

Den Internationale Fredskoalition Møde nr. 53 med Helga Zepp-LaRouche Fredag den 7. juni 2024

Ikke korrekturlæst

Fredag den 7. juni 2024. ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen! Dette er Den Internationale Fredskoalition. Dette er det 53. møde i træk; vi har holdt disse møder hver fredag. Jeg kan se, at der er mange nye mennesker; mange tak, fordi I er kommet. Vi har skabt dette møde for at bringe folk fra hele verden sammen; mange forskellige lande, mange forskellige sprog, kulturer, ideologier for at finde sammen om en større, højere fred. Når vi forener vores kræfter, kan vi faktisk opnå det, hvis vi samarbejder og arbejder sammen i hele verden. Ellers vil vores fjender, som har masser af ressourcer og evner og onde hensigter, få succes. Det ønsker vi ikke at se ske. Mange tak, fordi du er med os i dag. Mit navn er Anastasia Battle, og jeg har mine to medværter her, Dennis Small og Dennis Speed, som vil slutte sig til os under hele diskussionen i dag.

Det intense øjeblik, vi står over for lige nu, gør virkelig dette møde endnu vigtigere. Vi har de to brændpunkter mellem de intense skift og bevægelser, der er sket med Ukraine-krisen, det faktum, at Biden har meddelt, at de kan bruge amerikanske våben i Ukraine og meget andet; det kommer vi til at tale mere om. Og så er der folkedrabet i Gaza, som absolut er – vi ser det i realtid lige nu. Vi får besøg af en række mennesker, der har arbejdet med dette, herunder interventionister og folk, der deltog i et møde i går aftes i New York City. Så hvis du er på fra det, byder jeg din deltagelse velkommen i dag.

Men jeg vil gerne give ordet til Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition, til at indlede og slå tonen an for, hvad der sker lige nu i verden. Værsgo, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Lad mig hilse på jer alle sammen. Der sker en masse; faktisk er historien mere fortættet lige nu end normalt. Det skyldes, at vi er på vej mod et uigenkaldeligt beslutningspunkt. Det er endnu ikke klart, hvilken ny æra vi vil gå ind i; ragnarok eller et nyt paradigme.

Lad mig starte med en meget interessant udvikling. Det er, at om en time, hvis jeg har forstået tidsforskellen korrekt, vil Scott Ritter være en del af – online – et panel, der finder sted i Sankt Petersborg lige nu på Sankt Petersborgs Internationale Økonomiske Forum, sammen med Tara Reid, tidligere amerikansk assistent for Biden på et tidspunkt og derefter en uafhængig journalist. Derefter Karin Kneissl, som er tidligere udenrigsminister i Østrig, Alexander von Bismarck, som er barnebarn af Otto von Bismarck, og også Jackson Hinkle fra Baltimore. Og emnet for den Zoom-konference, hvor Ritter deltager via Zoom, er spørgsmålet om dæmonisering af Rusland. Det er spektakulært, for som I sikkert alle har fulgt med i, havde Scott Ritter planlagt at tage personligt til Sankt Petersborg for at deltage i dette ekstremt vigtige forum, som i øvrigt har 19.000 deltagere fra 130 lande. Der er allerede indgået 850 store aftaler der. Så bare ud fra konferencens størrelse kan man se, at Rusland er meget langt fra at være isoleret, som massemedierne forsøger at fortælle verden. Så vi vil naturligvis følge med i, hvad Ritter og de andre deltagere i konferencen har at sige.

Det er så meget desto mere dramatisk, fordi Ritter som sagt havde planlagt at tage dertil personligt. Men så blev han hevet af flyet i New York af tre embedsmænd fra udenrigsministeriet, som nægtede at fortælle ham hvorfor; som ikke sørgede for, at han fik de nødvendige papirer på, at hans pas var taget fra ham. Det er naturligvis utroligt, og selv

den russiske udenrigsminister Lavrov har allerede kommenteret det, og det samme har Maria Zakharova, talskvinde for udenrigsministeriet, som siger, at det store spørgsmål, som dette rejser, er, om det er det første eller det fjerde forfatningstillæg, der bliver tilgodeset? For de udlændinge, der måske ikke kender disse ændringer, er den første tilføjelse relateret til retten til ytringsfrihed, og den fjerde tilføjelse er beskyttelse mod uberettigede anholdelser og andre lignende foranstaltninger. Så hun har en ironisk tone.

Den anden store nyhed, vil jeg mene, er, hvad Macron igen gør. En dag efter at alle var samlet til 80-årsfejringen af D-dag på Omaha Beach i Frankrig, hvor Zelenskyy i dag talte til Assemblée Nationale, Frankrigs nationalforsamling, og krævede flere våben. Hertil svarede Macron, at han vil sende et uspecificeret antal Mirage 2005-fly til Ukraine, og at disse fly kan udstyres med de forskellige krydsermissiler, som allerede er i Ukraine; som Storm Shadows og de franske. Og disse har naturligvis en meget længere rækkevidde ind på russisk territorium. Jeg mener, at dette er en klar optrapning, selv ud over hvad vi hidtil har haft med de britiske og franske krydsermissiler, som ukrainerne har fået lov til at bruge til angreb dybt ind på russisk territorium. Og derfor er optrapningen helt klart i gang. Det er en absolut farce, at Macron for blot et par dage siden på tredjedagen af et tredages besøg i Tyskland modtog fredsprisen for Den Westfalske Fred. Det er en komplet parodi, for Den Westfalske Fred afsluttede 150 års religionskrig i Europa; og den etablerede international lov og afsluttede krig ved at gøre en fredsorden mulig. Den pris blev faktisk foreslået for 18 måneder siden, på et tidspunkt, hvor Macron havde foreslået, at han skulle være mægler mellem Ukraine og Rusland. Men siden da har han helt forladt den politik og står nu i spidsen for dem, der skubber krigen fremad. Det gør blot denne ekstremt vigtige fredspris til en tragedie og en farce. Det betyder selvfølgelig, at jeg ikke ville blive overrasket,

hvis der kom en større optrapning eller snarere et svar fra Rusland, for de røde linjer bliver overskredet dag for dag. Vi er stadig i gang med at undersøge konsekvenserne af angrebet på radarsystemet til tidlig varsling nær den ukrainske grænse i Armavir, som vi vil høre professor Starr tale om kort efter mig. Men vi venter stadig på det svar. Men antallet af europæiske statsledere, der advarer om, at Europa forbereder sig på krig, vokser. Premierminister Orbán, som udtrykkeligt sagde, at Europa forbereder sig på krig mod Rusland, og som pegede på, at Europa ikke selv har noget større lager af atomvåben, men er afhængig af USA's lager. Og at han forventer, at hvis det kommer til krig, vil USA få adgang til deres lager i Europa for at angribe Rusland. Men ved at gøre det fra europæisk territorium gør det Europa til et mål for russisk gengældelse, og derfor appellerer han påtrængende til Europa om at skille sig af med disse atomvåben. Og det synes jeg, at vi i IPC bør støtte fuldt ud. Det plejede at være et krav fra socialdemokraterne og andre fredspartier, men i betragtning af den fuldstændige forvandling af mange partier i Europa til krigspartier, er det ikke længere tilfældet.

En anden udvikling, som jeg synes, det er værd at bemærke, er, at russerne sender fire krigsskibe – en fregat, en atomar ubåd og yderligere to skibe – til havnen i Havana. Det betyder potentielt, jeg mener, måske har denne atomubåd ingen atomvåben om bord, det ved vi ikke. Men det bringer helt sikkert mindet om Cubakrisen frem. Jeg tror, at russerne gør det for at minde folk om Cubakrisen, men også om det faktum, at hele NATO's offensive system nu befinder sig langs Ruslands grænse, tættere på USA end Havana. Så det er bare for at få en idé om, at vi virkelig trin for trin oplever en dobbelt Cubakrise, som er ekstremt farlig.

I dag taler en person ved navn Pranay Vaddi, som er særlig assistent for præsidenten og Senior Director for Arms Control, i National Press Club og meddeler, at Biden-administrationen – sandsynligvis i dag – vil annoncere en opgraderet, mere

selvhævdende atomvåben strategi. Jeg kender endnu ikke detaljerne i det; det vil vi høre. Men i betragtning af, at USA allerede har en atomar strategi, som ikke udelukker et forebyggende atomangreb, kan jeg ikke forestille mig, hvad en mere selvhævdende strategi skulle være.

I Tyskland er det fuldstændig sindssygt. Efter Scholz kapitulerede igen, fulgte Biden kort efter, da han sagde, at ukrainerne kan bruge våben på russisk territorium med undtagelse af ATACMS, som der endnu ikke er enighed om. Det fik Scott Ritter til at sige, at vi alle er ét ATACMS-angreb fra at dø, bare for at understrege, hvor ekstremt tæt vi er på, men HIMARS er tilladt. Inden for få timer gik kansler Scholz med til, at også tyske våbensystemer kan bruges til angreb på Rusland, men endnu ikke Taurus-missilerne. Harald Kujat, tidligere generalinspektør for Bundeswehr og formand for NATO's militærkomité, havde advaret om, at Ukraine-krisen truer med at blive den største tragedie i det 21. århundrede, med henvisning til den største tragedie i det 20. århundrede, som var Første Verdenskrig, der førte til Anden Verdenskrig. Så denne advarsel fra Kujat skal tages ekstremt alvorligt, fordi han er en ekstremt nøgtern og præcis militærekspert af højeste kvalitet. Når sådanne mennesker advarer om, at vi er ved at opleve en sådan tragedie igen, efter at Europa burde have lært lektien af to verdenskrige på deres eget territorium, som efterlod hele byer og alt ødelagt. Forestil dig et øjeblik billedet af Dresden efter bombardementet – der var ingenting! Den var jævnet med jorden, og folk burde have denne erindring i deres gener, fordi den blev overført fra generation til generation. Selv folk, der ikke oplevede det, fik det fortalt af deres forældre og bedsteforældre. Men alt det ser ud til at være udslettet og erstattet af et fuldstændig vanvittigt krigshysteri. Og de er absurde, fordi Pistorius, som er den tyske forsvarsminister, og som tydeligvis befinder sig godt i det job, lige har sagt, at han er helt sikker på, at Tyskland ikke vil være klar til krig i 2029. Hold da op! Sikke en udtalelse.

På den ene side siger de, at Rusland er ved at invadere et NATO-land, og at Putin ikke vil stoppe. Zelensky har lige sagt det i Nationalforsamlingen i Paris, at Putin vil gøre præcis som Hitler: Han vil ikke stoppe i Ukraine, han vil marchere videre. Hvis Putin er sådan, hvorfor angriber han så ikke Tyskland nu, hvis de har brug for indtil 2029 for at være klar til krig? Det viser, hvor absurd hele denne argumentation er, men den absurditet har desværre reelle konsekvenser.

Så bør jeg nævne, at paven med en meget alvorlig advarsel i anledning af D-dags-fejringen og samtidig opfordrede til at tage fat på gældskrisen i det Globale Syd. Han siger, at en dårligt styret globalisering fratager millioner af mennesker – man kunne nok sige milliarder af mennesker – i det Globale Syd håbet om en fremtid. Han kræver, og det er meget vigtigt, en ny finansiel arkitektur, som skal være både »dristig og kreativ«. Det falder sammen med de [ti principper] (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>), som vi har presset på for at få en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Så det emne kom også op i et kort interview, som TASS lavede med mig for to dage siden. De bad mig kommentere Putins udtalelse, hvor han blev spurgt om, hvad han forventer af det amerikanske valg. Han sagde, at han ikke forventer nogen forskel, uanset hvilken præsidentkandidat der vinder, og at der kun vil komme forandringer, hvis USA begynder at tage sig af sine egne interesser. TASS-intervieweren] (<https://tass.ru/mezhdunarodnaya-panorama/21009695>) bad mig om mine kommentarer, og jeg sagde, at jeg er helt enig med Putin på det punkt, og at den bedste måde at hjælpe den proces, hvor USA erkender sine virkelige interesser, måske ville være, hvis et vigtigt punkt blev sat på dagsordenen på det kommende BRIKS-topmøde i oktober i Kazan i Rusland: Nemlig at sætte en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur på dagsordenen, som tager hensyn til alle verdens landes interesser. Det ville inkludere USA, fordi det ville være

vigtigt at sætte en vision af håb for verdens befolkninger, som virkelig har brug for den slags håbefulde perspektiver, for ikke at miste optimismen for fremtiden. Så det blev offentliggjort af [TASS] (<https://news-pravda.com/world/2024/06/06/557439.html>), og det er godt, for jo mere spørgsmålet om den internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur bliver diskuteret offentligt, jo bedre.

Det efterlader situationen, som den er ved at optrappes. Krigsdriften er ikke brudt, men på den anden side sker der en masse ting. Man kan forvente, at mange ting vil blive diskuteret på topmødet i Sankt Petersborg, hvor man har mange ledende repræsentanter for det Globale Syd, som er i gang med at lave en ny handelsvaluta; i sidste ende endda en ny reservevaluta, og at forsøge virkelig at opbygge et nyt økonomisk system.

Så det var mine indledende bemærkninger.

Under diskussionen

DENNIS SPEED: Jacques, først og fremmest synes jeg, at det, du sagde, var ekstremt vigtigt for alle at tænke over. For fem år siden, da Lyndon LaRouche døde, havde vi stadig et par veteraner fra Anden Verdenskrig hos os. Vi samarbejdede om at skaffe en pris til en af de amerikanske veteraner, som var her. Du sagde flere ting om uanstændighedens karakter. Først og fremmest vil jeg gerne invitere alle fra dig eller dit team til at være med i morgen til vores faste program, som vi laver hver uge. Jeg synes, det er ekstremt vigtigt at tage det op, fordi vi har mange veteraner. Selvfølgelig er det nu folk omkring Ray McGovern og Veteran Intelligence Professionals for Sanity, som er Ray McGovern, Larry Johnson og folk som Bill Binney og Kirk Wiebe. Mange af dem har været på platforme enten i IPC eller på anden vis.

Så her er, hvad jeg gerne vil spørge dig om, fordi du også har stillet op til præsidentvalget flere gange. Folk kender dig selvfølgelig ikke fra det, men hvis du bare kunne sige noget

om dit eget syn og det positive syn – Helga taler ofte om dette – fra nationer som Frankrig og så videre, og hvad vores folk forsøger at gøre på stedet. For mange mennesker i telefonen er aktivister; mange mennesker forsøger at arbejde i forskellige lande. De har begrænsede muligheder, begrænsede ressourcer. De bliver ofte kastet rundt, og alligevel har vi en helt anden opfattelse af historien end den, som Biden og co. uanstændigt efterplaprede i går. Jeg vil gerne have dig til at sige noget om den kamp, vi har kæmpet der. Du sagde, hvad vi gjorde på gaden lige nu, men hvad er dit syn på det, og hvad tror du ville være den bedste måde for et samarbejde mellem os her i USA og din nation og andre nationer. Hvad ville være den bedste måde at gøre det på lige nu?

JACQUES CHEMINADE: Det, vi kæmper for, er at redde USA fra sig selv, at redde Frankrig fra sig selv, at redde Europa fra sig selv og at redde Israel fra sig selv. For alle disse nationer er ved at begå selvmord på nuværende tidspunkt. Og de begår selvmord, men de kan involvere os alle i en tredje verdenskrig, der vil ødelægge os alle og alle de gode ting, der er det bedste af det, vi har fået overleveret: Det bedste af vores kultur, det bedste af skønheden i [inaud; 2:11:39] os, det bedste af de mennesker, der er ophøjede foran den værste fare, de er truet af. Så det, vi forsøgte at gøre her, og det, jeg tror, landet forsøgte at gøre, er at give folk en fornemmelse af, hvornår deres land – i mit tilfælde Frankrig – har været en del af menneskehedens udvikling, og hvor man skal placere det. Det er mennesker, der især fulgte Helgas ti principper, vil jeg sige, princippet om at uddanne de kreative kræfter, vel vidende at mennesket defineres af det gode, det kan skabe, og at det onde kun kan opstå, når det ikke sker, når folk ikke handler. På dette tidspunkt med valget til Europa-Parlamentet i Frankrig er det vigtigste, der sker, at folk siger, at Frankrig bevæger sig mod højrefløj, den højrefløj, der falder i illusioner i landet. Men samtidig er det endnu værre, at folk undlader at stemme. Ved valget til Europa-Parlamentet vil 55-60 % af befolkningen undlade at

stemme ved et af de valg, der kan blive et af de vigtigste i historien. Og hele systemet er ødelagt af eliten. Så vi er nødt til at bryde igennem det og tænke på, hvad de frie franskmænd og den franske modstandsbevægelse har opnået i de sidste 80-90 år. Det er noget, de forsøger at ødelægge med denne uanstændige fejring af D-dagen, med forsøget på at ødelægge det og inddrage os alle i tredje verdenskrig, i det, de gør. Se på Zelenskyy, se på Hollande, den tidligere franske præsident, som også var der. Se på Macron, hvad han siger nu: Han sidder der med journalister og siger på den mest kolde måde, at alle provokationer ikke kommer fra Vesten, men fra folk, der er diktatorer som Putin. Og samtidig siger han hyklerisk, at vi kæmper for fred, og at vi ønsker at undgå en optrapning, og at vi ikke er i krig med Rusland. Så dette hykleri er en del af forvirringen i fortolkningen af historien. Så vi er nødt til at være ærlige om det, om hvad grundlæggerne kæmpede for i USA, hvad de bedste mennesker i Rusland, som Sergei Witte, udrettede, hvad der blev udrettet i Frankrig af École Polytechnique og Conservatoire National des Arts et Métiers. Hvad der blev opnået af digterne, hvad der blev opnået af musikerne. Og så kan folk kigge ind i sig selv og få styr på det.

Så historien og den rette forståelse af historien er at vise folk og inspirere dem til at rydde op i sig selv for at gribe ind i dag og forhindre krigen.

Afsluttende bemærkninger

ZEPP-LAROUCHE: Der blev nævnt mange punkter, og jeg forsøger at dække i det mindste den bedste del af det.

Med hensyn til det spørgsmål, som [navn redigeret] nævnte, om hvorfor Vesteuropa går som får bag en amerikansk præsident, så er det ved at blive et topspørgsmål i hele verden, fordi mange mennesker, især i det Globale Syd, ikke kan forstå det. De siger: »Hvordan kan en nation som Tyskland, der plejede at være producent af genier som Beethoven, Schiller og mange opfindere, være så absolut selvdestruktiv og dum?« Tysklands omdømme har lidt enormt i den seneste periode. Også det

faktum, at de stod på Netanyahus side, og at det krævede ICC-dommen, før de sagde: »OK, vi respekterer international lov.« Men jeg tror, at det bedste, man kan gøre, især hvis man sidder i et udviklingsland, er at sige det så højt som muligt: Hvis man skaber et helt kor, der siger »Hvor dumt kan Europa blive at gå ind i denne selvdestruktion?«, skal den stemme være så høj, at den ikke kan overdøves og ignoreres. Man er nødt til at ryste folk, for jeg tror, det er den eneste måde, man kan få nogle mennesker til at komme til fornuft igen.

Det andet argument, som du sagde, handler om forbrugerisme, og at hele verden følger den amerikanske livsstil. Der er en absolut sandhed i det, og det er, at folk har – og min afdøde mand talte om det, hvordan han så det i efterkrigstiden i USA – hvordan folk, der havde haft høje moralske standarder i kampen mod fascismen, nazismen, og efter Roosevelts død tog de til forstæderne, de blev småborgerlige, de kunne lide det gode liv i forstæderne, og hvordan deres moral gik ned og blev erstattet af forbrugerisme. Jeg tror, at den idé, at man ikke længere kæmper for sandheden, skønheden i menneskehedens historie, den universelle historie, filosofien, poesien, videnskaben, men at man bare propper sig med junkfood, tager på ferie, gør alle de ting, som er på mode nu om dage, det er en sygdom! Og du har helt ret i at pege på det, for det forhindrer folk i at finde deres indre kilder til styrke og kreativitet. Jeg havde engang en god ven, en indisk filosof, J.C. Kapur, og han talte altid om våbenbeskyttet forbrugerisme, at det var det, der drev hele den amerikanske politik, de interventionistiske krige. George W. Bush sagde engang i forbindelse med Irak-krigen, at vi – det vil sige amerikanerne – »er der for at forsvare vores livsstil«. Der er et element af det, som desværre ikke kun har påvirket den amerikanske befolkning, som begyndte at erstatte det meningsfulde, der blev udtrykt i {Federalist Papers}: Hvordan styrer vi os selv, hvordan finder vi en måde at organisere os på, der er orienteret mod det fælles bedste, er blevet erstattet af denne tankeløse forbrugerisme. Og det har

påvirket mange mennesker i verden. Så jeg synes, at det er en meningsfuld diskussion. Men det skal ikke forveksles med vores kamp for at opbygge den fysiske økonomi, så folk har en anstændig levestandard, at de har et sundhedssystem, at de har universel uddannelse og alle disse ting. Det er to forskellige ting, og nogle gange blander folk behovet for reel økonomisk vækst sammen med disse negative faktorer.

Med hensyn til taleren, der talte om kunstig intelligens og den rolle, som kunstig intelligens spiller i forhold til at ramme palæstinensere – det er et meget, meget vigtigt emne, for der er skrevet flere nye bøger om det. Den ene hedder {Cognitive Warfare}, som er en af flere bøger, der beskriver, hvordan især NATO bruger AI og alle mulige systemer til at kontrollere fortællingen. Ytringsfriheden er afskaffet, man kan ikke have en anden mening. Hvis du siger, at dialog er bedre end krig, er du allerede automatisk på listen. Det er et enormt område. Jeg læste i går en artikel af en tysk forfatter ved navn Norbert Häring, som beskriver dette meget, meget præcist. Dennis har allerede nævnt {EIR}-dossieret om Molfar-CCD-apparatet. Jeg synes, det er virkelig vigtigt, for der vil ikke være noget demokrati, der vil ikke være nogen menneskerettigheder, ingen ytringsfrihed – intet. Vi vil få et forfærdeligt diktatur, hvis dette regime får lov til at fortsætte fuldt ud. Og det her er Silicon Valley: Det er ting som Palantir og andre lignende firmaer, der arbejder for efterretningstjenesterne. Jeg kan kun råde folk til at læse op på disse ting.

Jeg tror, at det punkt, som Dr. Terry Strong nævnte: Ja, jeg er helt enig i et verdensomspændende jubilæum. Faktisk har vi sagt i mange, mange årtier – min afdøde mand, Lyndon LaRouche, er berømt for at gøre det til et emne, at fejlene i systemet, som han identificerede allerede i 1952, da han erkendte, at tendensen til at gå med kunstig intelligens eller informationsteori, som så senere udviklede sig til det, at det ville føre til et profitmaksimerende system, som så blev

fremskyndet, da Nixon i 1971 forlod Bretton Woods-systemet og besluttede, at der skulle være fleksible valutakurser: Min mand sagde på det tidspunkt, at hvis man fortsætter ad den vej, vil man helt opgive det fælles bedste, og man vil kun hjælpe en lille spekulantklasse, som vil fylde deres lommer. Sådan er hele systemet, og det er derfor, at kløften mellem rig og fattig er blevet større i hvert eneste land på kloden, i hvert fald dem, der er en del af det nuværende system. Så derfor, for at erstatte dette, har man ikke kun brug for gældseftergivelse af denne ubetalelige udestående gæld – især derivatgælden, som er på omkring 2 billioner dollars i ubetalelig gæld – man er nødt til at have en reorganisering præcis som Lyndon LaRouches [Fire love] (https://larouchepub.com/lar/2021/4850-the_four_new_laws_to_save_the-lar.html): Man er nødt til at have en Glass-Steagall-bankopdeling, præcis som Franklin D. Roosevelt gjorde det i 1933. Så skal man fortælle banksektoren, at de selv skal bringe orden i deres regnskaber. Hvis de ikke kan gøre det, er det bare ærgerligt: De må erklære sig konkurs. Man kan ikke blive ved med at bruge skatteydernes penge til at redde dem. Og forresten, alle disse bobler, som vi har set – den grønne boble, nu den militære boble. Militæret er en boble, fordi det ødelægger 'den fysiske produktion, som folk er nødt til at leve af, og det er faktisk en ødelæggelse af den fysiske økonomi: For hvad sker der med de missiler, du affyrer? De kommer til deres destination, og de bliver ødelagt, ligesom det, de er rettet mod. Så det er en fuldstændig løbende ødelæggelse, som kun fylder lommerne på det militærindustrielle kompleks.

Så vi har brug for et gældsmoratorium; vi har brug for en gældsopløsning; en nationalbank; generering af ny kredit, som skal være begrænset til reel produktion. Og det er i enhver suveræn regerings magt, at de kan gøre det, så det verdensomspændende jubelår er et absolut vigtigt spørgsmål, og vi bør bruge det faktum, at paven har nævnt det, og jubelåret 2025 – jubelåret finder kun sted hvert fjerde århundrede, og det sidste var i 2000. Det nye er i 2025. Så vi bør virkelig

begynde at uddanne så mange kræfter rundt om i verden som muligt i, hvad det praktisk betyder, for der er en videnskabelig måde at gøre det på, og det har vi arbejdet på i mange årtier.

Så jeg synes, det var meget godt at have med, og jeg håber ikke, at jeg glemte nogen vigtige punkter. Jeg synes, vi har dækket meget i diskussionen i dag. Jeg vil opfordre alle – og vi vil med professor Starrs tilladelse lave et udklip af hans præsentation. Hvis alle deltagerne i IPC-diskussionen i dag ville forpligte sig til at sende den video til alle verdens ledere, alle regeringschefer, få så mange indgange som muligt – ikke bare sende den til et sekretariat, men have indflydelsesrige mennesker, der har deres måder at få den ud til andre mennesker i positioner på: Få det ud til alle parlamentarikere, få det ud til alle borgmestre, statslige lovgivere, alle valgte embedsmænd i alle verdens lande. Hvis folk fik øjnene op for, hvad vi er tæt på, tror jeg forhåbentlig, at de ville skifte mening.

Så jeg vil gerne sige, at vi lige nu forsøger at arrangere en pressekonference til næste onsdag, den 12. juni. Forhåbentlig kan vi gøre det konkret i Washington med streaming. Scott Ritter vil være med, fordi han spiller en vigtig rolle på konferencen i Skt. Petersborg. Og det faktum, at han blev taget af flyet, betragtes som en komplet skandale af mange indflydelsesrige mennesker. Vi forsøger at opbygge en bevidsthed om, hvorfor han blev blokeret: Fordi han ville advare verden om faren for atomkrig, og det kan ikke få lov til at gå ubesvaret hen.

Så hold øje med meddelelsen om, hvornår og hvordan denne pressekonference vil finde sted. Hjælp os med at organisere det. Tag mindst én, hvis ikke flere, personer med til det næste IPC-møde i næste uge. I den følgende weekend, den 15.-16. juni, har vi en meget, meget vigtig konference på Schiller Instituttet, hvor vi forsøger at lægge den strategiske dialog på bordet, både om faren, men også for at

vise vejene ud, og hvordan vi kan forbedre dialogen på tværs af alle nationer, især mellem det såkaldte kollektive Vesten og det Globale Syd, som for længst er blevet til den Globale Majoritet.

Så der er mange ting, vi beder dig om at deltage i vores organiseringsindsats. Vi takker dig for din hjælp.

Er optimisme en virkelig ting?

(EIRNS) – 6. juni 2024. Det israelske forsvars jagerfly ramte i går en FN-skole i det centrale Gaza og dræbte mindst tre dusin mennesker, herunder børn. Hverken IDF eller Gazas myndigheder bestrider, at et luftangreb ramte en skole, og at dusinvis døde. IDF udtalte, at »der blev taget mange forholdsregler før angrebet for at minimere risikoen for skade på tilfældige mennesker«, herunder »analyse af luftfotos« og brug af »præcise efterretninger«. Men terroristerne havde brugt skolen som beskyttelse, og IDF var i stand til at eliminere »adskillige ... terrorister, som havde planlagt at udføre terrorangreb og fremme forestående terrorplaner mod vores styrker.« Det gør ikke den store forskel, om de »flere« mål var tre eller fem eller otte, eller om ordet »terror« optræder flere gange i IDF's erklæring. Pointen er, at det er blevet gentaget igen og igen, og rædslerne fortsætter.

Israels krigskabinet overvejer i øjeblikket at udvide deres »ret til selvforsvar« til et altomfattende angreb på Hizbollah og Libanon. Den amerikanske regering er bekymret for timingen, og for at tingene kommer ud af kontrol, hvis Israel indleder sin anden offensiv, mens drabene i Gaza står på. Washington tør ikke standse leveringen af våben til at gennemføre alt

dette – og igen er pointen, at man har hørt det før, og rædslerne fortsætter. Det har den effekt, at det driver befolkninger og individer ud i hårdhjertet kynisme.

Sydkorea har lige underskrevet en række aftaler med flere afrikanske lande om industriel udvikling. Forskellige afrikanske lande underskriver aftaler og laver arrangementer med Rusland på sidelinjen af den Internationale økonomiske Konference i Sankt Petersborg. Ali Adji Mahamat Seid fra Tchad, præsident for det panafrikanske handels- og industrikammer, forklarede: »Afrika er sprængfyldt med et enormt potentiale inden for landbrug, husdyr, minedrift og olie, og derfor er Afrika virkelig fremtidens kontinent, det er Afrika, der vil få verden til at fungere.«...

Ruslands autoritative TASS talte med en ekspert, Helga Zepp-LaRouche, om Putins påpegning [under en pressekonference den 5. juni] af muligheden for, at USA kunne genfinde sine nationale interesser. Hun opfangede en sådan forsigtig optimisme og tilføjede: »Det ville være fantastisk, hvis der blev tilføjet et punkt til dagsordenen for BRIKS-topmødet i Rusland i oktober om at præsentere verden – inklusive USA – i form af et konkret forslag, et stort billede af global transformation gennem en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der ville tage hensyn til alle landes interesser på planeten, inklusive USA.« TASS bemærker, at Zepp-LaRouche er overbevist om, at »verdens folk har brug for en smuk idé«, der vil give dem mulighed for at »drømme om en bedre fremtid.«

En lignende smuk idé er LaRouches »Oase-plan«, som kan give ægte optimisme til både palæstinensere og israelere – når alle planer om at straffe for utallige synder på hver side aldrig kommer uden om den »evige stridbare« dynamik, der er på færde.

Hvad er der i den amerikanske borgerrettighedsbevægelses hymne, »We Shall Overcome«, der virker, som giver ægte mod og ikke bare et grundløst ønske? Hele teksten er: "Vi skal sejre.

Dybt i mit hjerte tror jeg på, at vi skal sejre en dag.”

Det er let at overse, men virkeligheden er, at det er mennesker, ikke slaver, der har en ægte dybde i deres hjerte. Og i sangen er det netop på dette punkt – » dybt...« – at det musikalske værk når sit klimaks. Troen på, at retfærdigheden vil sejre, er funderet i den virkelighed, at mennesker er skabt til det, der er bedre, og at det at blive inspireret af det, der gør menneskeheden smuk, er en reel ting. Dette er ægte optimisme. Og det virkede.

Og på nogle tidspunkter i historien er dette det eneste, der er værd at »tage med i banken«, som man siger.

Foto: kremlin.ru

I dette farlige øjeblik må folket være fredsskabere

Webcast med Helga Zepp- LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og formand

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 5. juni 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og formand. I dag er det onsdag den 5. juni 2024. Jeg hedder

Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende os dine spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller skrive dem på chat-siden i YouTube.

Helga, efterhånden som NATO's provokationer mod Rusland eskaleres, er der mange i det globale syd, der spørger, og jeg har modtaget e-mails om dette – de spørger: »Hvor er modstanden mod disse provokationer fra Vesten? Hvor er diplomaterne? Hvor er stemmerne i Vesten, der modarbejder dem, der er engageret i at optrappe denne konfrontation?»

Der lød en skarp advarsel fra Scott Ritter på grund af en ekstraordinær begivenhed for et par dage siden: Han blev forhindret i at flyve til Rusland for at deltage i konferencen St. Petersburg International Economic Forum (SPIEF) og også i at deltage i nogle møder for at fremme fred mellem Rusland og USA. Her er, hvad Ritter sagde, efter at han var blevet fjernet fra flyet og havde fået sit pas beslaglagt. Han talte om truslen fra NATO, og han sagde: »Ukrainerne klager over, at USA kun vil tillade dem at bruge HIMARS, som har en begrænset rækkevidde sammenlignet med ATACMS, og klager over, at de ikke får lov til at bruge ATACMS til at angribe Rusland endnu. Men bare så alle i publikum forstår det, så er vi én ATACMS-affyring væk fra, at alle dør.» Og han gentog det: »Vi er én ATACMS-affyring væk fra, at alle dør. Russerne spiller ikke spil her.»

Til at begynde med vil jeg gerne vide, hvad du tænker om det, der skete med Ritter, da han fik frataget sit pas, og endnu vigtigere, hvad du tænker om hans kommentarer til krigsfaren?

Helga ZEPP-LAROUICHE: Jeg er enig med de kommentatorer, der siger, at det højst sandsynligt vil føre til en boomerang for dem, der gjorde det, fordi det absolut henleder international opmærksomhed på, hvad Ritter siger, hvorfor han ville tage til Sankt Petersburg for at deltage i det økonomiske forum? Og hvad er udenrigsministeriet bange for, hvad han kan finde på

at sige? Og jeg tror bare, at det vil understrege vigtigheden af hans udtalelser.

Tanken om, at vi er én ATACMS fra ragnarok, må hellere synke ind i folks bevidsthed, for jeg tror, at det absolut er tilfældet: For hvis man ser på, hvad der sker, så bør folk huske den 22. maj, for det var efter min mening den dag, hvor en meget vigtig rød linje – måske den vigtigste røde linje – allerede var overskredet, nemlig at en ukrainsk drone angreb radarvarslingsystemet for Ruslands strategiske systemer i Armavir den 22. maj og ødelagde eller beskadigede radarinstallationen alvorligt; og et angreb i Orsk den 26. maj blev slået tilbage.

Men disse radarsystemer er tidlige varslingsystemer, som ikke har noget at gøre med Ukraine-krigen som sådan, og at blande en atommagts tidlige varslingsystem er en antydning af – og ingen kan benægte den konklusion, at det er det, især hvis det ikke er én drone, men tre droner – at det er forberedelsen til et atomangreb på Rusland.

Selv hvis man forsøger at få det til at se sådan ud, eller hvis det ikke var meningen, at det skulle se sådan ud, er det at lege med ilden i forbindelse med udslettelsen af den menneskelige civilisation. Og jeg tror, at vi fra den dato er trådt ind i et nyt domæne. I mellemtiden er det langsomt ved at komme ud. Vi udsendte det praktisk talt dagen efter, den 27. maj, ved at udsende en rød alarm, som blev opfanget af forskellige journalister. Og et par dage senere lavede vi en videokonference den 31. maj med førende atomeksperter som Ted Postol og andre, som vi også spredte bredt, så nu er den på vej ind i de alternative medier, men den får stadig ikke tilstrækkelig opmærksomhed i massemedierne, hvilket er skandaløst! Jeg mener, her sidder vi på den absolutte rand af en mulig udslettelse af civilisationen, fordi det ville være resultatet, hvis det kommer til denne atomkrig. Og massemedierne fortsætter med deres krigshype og krigsophidselse.

Så dette kommer oven i reaktionen, da Putin for første gang reagerede ved at beslutte at manøvrere de taktiske atomvåben, eksplicit som svar på provokationerne fra Macron, der siger, at han vil sende NATO-tropper til Ukraine, Cameron, der siger, at det er OK, hvis ukrainerne bruger britiske krydsermissiler til at angribe inde i Rusland, og ideen om at sætte F-16-fly ind i Ukraine, som har dobbelt anvendelse og derfor er i stand til at affyre atomvåben. Så da Putin sagde, at han holdt disse manøvrer som reaktion på disse provokationer, hvad gjorde Vesten så? De fordoblede indsatsen: De annoncerede endnu mere af det samme. Blinken gentog, at ukrainerne kan bruge alle amerikanske våben, undtagen ATACMS, og nu er det, hvad der sker: Der er massive angreb på Belgorod, som ligger meget tæt på den ukrainske grænse på den russiske side. Og indtil videre har de kun brugt HIMARS-missiler, men derfor kan jeg kun sige, at Scott Ritters vurdering er, at når de begynder at bruge ATACMS-missiler, som har meget længere rækkevidde og faktisk kan nå dybt ind på russisk territorium, eller hvis den tyske kansler Scholz kapitulerer igen – hvilket han lige har gjort – og tillader, at Taurus-krydsermissilerne bliver udstationeret, kan det føre til den absolutte ødelæggelse af selv Moskva, Kreml, og det ville med garanti betyde tredje verdenskrig.

Og vi sidder absolut på den krudttønde, derfor er en ATACMS væk fra Armageddon præcis, hvor vi befinder os. Og vi er nødt til virkelig at få mobiliseret befolkningen, for det er utroligt, ifølge f.eks. Harald Kujat, som er tidligere generalinspektør for Bundeswehr (2000-2002), han var formand for NATO's militærkomité (2002-2005), og han sagde, at situationen efter hans mening er farligere end under Cuba-krisen, hvilket absolut er tilfældet.

Men hvor er alarmen i befolkningen? Hvor er den diplomatiske tilgang, som endda eksisterede på højden af Cubakrisen mellem Kennedy og Khrusjtjov? Nej, det er der ikke! Jeg kan kun sige, at vi befinder os i den absolut farligste situation nogensinde, og befolkningens reaktion er helt utilstrækkelig.

Men det er resultatet af, at politikerne og massemedierne ikke taler sandt.

SCHLANGER: Vi har fået nogle spørgsmål, som er ret interessante. For eksempel fra en abonnent på Executive Intelligence Review fra det nordvestlige USA, som skriver: »Jeg har lige læst rapporten i EIR om Ukraine Center To Combat Disinformation og dets udarbejdelse af en hitliste med finansiering og opbakning fra NATO og USA.« Og hun skriver: »Er der nogen i Kongressen, der modsætter sig dette? Alle bør besøge deres kongresmedlem og kræve, at det bliver lukket ned,« og hun anbefaler, at folk skriver til os og abonnerer på EIR for at få den rapport. Hvad kan du fortælle os om det, Helga?

ZEPP-LAROUICHE: Ja. EIR udarbejdede et dossier om disse lister – CCD-listen, Molfar-listen, Myrotvoret-listen – det er alle lister, som er rettet mod folk, der angiveligt er på Ruslands side. Det er i sig selv en fornærmelse: Jeg selv og mange andre mennesker på den liste har deres egen mening. De behøver ikke at være marionetter for Rusland for at nå frem til en konklusion om, hvad der skete i de sidste mere end 30 år, før krigen i Ukraine brød ud. Det er en fornærmelse mod vores intelligens.

Men vi udarbejdede dette, og vi satte det i forbindelse med mordforsøget på den slovakiske premierminister Robert Fico, som var på listen. I mellemtiden er dossieret blevet udgivet på italiensk, fransk, spansk og tysk; det er blevet lagt ud på forskellige hjemmesider; der er blevet lavet en podcast om det, så nu cirkulerer det ret bredt, i hvert fald i det, jeg vil kalde de alternative medier. Men det faktum, at Scott Ritter er på den liste, og Ray McGovern for den sags skyld, og flere andre mennesker, det faktum, at Ritter pegede på dette i flere af de interviews, han gav, efter at han blev nægtet adgang til sin rejse til Istanbul, hvorfra han skulle til Sankt Petersborg, jeg synes, han har lagt det meget åbent på bordet, at det er en komplet skandale, at udenrigsministeriet

finansierer alt dette! Så jeg tror virkelig, at det er noget, der skal tages op, ikke kun af Kongressen, men af alle valgte embedsmænd i USA, på delstatsniveau, på byniveau og af parlamentsmedlemmer i Europa og andre steder; de kan også være i Afrika, hvor som helst. På et tidspunkt, hvor vi kæmper for hele systemets legitimitet, på et tidspunkt, hvor den amerikanske kongres eller det amerikanske Repræsentanternes Hus med et flertal stemmer for at sanktionere ICC og også Den Internationale Domstol, er det en parodi på ideen om, at noget som international lov stadig eksisterer, og derfor mener jeg, at det er enhver valgt embedsmands ret, uanset hvor i verden de befinder sig, at kræve en undersøgelse og et stop for denne skandaløse ting!

SCHLANGER: Et eksempel på, hvad folk kan gøre, er modellen med Jose Vega, som nu er kandidat til kongressen i det 15. kongresdistrikt i New York, i Bronx; og Diane Sare, hans kollega, som nu er kandidat til det amerikanske senat i New York, som har deltaget i adskillige arrangementer og konfronteret de politikere, der nægter at diskutere afslutningen af disse krige seriøst: Enten krigen i Ukraine eller det israelske folkemord på palæstinenserne i Gaza.

Hvis folk har spørgsmål eller kommentarer, så send dem til os på questions@schillerinstitute.org, og Helga har stadig tid til at tage imod nogle spørgsmål i dag.

Her er noget fra Sydafrika. Hun skriver: »Jeg er bekymret over de imperiale magters angreb på BRICS-medlemmerne.« Hun nævner krigen i Ukraine mod Rusland, trusler om at gå i krig mod Kina og siger: »Nu ser vi, at valget i Indien svækkede Modi, men han har stadig flertal. Men i Sydafrika mistede Den Afrikanske Nationalkongres (ANC) sit flertal.» Og hun skriver: »Jeg tror ikke, det er en tilfældighed, men en del af et amerikansk regimeændringsapparat. Hvad synes du?»

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror faktisk, at vi ser sådanne angreb. Der var det forfærdelige resultat af den argentinske valgkampagne,

som bragte en person til magten, som måske er kvalificeret til mange ting, men helt sikkert ikke til det embede, han nu indtager. Så er der IMF's massive pres mod Egypten. Du har en massiv indsats fra USA for at trække Saudi-Arabien ind i en ny traktat med Israel, der lover alle mulige økonomiske fordele, saudisk-amerikansk samarbejde, i et åbenlyst forsøg på at svække Saudi-Arabiens vilje til at være en del af BRICS. Og så er der naturligvis situationen i Sydafrika, hvor man kun kan håbe, at fornuftens kræfter sejrer, når der skal dannes en ny koalition i landet. Men der er ingen tvivl om, at dette er en meget eksistentiel kamp, for, som jeg allerede har sagt, i stedet for at etableringen af Global South-Global North, undskyld-Global North skal afspejle alle de ting, der sker lige nu, at langt størstedelen af verdens lande bevæger sig væk i et globalt flertal, for at danne et nyt system med BRICS, i stedet for at forstå, at det ikke er onde hensigter fra landene i det globale syd, men deres legitime ønske om at finde et økonomisk samarbejde, der muliggør deres egen økonomiske udvikling gennem industrialisering, hvilket de kun får med Kina – de får det ikke med Europa eller USA! Så det, der sker, er et tilbageslag for de nordlige landes insisteren på de facto at fortsætte neokolonialismen.

Og jeg har sagt det igen og igen: Vi er nødt til at overbevise befolkningerne i Vesteuropa og USA om, at landene i det globale syd ikke er deres fjender. Det, BRICS-Plus-landene forsøger at gøre, er at rette op på verdensordenen, som kunne have været rettet op, hvis USA og Europa havde besluttet sig for at gøre det. Og der var en unik chance, da Sovjetunionen gik i opløsning omkring tidspunktet for den tyske genforening, Sovjetunionens sammenbrud, var der en periode, hvor det var yderst muligt at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Romano Prodi, som var chef for EU-Kommissionen på det tidspunkt, talte om en ny sikkerhedsarkitektur fra Vladivostok til Lissabon, og det var i allerhøjeste grad muligt at gå i den retning. Og at den chance blev forpasset, det er virkelig arvesynden for, hvorfor

vi er i krise lige nu. Og vi er nødt til at opmuntre landene i det globale syd til at tale med en meget højere stemme: De har ret til at tale om verdens problemer, for hvis det kommer til en verdenskrig, vil de blive ofre for den ligesom alle andre. Og derfor kan jeg kun opfordre landene i det globale syd til at tale højere, så folk i Vesten, i de europæiske lande og i USA rent faktisk kan høre, hvad de har at sige.

SCHLANGER: Vi har et par spørgsmål, der minder lidt om hinanden. Jeg vil samle dem for dig. Det ene er fra Michael, fra Schweiz, tror jeg, som siger: »Det er tydeligt, at du har marionetregimer med Biden, Stoltenberg, von der Leyen, Macron, Scholz og Strack-Zimmermann og så videre, og de gør, hvad de får besked på at gøre. Så der er tydeligvis tale om frygt, afpresning og handling for egen vindings skyld eller bare af fanatisme.» Og han sagde, at hvis det blev afsløret, hvem der står bag, hvem der udfører afpresningen, så tror han, at offentligheden ville vågne op og gå imod det.

På samme måde har vi et spørgsmål fra Gabriel i Mexico, som spørger, hvordan man kan komme modstanderne i forkøbet i forbindelse med overgangen til en ny sikkerhedsarkitektur, så Oasis-planen kan blive implementeret. Og han sagde: »Hvad kan der gøres for at eliminere indflydelsen fra grupper som AIPAC og lignende institutioner, der lobbyer for konflikterne i Ukraine og Palæstina?«

Så hvis du kan tage de to spørgsmål sammen: Hvordan kan vi afsløre det og få folk til at gøre noget ved det?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror desværre ikke, der er nogen magisk løsning, men man er nødt til at organisere sig. Ud fra mine observationer er der i hvert eneste land i Europa, jeg kender til, en boblende undergrund, som afspejles i de sociale medier, i de alternative medier, af mennesker, der taler meget, meget åbent. Og det betyder, at størstedelen af befolkningen er ved at blive klar over, hvad der sker. Problemet er, at eftersom de ikke er repræsenteret i de store

mainstreammedier, får man ikke indtryk af, at der er så mange, og det eneste svar, jeg har, er, at man skal blive en organisator: Brug f.eks. denne webcast, brug videoerne fra IPC-møderne om fredagen, som vi har lagt ud på Schiller Instituttets hjemmeside i løbet af de sidste par år, og det vil vi nok blive ved med. Brug andre publikationer: Harley laver en opdatering hver hverdagsmorgen. Brug alle disse ting, og spred dem. Hvis alle, der lytter, ville sørge for, at disse medieprodukter, som jeg lige har nævnt, blev sendt til alle jeres kontakter, alle jeres venner, kolleger, netværk, I har chatgrupper – I har alle mulige måder – tror jeg, at vi kunne få et sneboldsystem i gang, som ville være en game-change.

Jeg tror, at hvis folk fik øjnene op for, at de kun er én ATACMS væk, og hvis man ser, hvor mange gange løfter om ikke at gøre en bestemt ting er blevet brudt – Scholz er den person, der hele tiden kapitulerer i hele denne situation; ingen tror på, at han overhovedet har rygrad nu – så hvis vi fik en reel mobilisering af masser af mennesker, tror jeg stadig, at vi kunne vende det hele.

Se for eksempel, hvad der skete i Ungarn i weekenden: Premierminister Viktor Orbán, som bliver bagtalt meget af de samme medier, holdt en lidenskabelig tale foran hundredtusinder af mennesker, hvor han beskyldte NATO for at forberede en krig; han lovede, at Ungarn ikke vil være en del af den, og han sagde, at det hele er Soros-finansieret, og det er klart bevist, fordi Soros-penge sidder i mange institutioner og har været involveret i Maidan i Ukraine, og nu er der fare for, at et nyt Maidan bliver organiseret i Georgien. Premierminister Irakli Kobakhidze advarede i øvrigt om det samme, nemlig at NATO forbereder en krig. Bulgariens præsident Ruman Radev har netop udsendt en absolut alvorlig advarsel på en pressekonference, hvor han sagde, at vi står på randen af ragnarok. Serbiens præsident Aleksandar Vucic har sagt lignende ting. Så det er ikke monolitisk: Der er allerede flere stats- og regeringschefer i Østeuropa, som advarer om

dette, og de bliver ikke rapporteret ærligt i de vestlige medier. Hvis vi virkelig tog fat og sagde: »Hvorfor er det, at alle disse stats- og regeringschefer pludselig siger, at vi er tæt på tredje verdenskrig?«, og det er det budskab, vi er nødt til at få bredt ud.

SCHLANGER: Helga, vi har et spørgsmål til dig om Tyskland fra Storbritannien. Denne kvinde skriver: »Helga, dit land er i næsten lige så stort et rod som mit, Storbritannien. Vi har en undskyldning: Vi lider under at have et monarki og City of London, men hvilken undskyldning har tyskerne? Hvorfor er Tysklands regering så forfærdelig? Hvad skete der med ånden fra '89?''

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, at det, vi har set i Tyskland, virkelig er en tragedie, fordi Tyskland engang var et land, som havde en af de smukkeste klassiske kulturperioder i hele menneskehedens historie. Hvis man ser på den musikalske tradition fra Bach, Haydn, Mozart, som ikke ligefrem er tysk, men fra det tysktalende område; Beethoven, Schumann, Schubert. Hvis man ser på digterne fra denne periode, Lessing, Schiller, Heine, kan man nævne Goethe og mange andre, og de mange videnskabelige bidrag, der kom fra Tyskland. Jeg kæmpede allerede for mange årtier siden med spørgsmålet om, hvordan det kunne være, at et så smukt land med en så utrolig styrke kunne falde så dybt, som det skete i nazitiden?

Og det er en lang historie; jeg udgav en bog, der hed Hitler-bogen, hvor jeg undersøgte de påvirkninger, der førte til Hitlers magtovertagelse. Men det stoppede ikke der. Hvis man ser på efterkrigstidens historie, genopdragelsen gennem de allierede styrker, den kulturelle manipulation af Congress for Cultural Freedom (CCF), kan man faktisk sige, at det var en tidlig form for kognitiv manipulation, som man nu diskuterer, at det er, hvad NATO gør i form af massive PR-kampagner, og Frankfurterskolen. Så der var mange bølger af manipulation: Mange af dem var i virkeligheden udenlandske efterretningsoperationer, som for eksempel CCF.

Men så var der dette stolte øjeblik, hvor Tyskland faktisk fik sin suverænitet gennem den fredelige revolution i 1989 og den efterfølgende genforening. Men allerede der gik mange ting galt: Det blev de facto tilranet af Vesten. Der var en proces, hvor Tyskland ikke definerede genforeningen ud fra sine egne interesser, men der var allerede dengang pres fra USA, Storbritannien og Frankrig for at begrænse sig selv ved at opgive sin valuta, D-marken, til fordel for eurosystemet, og så var der dybest set et meget bevidst forsøg på at omskrive historien! Jeg mener, vi taler om revanchisme! I Socialdemokratiet [SPD] ville der f.eks. ikke have været nogen fredelig genforening uden Willy Brandts og Egon Bahrs Ostpolitik! Idéen om dialog, selv efter at Sovjetunionen havde intervenseret i Tjekkoslaviet i 1968, var der forhandlinger mellem NATO og Sovjetunionen, som resulterede i CSCE og OSCE [Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa]!

I dag er der ikke engang et forsøg på at forhandle! Hvordan gjorde de det? De skiftede SPD-ledelsen ud, så de nu har en flok (jeg vil ikke være for voldsom her), men de ved ingenting. De siger dybest set, at østpolitikken var problemet, og de vender alting på hovedet.

De Grønne! Se, hvad der skete med De Grønne. De Grønne startede som et anti-videnskabeligt, neo-Malthusiansk grønt parti, men de var for fred. De sad og strikkede sokker i parlamentet og den slags – og så, fordi man havde en person som Joschka Fischer som udenrigsminister, ændrede han fuldstændig karakter ved en massiv manipulation, som førte til NATO's første illegitime krig mod Jugoslavien i 1999; og efterfølgende har man også set De Grønne forvandle sig til deres modsætninger.

Så du har allerede SPD vendt totalt på hovedet, de grønne vendt på hovedet. Og der er et fænomen, der hedder »synarkisme«, som ikke er kendt i Tyskland; det er forbudt der. Hvis du prøver at finde bøger om synarkisme på tysk, vil du opdage, at der ikke findes nogen. Men synarkismen var en

tendens i Frankrig, især i 1920'erne-1930'erne, som gik ud på, at man skulle sikre, at kun de politikere, som i en krisetid sørger for, at det ikke er almenvellets interesser, der bliver fulgt, men den finansielle sektors interesser. Og derfor skal man skubbe disse mennesker ind i ledende stillinger, som sikrer, at de stemmer på den rigtige måde, og at de organiserer tingene på den rigtige måde. Og jeg tror, at det til en vis grad er sket i Tyskland – for eksempel er den tidligere europæiske chef for BlackRock nu chef for det tyske oppositionsparti, CDU [Kristelig Demokratisk Union], og sandsynligvis eller muligvis kanslerkandidat, hvis den nuværende regering kommer til afstemning. Så det er præcis, hvad der er sket.

Og jeg tror, at det eneste, der kan hjælpe mod det, er, at der er nok borgere i staten, der rejser sig og tager ansvar for deres lands fremtid. Og jeg tror, at det er ved at ske, men det er virkelig et utroligt øjeblik, hvor der hersker en masse forvirring, og derfor kan jeg kun opfordre jer til at samle jer om os: Kom til Schiller Instituttet, arbejd sammen med os. Vi har [International Peace Coalition] møde hver fredag: Bliv en del af det, for vi forsøger at være så sandfærdige som muligt i forhold til principper og ikke i forhold til interesser.

SCHLANGER: Vi har også konferencen den 15.-16. juni, »The World on the Brink:

For en ny westfalsk fred!”, og du kan tilmelde dig den på Schiller Instituttets hjemmeside.

Helga, jeg har to spørgsmål mere, som jeg synes er vigtige. En spørger skrev ind og sagde: “I har Zelenskyy-konferencen i Schweiz, som er en joke. Den har ingen chance for at gøre noget, fordi den holder Rusland udenfor. Men så har du noget, der ser interessant ud, og som udvikler sig mellem Kina og Brasilien som en fredsplan. Zelenskyy angreb for nylig Kina for ikke at komme til hans schweiziske konference. Er der en

måde at bryde dødvandet på, så der rent faktisk kan komme en forhandlingsløsning i Ukraine?”

ZEPP-LAROUICHE: Det er bedre, og jeg går ud fra, at lederne af det globale syd, især BRIKS-landene, ikke tager til Schweiz, men at mange af dem tager til Skt. Petersborg – Skt. Petersborgs Internationale Økonomiske Forum (SPIEF), som netop er startet i dag. Det varer i alt tre dage, og jeg tror, der er 17.000 eller helt op til 25.000 deltagere; 70 lande, 3.000 store firmaer; og en masse mennesker, som også har diplomatiske opgaver at udføre, samles og mødes i Sankt Petersborg. Så jeg ville blive meget overrasket, hvis vi ikke kunne se en forstærket indsats af dette kinesisk-brasilianske initiativ, for det er det, der har det virkelige potentiale til at skabe fred, fordi det involverer Ukraine og Rusland. Og sikke en joke ikke at invitere Rusland! Der kan ikke blive fred uden Rusland! Det er alle, der har kendskab til diplomati eller historie, enige om.

Så lad os håbe, at det initiativ kommer mere i forgrunden.

SCHLANGER: Og til sidst har jeg et spørgsmål fra en fast korrespondent [navn inaud], som jeg tror, du besvarede hans første spørgsmål om, hvordan vi får information ud til vores grupper og familie. Men hans næste to spørgsmål er interessante: »Hvordan bevarer vi vores fornuft?« og »Hvordan tager vi det kognitive spring?«

ZEPP-LAROUICHE: De to spørgsmål har det samme svar: Du er nødt til at bruge dit sind. I en vis forstand er den nuværende verdenssituation så vanvittig, at jeg mener, hvordan kan den menneskelige art risikere sin egen eksistens ved at tillade, at vi kommer så tæt på randen af en atomkrig, som vi gør? Jeg mener, den eneste karakteristik er, at det er komplet sindssyge fra dem, der skubber på. Og jeg kunne nævne mange faktorer i miljøet, som er lige så – ikke lige så, men også temmelig sindssyge: Hele den kulturelle situation i Vesten er bare modbydelig.

Så hvad gør man?

Man skal have en indre styrke ved at studere Schiller, Dante og Pusjkin, og man skal lytte til Bach, Mozart og Beethoven. Og jo mere du gør for din egen kreative udvikling, hvor du virkelig siger, at du er nødt til at have en idé om at mestre alle områder af menneskelig viden, fordi du altid opdager et nyt univers, en ny dimension af vores eksistens: Det gør dig glad, fordi du indser, at du lever i dit sind, og når du bruger den nye viden til at undervise andre og gøre deres liv mere rigt, så er du også socialt glad. Så jeg tror, at det er det bedste, og hvis man står over for en stor fare, bliver man deprimeret af bare at sidde og se på, især når man er oppe imod så utrolige kræfter, som vi er oppe imod. Men hvis man begynder at organisere sig og forsøger at få andre til at se, hvad der truer den menneskelige art, så bliver det helt håndterbart.

Så jeg kan kun sige: Det, der holder dig sund og rask, er at sørge for, at dit eget sind er smukt, og du arbejder på din sjæls skønhed ved at forsøge at slippe af med de systemer, de elementer i dit eget system, som ikke er så kønne, så dem bør du slippe af med. Prøv at blive et bedre menneske gennem æstetisk uddannelse. Prøv at skrive et digt, prøv at gøre andre mennesker glade ved at hæve deres vidensniveau, og så er det ganske overkommeligt at forblive glad og effektiv.

SCHLANGER: Det er et godt råd. Det skal du have tak for! Og tak, fordi du var med i dag, Helga. Vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Og bliv aktiv sammen med os, og deltag i mødet i International Peace Coalition fredag den 7. juni!

NYHEDSORIENTERING MARTS - APRIL-MAJ 2024: Stop drabene og genopbyg Gaza og området med Oase-planen: LaRouche- løsningen for fred gennem udvikling// Verden på afgrundens rand – for en ny Westfalsk Fred

Indhold:

Verden på afgrundens rand: For en ny westfalsk fred! Online-konference 15.-16. juni Kl. 14, bagsiden

RØD ALARM: Ukrainsk angreb på russisk varslingsradar truer med at udløse global atomkrig, 1

Schiller Instituttets diplomatiske seminar i København Stop drabene og genopbyg Gaza og området med 'Oase-planen', 3

Helga Zepp-LaRouche: Oase-planen: Fred kan kun opnås gennem udvikling, 4

Den palæstinensiske ambassadør i Danmark H.E. Prof. Dr. Hassassian: Stop drabene og start genopbygningen, 6

Hussein Askary: Det umulige er selvforskyldt; Fred gennem økonomisk udvikling er den eneste vej frem i Vestasien, 11

Download (PDF, Unknown)

TASS udgiver interview med Helga-Zepp LaRouche om faren for verdenskrig og det Globale Syds opkomst

Ikke korrekturlæst

4. juni 2024

Det russiske nyhedsbureau TASS offentliggjorde den 4. juni to artikler, hvor Helga Zepp-LaRouche blev citeret som ekspert i faren for verdenskrig og de geostrategiske ændringer med fremkomsten af det Globale Syd. I den ene artikel, »Striking Russia with NATO Weapons To Escalate to Global War-Expert«, skriver TASS følgende:

»Brugen af vestlige våben til at ramme russisk territorium er forbundet med en optrapning af konflikten, som kan udvikle sig til et globalt niveau, sagde Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af det tyske Schiller Institut, til TASS.

»I en kommentar til den amerikanske regerings ophævelse af forbuddet mod at bruge amerikanske våben til at slå dybt ind på russisk territorium, undrede Zepp-LaRouche sig over, om det er sådan, den amerikanske præsident Joe Biden forsøger at »undgå Tredje Verdenskrig«. Efter en ændring i USA's holdning tillod de tyske myndigheder også brugen af tyskproducerede våben til at forsvare Kharkov-regionen mod den russiske offensiv og »kapitulerede på skammelig vis igen over for amerikansk pres«. Zepp-LaRouche påpegede, at 'Rusland annoncerede asymmetriske svar på denne optrapning'.

»»Den største fare er, at de vestlige etableringer har bildt sig selv ind, at Rusland kun bluffer, mens de tror, at de kan fortsætte med at <koge den russiske frø'.« I mellemtiden sagde premierminister Victor Orban på Radio Kossuth i dag, at Europa forbereder sig på krig mod Rusland. Hvis denne vanvittige udvikling ikke stoppes, vil vi snart opleve Harmageddon. Alarmklokkerne skal ringe højt, så alle kan høre det,« understregede hun.

Kort forinden havde TASS givet en anden artikel med Zepp-LaRouche titlen: »Det Globale Syd vender sig væk fra den skadelige neoliberale model og opbygger egne mekanismer – ekspert.« Artiklen inkluderer:

»Landene i den Globale Majoritet har vendt sig væk fra den neoliberale model, der er skadelig for dem, og de arbejder på deres egne finansielle mekanismer i et gavnligt samarbejde med BRIKS-medlemmerne, sagde Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet, til TASS.

»'Vi oplever lige nu afslutningen på en periode med 600 års kolonialisme. Den Globale Majoritet, som repræsenterer mere end 80 % af verdens befolkning og 70 % af verdens BNP, er i gang med at opbygge et nyt økonomisk system baseret på et win-win-samarbejde og de fem principper for fredeligt samarbejde,' sagde hun. Disse principper omfatter gensidig respekt for suverænitet og territorial integritet, gensidig ikke-aggression, ikke-indblanding i hinandens interne anliggender, lighed og gensidig fordel samt fredelig sameksistens.

»Landene i den Globale Majoritet >arbejder på deres egne finansielle mekanismer, som giver dem adgang til kredit til udvikling for at opbygge deres egne industrialiserede økonomier,< sagde eksperten. »Hvis landene i Europa og selv USA ville være fornuftige, ville de være villige til at samarbejde med disse lande som voksende fremtidige markeder, og alle problemer kunne nemt løses,« bemærkede Zepp-LaRouche. I mellemtiden »er de pro-atlantiske eliter fuldstændig

uvillige til at acceptere det faktum, at verdensordenens uorden er et resultat af deres egen politik«, understregede hun.

»'Grunden til, at det Globale Syd har vendt sig væk fra den neoliberale model, er, at den er skadelig for dem, og at de nu har en meget mere fordelagtig mulighed for at samarbejde med Kina og BRIKS i deres bestræbelser på at overvinde underudviklingen og blive mellemindkomstlande i den nærmeste fremtid. Disse etableringer dæmoniserer Rusland og i stigende grad også Kina. De befinder sig i øjeblikket i en fuldstændig vildfarelse om verden og har fået sig selv til at tro på deres egen fortælling,« konkluderede hun.

Foto: Schiller Institute

Møde i Den Internationale Fredskoalition IPC: 'Det himmelråbende spørgsmål'

Ikke korrekturlæst

31. maj 2024 (EIRNS) – Dagens møde markerede etårsdagen for Den Internationale Fredskoalition med 52. ugentlige onlinemøder i træk. Der deltog mennesker fra mere end tredive lande. Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche meddelte, at mødet ville koncentrere sig om Ukraine på grund af den ekstreme fare, som landets tre angreb på radarinstallationer til tidlig varsling i Rusland udgør. Disse installationer er ikke relateret til krigen i Ukraine, men er en integreret del af Ruslands strategiske forsvarssystemer. Schiller Instituttet udsendte en nødadvarsel om denne

udvikling, og historien kom efterfølgende i mainstream-medierne, men får stadig ikke den opmærksomhed, den fortjener.

Det, der fulgte, var en paneldiskussion med militære, videnskabelige og diplomatiske eksperter, herunder ekspert i atomvåben Dr. Theodore Postol, professor emeritus i videnskab, teknologi og national sikkerhed ved Massachusetts Institute of Technology; oberst (ret.) Prof. Dr. Wilfried Schreiber, Senior Research Fellow ved WeltTrends Institute for International Politics i Potsdam, Tyskland; Lt. Ralph Bosshard fra de schweiziske væbnede styrker, konsulent i militærstrategiske anliggender; oberst Richard H. Black (pensioneret), tidligere leder af den amerikanske hærs strafferetlige afdeling i Pentagon og tidligere senator i staten Virginia; og tidligere ambassadør Chas Freeman, diplomat og forsker i USA og Kina. Kina-diplomat og forsker.

Angrebet på Ruslands strategiske forsvarssystem

Dr. Postol indledte panelet med at forklare funktionen af Ruslands tidlige advarselsradarsystem. Disse installationer ville gøre det muligt for Rusland at opdage en kommende atomart angreb. Hvis USA skulle miste en af sine egne landbaserede advarselsradarer, ville de stadig være i stand til at se ned fra rummet ved hjælp af deres satellitsystem, men russerne har ikke denne kapacitet fuldt ud endnu. Satellitter kan opdage en missilaffyring med det samme, mens radarmaster ikke opdager missiler, før de når en vis højde. Hvis man sætter en af disse »«master»« ud af drift, reduceres den tid, Rusland har til at beslutte, hvordan man vil reagere, dvs. om man vil iværksætte et atomart modangreb, med afgørende minutter. Oberst Black tilføjede, at angrebene på de russiske radarer ikke kunne ske uden udtrykkelig amerikansk godkendelse og »ikke tjener noget andet formål end at blænde Ruslands atomare afskrækkelse.« Desuden »har vi ikke evnen til forebyggende at ødelægge hele Ruslands atomare forsvar,« som omfatter ubådsaffyrede missiler, sagde Black. »Vi kan ødelægge den russiske civilisation, men ikke deres evne til at skyde

tilbage.«

De tankevækkende konsekvenser af et forsøg på at »blænde Ruslands atomare afskrækkelse« blev diskuteret indgående af paneldeltagerne. Den tidligere ambassadør Chas Freeman sagde i et videointerview, som blev afspillet under mødet, at ingen stor atommagt har råd til at underminere balancen i den atomare afskrækkelse, men at Ukraine, der optræder som stedfortræder, gør netop det. Oberst Black hævdede, at det grønne lys for angrebet på radarerne kombineret med leveringen af F-16-fly med atomvåbenkapacitet betyder, at USA og NATO er ved at skabe rammerne for et muligt atomart angreb på Rusland.

Oberst Black bad deltagerne om at overveje kontrasten i USA's og Ruslands doktriner om brug af atomvåben. USA har ikke noget forbud mod førstegangsbrug, et atomart »snigangreb«. »På den anden side,« sagde han, »er den russiske doktrin om atomart forsvar udelukkende defensiv.« Oberst Bosshard sagde: »For at forblive troværdig må NATO true Rusland med brug af atomvåben, ikke den anden vej rundt.«

Foto: Fra videoen

Helga Zepp-LaRouche
insisterer på, at de opgaver,
der ligger foran os,
er meget klare og yderst

påtrængende

Ikke korrekturlæst

Nationalt opkald i USA med Helga Zepp-LaRouche, mandag den 3. juni 2024

Helga Zepp-LaRouche: Jeg tror, vi virkelig er nødt til at optrappe vores mobilisering, for lige nu nærmer vi os skridt for skridt det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage, primært fordi magthaverne er fast besluttet på ikke at tillade, at der opstår noget andet end deres kontrol over verden; og for det andet fordi der er så meget løgn i de officielle udtalelser, at man må gå ud fra, at det, der bliver sagt, ikke er sandt, i tråd med det, Pompeo engang havde erklæret som kunsten at »lyve, snyde og stjæle«, som de giver kurser i på CIA. Så måske har forskellige statsoverhoveder også deltaget i disse kurser.

Under alle omstændigheder tror jeg, at det, vi gjorde med først vores øjeblikkelige reaktion på angrebet på radarvarslingsystemet allerede den 22.-23. maj, var at udsende en pressemeddelelse fra EIR/Schiller, og så fulgte vi op med IPC-mødet fredag den 31. maj, hvor flere af dem, der havde udtalt sig, tog ordet. Og vi fik den video ud, og jeg synes, at den tydeligt viser resultater allerede, for nu, ca. 9 dage efter angrebet, er forskellige mennesker kommet til orde, sandsynligvis oprørt og udløst af det, vi havde sendt ud.

Men det er ikke nok: Vi er nødt til at optrappe det, for jeg er tilbøjelig til at være enig med denne britiske journalist/analytiker John Helmer, som citerer en amerikansk militærobservatør, der siger: »«Og så tror jeg, at der kommer en atomar krig. De mennesker, der styrer tingene i Vesten, har besluttet sig for, at hvis de ikke kan styre, er der ikke noget at styre. Nu må vi vel finde ud af, om britisk og

ukrainsk galskab vil sejre over amerikansk fejhed.«

Så jeg tror, at det er en meget korrekt vurdering, og der er forskellige rapporter om, at Biden bliver presset, enten af sin egen tilbøjelighed eller af folk omkring ham. Under alle omstændigheder er der en interessant artikel i Politico allerede den 31. maj, hvor der står: »Biden traf beslutningen efter at være blevet presset af hjælpere, demokrater og udenlandske ledere til – langsomt, gradvist – at overskride alle de røde linjer, han havde trukket for USA's engagement. Og da Biden og hans team så krisen udfolde sig i Kharkiv, blev præsidenten overbevist om at ændre kurs endnu en gang.

»'Der er en reel fornemmelse af, at ukrainerne er i problemer. Der er en fornemmelse af, at der skal gøres noget for at svække den russiske fremrykning. Ideen er at bremse den russiske fremrykning længe nok til, at ukrainerne kan komme sig og købe dem noget tid,« sagde en amerikansk embedsmand med kendskab til situationen på slagmarken...

»Ved hvert eneste træk advarede Washington om, at de bare hjalp Ukraine med at beskytte sig selv og ikke startede en skyggekrig mod en fjende.«

Nu er der tydeligvis forskellige rapporter fra Scott Ritter, men også flere andre eksperter, der forudsiger, at ukrainerne på ingen måde kan komme sig, simpelthen fordi landet er halvt ødelagt; en tredjedel af befolkningen er tilbage; de har ikke soldater til at genopbygge frontlinjerne, så det er en absolut barbarisk idé at fortsætte denne krig, for hvis du ikke har en chance for at vinde, og du bliver ved med at kæmpe, er det bare kanonføde til andre formål.

Så Fiona Hill, som vi har kendt i lang tid, er Rusland-ekspert og arbejdede i Trump-administrationen på det tidspunkt. Politics artikel citerer hende for at sige: »Alle slør bliver trukket af og afslører, hvor vi har været i en meget lang periode. Krigen har fundet dem.«

Grundlæggende er Tysklands beslutning om også at ændre linje, efter at Scholz havde skabt hele sit image i den europæiske valgkamp som »fredskansler« – I ved, han har plakater ude, som beskriver ham som fredsmægler. Og nu er beslutningen siden sidste fredag klar: Ukraine kan bruge tyske våben mod mål i Rusland; dette er tænkeligt selv for Patriot-forsvarssystemerne, de er forsvarssystemer ifølge general Freudig, der talte på det tyske tv-program » Rapport fra Berlin« i går. Dette er en grundlæggende kursændring, og endnu en gang kapitulerer Tyskland over for presset fra USA, så de kan bruge Panzerhaubitze 2000-haubitserne og Mars-II-raketkasteren og Patriot, som alle har, især med forstærkningen af det amerikanske ATACMS-system, en rækkevidde på 300 km. Også den danske udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen erklærede, at ukrainerne fra nu af kan bruge de F-16, som Danmark leverer, til at nå ind i Rusland, hvilket blev imødegået af den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov, som sagde: »Vi kan kun betragte beslutningen om at levere disse systemer til Kiev-regimet som et bevidst signal fra NATO vedrørende atomvåben.« Så angiveligt skal disse våben kun bruges til forsvar i Kharkiv-regionen i det nordøstlige Ukraine, men det kræver stor tillid til ukrainerne, at de vil holde dette løfte.

Nu er der som sagt mange, der reagerer på det. Jeg tror, at det vigtigste er et podcast-interview med Michael von der Schulenburg, tidligere FN-embedsmand, som gav et 47 minutter langt interview til den schweiziske kanal Weltwoche i går, hvor han er helt følelsesladet og lidenskabelig og siger om angrebet på radarsystemet for tidlig varsling: Dette er vanvittigt, dette bringer os absolut til det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage; og især fuldstændig forarget over, at vi i Tyskland ikke skulle have lært lektien fra to verdenskrige. For dem af jer, der taler tysk, kan jeg kun råde jer til at se dette. Han siger ikke noget andet end det, vi diskuterede på IPC-mødet, men det kommer fra et meget oprørt, dybtfølt synspunkt fra en person, der kender den tyske

historie. Og jeg ved også med sikkerhed, at vores materiale var kendt af Weltwoche, så jeg synes, det er et meget interessant resultat af vores mobilisering.

Også Sahran Wagenknecht kom ud og advarede om, at det er fuldstændig skræmmende, hvor tæt vi er på Tredje Verdenskrig; at det er noget, som absolut skal overvindes og stoppes.

Det skandaløse er, at den tyske regeringstalsmand Steffen Hebestreit blev spurgt af journalist Warweg [ph], som er akkrediteret til Bundes-Pressekonferenz, hvad der fik Scholz til at ændre kurs, hvis han pludselig ikke længere tror på, at hvis Ukraine angriber russisk territorium med tyske våben, selv om han selv i mange måneder havde advaret om, at dette er faren for krig for vores land? Og så sagde han, utroligt nok, at han ikke havde taget det op med kansleren, og at han derfor ikke kunne kommentere det, og at Scholz under alle omstændigheder var oprørt over det russiske angreb på det civile ukrainske byggemarked.

Det her er utroligt: Enten lyver Hebestreit, for det er højst usandsynligt, at en så vigtig sag ikke bliver taget op med Scholz, men hvis han faktisk ikke gjorde det, så er han inkompetent, og hele regeringen er ikke på forkant med tingene. Og for det andet at have den frækhed at sige, at et angreb på en butik er mere foruroligende end et angreb på Ruslands tidlige varslingsystem, viser bare, at de enten er fuldstændig inkompetente, eller at de er så arrogant vant til bare at sige noget til journalisterne, at de er ligeglade med, om der kan stilles spørgsmålstegn ved det eller ej.

Men senator James David Vance (R-OH) skrev i går på sin X-konto, at præsident Joe Biden går i søvne ind i Tredje Verdenskrig, og det er ekstremt farligt, og det skal stoppe.

Der dukker nu flere rapporter op, foreløbige, men de dukker op, om Palantir og Alex Karp. Sent søndag aften var der et program om dette, hvor der blev sagt, at de har metadata, som

de giver til militæret, så de også kan målrette drab, men at Alexander Karp – som er marxist i modsætning til medstifteren Peter Thiel, som er Trump-tilhænger – at han spiller kostbar, at han er genert og ikke taler med journalisterne, men dukker op i Davos og her og der; og i dag er der endnu en artikel i en blog om, at Karp arbejder sammen med Michael Hayden, tidligere CIA- og NSA-embedsmand. Det er ikke noget, vi ikke ved, men det er interessant, at det dukker op, og det er selvfølgelig den private sektor; det er MICIMATT, og vi bør offentliggøre mere om det, vi var begyndt at undersøge på initiativ af Renée Sigerson.

Mens denne optrapning foregår, fortsætter kapitulationen og systemets kollaps bare, og det forbløffende spørgsmål om, hvorfor disse eliter ikke kan indse, at de er ved at rive alt det, der blev bygget op efter Anden Verdenskrig, fra hinanden, er virkelig svært at besvare, for der er ikke noget godt svar på dette spørgsmål.

Et andet skridt i dette er, at EU ifølge Kiel Institute of World Economy (IfW Kiel) har beregnet, at de anti-Kina-toldsatser, som EU vil gennemføre, vil have en umiddelbar omkostning på 4 milliarder euro ved at reducere antallet af importerede elbiler fra Kina med 25 %, og Kina vil helt sikkert gøre gengæld, og derfor bringer EU sit største handelsmarked i fare, naturligvis ved at kapitulere over for pres fra USA og muligvis Storbritannien.

Nu må jeg lige nævne det, for det viser, hvor absurde disse etableringer er: Ved afslutningen af Macrons tredages statsbesøg i Tyskland tog han til Munster, det berømte sted, hvor den westfalske traktat blev forhandlet, og han fik den westfalske fredspris! Nu er han en af de største krigsforherligere på scenen, og det rapporteres nu, at beslutningen om at give ham denne meget prestigefyldte fredspris blev truffet for 18 måneder siden, da Macron faktisk havde foreslået en mægling mellem Moskva og Kiev. Men det er klart, at de 18 måneder, der er gået siden da, har været lang

tid nok til, at folk har kunnet følge med i hans ændrede politik.

Det gode er, at der nu begynder at dukke demonstrationer op mod krigsfaren, og jeg synes, vi skal sprede nyheden om det så meget, vi kan, for det er et eksempel, som virkelig bør følges overalt. I Budapest var der i weekenden hundredtusindvis af demonstranter. Premierminister Viktor Orbán talte til dem, og han sagde, at aldrig før har så mange mennesker samlet sig for fred. Vi er den største fredsbevarende styrke i Europa. Europa skal forhindres i at kaste sig ud i krig, i sin egen ødelæggelse. I to verdenskrige mistede ungarerne 1,5 millioner menneskeliv, og jeg siger det langsomt, så Bruxelles kan forstå det: Vi vil ikke gå i krig!

Dette er meget vigtigt. Og det skal bemærkes, at det ikke kun er Ungarn, men også Bulgariens præsident Rumen Radav udtalte sig tilsvarende. Naturligvis også Vucic fra Serbien, hvis parti netop har vundet stor fremgang ved et lokalvalg. Naturligvis Fico og den slovakiske regering. Så det er vigtigt, at der er fire europæiske stats- og regeringschefer, som går imod krigspolitikken, og derfor bør deres eksempel gentages. I lørdags var der også hundredvis af demonstranter i Berlin, som krævede et stop for den militære støtte til Kiev og den farlige anti-russiske retorik. De havde bannere med teksten »Stop krigen og den hadefulde tale mod Rusland. Stop russofobien i politik og medier. NATO er aggressoren, ikke Rusland.« Det er meget godt.

Vi bør også bemærke, at Jeffrey Sachs, John Mearsheimer og forskellige podcastere gik imod dette; også Jeffrey Sachs sagde, at det var USA og NATO, der provokerede Rusland, at det ikke var en »uprovokeret« krig, og det er naturligvis vigtigt, fordi de ikke følger den foreskrevne fortælling.

I den større kamp for et nyt økonomisk system er det efter rædselsforestillingen i Argentina og angrebene på Egypten af strategisk betydning, at det sydafrikanske ANC mistede sit

absolutte flertal i parlamentet; de kom ind med 40,2 % fra 57,5 %, hvilket er et tab på næsten 17 %. Liberal Democratic Alliance fik 21,7 %; Zuma, som havde oprettet sit eget parti [MK, uMkhonto weSizwe, zulu for »Nationens spyd«] for seks måneder siden, fik 14,58 %, og Economic Freedom Fighters 9,5 %. Nu er forhandlingerne om regeringsdannelse naturligvis vanskelige, og det er en meget ustabil situation, som vi skal huske på. Den økonomiske krise i Sydafrika, hvor en tredjedel af alle mennesker er arbejdsløse, og hvor der næsten dagligt er strømafbrydelser, er naturligvis en væsentlig årsag til dette.

Den schweiziske »fredskonference« i nærheden af Luzern fungerer ikke: Saudi-Arabien vil ikke deltage i konferencen, fordi Rusland ikke er involveret, hvilket de ifølge diplomatiske kilder i Riyadh angav som årsag. Så den schweiziske konference bliver helt sikkert en farce.

Nu er situationen i USA også af strategisk betydning, fordi det faktum, at der ikke er nogen anstændige præsidentkandidater, er det, der stikker ud. Trumps retssag var en parodi. Uanset hvad Trump siger, er det tydeligt, at de 34 anklagepunkter var skræddersyet til Trump, og det juridiske pres var en medvirkende årsag til, at han blev så fikseret på sit forsvar og hele det latterlige spørgsmål om at få folk til at tænke på pornografiske billeder, at han nu tydeligvis er omgivet af neokonservative, som spinder omkring ham, hvilket ikke er så godt. Og selv om Tulsi Gabbard sagde, at hun gerne vil være hans vicepræsidentkandidat, og at hun ville være stolt, hvis hun blev spurgt, så tror jeg ikke, at hun i den nuværende situation ville gøre den store forskel på grund af hendes holdning til Mellemøsten og lignende ting.

Så det gør Dianas og Joses kampagner endnu vigtigere, og jeg vil gerne gentage, hvad jeg allerede har sagt: At jeg tror, at de næste seks måneder efter al sandsynlighed vil være afgørende for krigen. Valget til Europa-Parlamentet vil sandsynligvis føre til et stort skift til højre, hvor

oppositionspartier til Macron bliver stærkere i Frankrig. AfD er lige nu mål for en stor skandaliserende kampagne, men om det virker, må tiden vise. Inden da er der den 5.-8. juni det internationale økonomiske forum i Sankt Petersborg, som igen vil vise, at Rusland ikke befinder sig i den yderste isolation, tværtimod.

Og den 9.-11. juli er der NATO-topmøde, som på grund af krigsudviklingen i Ukraine helt sikkert vil skabe et stort imageproblem for NATO, som de måske vil dække over ved optrapning. Samtidig er der SCO-topmøde den 3.-4. juli, som er meget vigtigt med hensyn til Iran, krisen i Mellemøsten og relaterede emner. Så kommer der feedback og konsekvenser af bestræbelserne på at instrumentalisere og gøre dollaren og euroen til våben i forhold til russiske aktiver og mulige modreaktioner på det. Den 22.-24. oktober er der topmøde i BRIKS i Kazan, Rusland, og endelig den 5. november er der parlamentsvalg i USA.

Så i denne periode kan vi forvente store, dramatiske ændringer, jordskælv, tektoniske forskydninger, og det illustrerer alt sammen behovet for at tilføre vores løsninger: Det betyder, at vi er nødt til at sætte skub i antikrigsmobiliseringen med IPC, vi er nødt til at udvide det, vi gjorde sidste fredag: Vi skal firedoble og tidoble fremmødet og virkelig forsøge at få folk til at forstå situationens alvor. Så skal vi blive ved med at skubbe på Oase-planen i lyset af det horrorshow, der fortsætter i Rafah og i Gaza generelt, hvor den formodede israelske fredsplan ikke fører til noget. Og så er vi nødt til at foretage et komplet paradigmeskifte og få folk til at forstå, at kun hvis vi overvinder denne geopolitiske besættelse af Wolfowitz-doktrinen, vil det føre til tredje verdenskrig, og derfor er vi nødt til at finde en måde at vende tilbage til de fem principper for fredeligt samarbejde og FN-pagten, men for alvor og ikke bare som tomme ord.

Så det er planen for os, og jeg tror, at vi virkelig må

mobilisere alle vores kræfter for at få menneskeheden til at komme væk fra randen af tredje verdenskrig, hvor vi er lige nu, og nå frem til en ny æra, hvor vi kan leve sammen som én menneskehed.

Afsluttende bemærkninger

Jeg kan kun støtte det, Gretchen lige har sagt, for jeg synes, at hvis man ser på talerne af Fico, for eksempel, så er de meget, meget bedre end de fleste taler af næsten enhver anden europæisk leder, og vi dækkede det ikke, fordi Slovakiet er et lille land, det var ikke i overskrifterne, men når man ser tilbage på det, opdager man, at der faktisk er en menneskelig kvalitet, hvor nogle af disse mennesker er hengivne til deres folks fælles bedste på måder, som er blevet fuldstændig opgivet af flertallet af de vestlige landes ledere. Men jeg synes, vi skal se på det igen.

Jeg mener, at oligarkiet forsøger at inddæmme den højreorienterede opposition. Det samme skete i Frankrig, hvilket blev rapporteret af Jacques, som sagde, at disse såkaldte suverænister – jeg har altid været lidt misundelig, for i Tyskland er ordet »suverænist« ikke engang kendt som et ord! [griner] Det er, fordi vi ikke har nogen suverænitet! Men suverænisterne i Frankrig er åbenbart ikke de klogeste hoveder på planeten, og derfor har de en meget snæver opfattelse af, hvad suverænist overhovedet betyder.

Det er den verden, vi har med at gøre. Jeg tror, at lige nu er der krigsfare, og jeg kan kun sige, at hvis man tænker det igennem, så er der nogle, der er fast besluttet på at sige »Putin bluffer«, og »vi kan hæve tærsklen trin for trin for trin«. Jeg kender ikke nogen, der ved, hvornår russerne virkelig siger »nok er nok«! Jeg ville ikke blive overrasket, hvis de ikke meget snart kommer med et større asymmetrisk svar – og så er spørgsmålet, hvad der så sker? Så jeg tror, vi sidder på en krudttønde, som jeg virkelig mener bør være den altoverskyggende bekymring og motivere os til at optrappe.

Det bringer mig til det sidste punkt: Jeg tror, det var i indledningen til briefinggen i dag, igen, det absolutte behov for at få flere mennesker til at læse Daily Alert. For hvad ville vores medlemmer gøre, hvis de ikke havde briefinggen? Du ville være som en syv dage gammel kanin, du ville se sød ud, men du kunne ikke se endnu. Jeg tror, at kaniner først åbner øjnene, når de er omkring en uge gamle, så vi er lige før den periode: Hvis du ikke åbner øjnene, ser du ikke, hvad der sker omkring dig.

Så jeg synes virkelig, vi skal gøre en stor indsats for at få Daily Alert ud til så mange mennesker som muligt. Jeg er meget glad for at kunne meddele, at vi nu har en tysk hjemmeside for Daily Alert. Den blev præsenteret for de tyske arrangører i dag efter det europæiske møde. Det ser fantastisk ud. Det er meget pænt, og vi vil nu have en nobel konkurrence om, hvem der kan sælge flest abonnemeter, så vi vil forhåbentlig snart rapportere om gennembrud af alle slags i denne henseende. Og jeg vil gerne opfordre jer til at gøre det samme. Så jeg synes, vi har diskuteret de opgaver, der ligger foran os, meget klart. Det var det hele.

Advarsel! Menneskeheden er bedre i dag end i går

Ikke korrekturlæst

(EIRNS) – 3. juni 2024

Den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche afsluttede sit dokument fra 1977, med titlen "What Really Are the Labor Committees?—The Lessons of Erasmus and Franklin," med følgende afsnit: "Lad det derfor være forstået, at hvis du er humanist,

så er Arbejdskomitéerne i den forstand din organisation – uanset om du er medlem eller ej. Hvis du er for teknologisk fremskridt i udvidelsen af industri og landbrug og definerer nationernes vitale interesser i de termer, og hvis du betragter menneskets evne til at skabe og tilegne sig videnskabelig viden til forbedring af vores art som den ufravigelige forskel mellem mennesket og de lavere dyr, så er Arbejdskomitéerne en uundværlig hjælp til den sag, du støtter, uanset hvilken politisk tilknytning du har.”

Næsten 50 år efter, at det blev skrevet, er uafhængige kandidater, der har afvist bankerotte, døende politiske partier, som New Yorks senatskandidat Diane Sare og Bronx-kongreskandidat Jose Vega, en del af en voksende international bevægelse væk fra det rovgriske militær-finansielle kompleks. De i den transatlantiske sektor, der opfordrer til en tilbagevenden til avanceret teknologisk fremskridt og en forøgelse af arbejdskraftens produktive kræfter i alliance med de nye nationer i det Globale Syd, er på forkant med verdenspolitikken i dag. Krig, selv total krig, vil ikke stoppe dette fremskridt, hvis en international koalition for fred, der er bundet sammen af en 24-timers »symposium«-proces, kan fungere som et intellektuelt center for politiske overvejelser.

For at gøre dette, skal en sådan koalition informeres af en ”nødalarmtjeneste,” gennem hvilken førende tænkere—både dem med og uden ”højeste akademiske grader”—kan nå mindst hundredtusinder dagligt. Disse informerede borgere kunne til gengæld fungere som ”støttebase” ikke kun for uafhængige kandidaturer, men også for uafhængige stemmer, mange af dem i teenage- og tyvernealderen, der vil skabe ”godt besvær” for den forfaldne ”status quo.”

Hvorfor er en »alarmtjeneste« så nødvendig? Fordi en befolkning nogle gange kan hjernevaskes mest effektivt ved at lade dem være uvidende om konsekvenserne af menneskehedens største bedrifter, især ved at fratage dem fordelene ved den

entusiasme, som sådanne bedrifter naturligvis bør mødes med. Eksempel: I søndags kl. 6.23 Beijing-tid landede Chang'e-6-rumsonden i Apollo-krateret på Månens bagside. »China National Space Administration (CNSA) har nu to landinger på den fjerne side bag sig – denne og Chang'e-4, som satte en lander-rover-kombination ned på det grå snavs i januar 2019. Intet andet land har gjort det tidligere», skriver Space.com. Det betyder, at kineserne nu har udført en ny bedrift for menneskeheden, sandsynligvis den største bedrift inden for rumteknik, siden USA forlod Månen i 1972. Hvis næste fase af missionen bliver en succes, vil Kinas Chang'e-6 opsamle prøver af månesten og -støv og flyve dem hjem i et modul til hjemsendelse til Jorden. På grund af Kinas resultater er menneskeheden bedre i dag, end den var dagen før – uanset hvad folk »føler« om det. Chang'e-6 er menneskehedens bedste eksempel i dag på det, LaRouche betegnede som »menneskelig praksis, der øger menneskets magt over naturen«. Så det bør alle være opmærksomme på. Kinas succes burde have været fremhævet i USA, som var det første og eneste land, der landede menneskeheden på Månen. Den burde have været fejret i hele verden.

Men hvorfor blev det ikke gjort kendt for alle? Det blev ikke gjort på grund af den entusiasme, det ville have skabt, en entusiasme, der var større end den, vi så med solformørkelsen den 8. april. Det blev ikke gjort, fordi kineserne er den næste "store fjende," som truer den "regelbaserede orden," får vi allerede at vide – selvom NATO's krig mod Rusland får verden til at balancere på kanten af en utilsigtet tåbelighed eller en bevidst vanvidshandling, der kan føre til termonuklear krig.

Det smukke og nødvendige ved den Internationale Fredskoalitions proces, som Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche har sat i gang, er, at den er begyndt at få karakter af et platonisk symposium. Flere af deltagerne har nu besluttet, at det er tankeprocessen, der i stigende grad er gennemsyret af den ugentlige dialog, snarere end de individuelle evalueringer, der præsenteres, som giver fredagsmøderne en unik karakter. De er ved at etablere en

sammenhæng i de politiske drøftelser, der bygger på ideen om, at det er den tænkende borger, i den sociale samtale om »res publica« – de offentlige ting – der skal være motoren for forandring. Dette skal gøres, ikke ved at omstyrte en orden, som under alle omstændigheder vil bryde sammen, men ved at etablere principper, der er forståelige for alle og testet gennem social praksis, hvorigennem selvstyre, begyndende med at sætte en stopper for den nedslagtning, der kaldes krig, erstatter alle »lovregler«. Cirkulation af denne sidste uges forhandlinger på IPC's 52. på hinanden følgende session af energiske, informerede borgere er den erklæring og udfoldelse af intellektuel uafhængighed, vi er nødt til, hvis menneskeheden ikke kun skal overleve, men også gøre fremskridt i de næste uger og måneder.

Om EIR Daily Alert og Executive Intelligence Review

EIR Daily Alert er en elektronisk publikation, der begyndte i 2014 for at levere en daglig international briefing om aktuelle økonomiske, politiske og kulturelle nyheder fra et strategisk perspektiv, der respekterer alle nationers interesser.

Formålet med Daily Alert er at supplere den dybdegående rapportering i den ugentlige Executive Intelligence Review (EIR), som blev grundlagt i 1974 af Lyndon H. LaRouche, Jr. (1922–2019). LaRouche var kendt som en af de mest succesfulde økonomiske prognosemagere i sin tid, og EIR fungerer som et uafhængigt nyhedsmagasin.

Hvis du abonnerer på EIR Daily Alert i dag, får du fuld adgang til hjemmesiden samt et dagligt e-mail nyhedsbrev. Abonnenter får også adgang til hele arkivet af tidligere udgivelser samt fremtidige publikationer.

Executive Intelligence Review (EIR) udkommer ugentligt og er tilgængelig på www.larouchepub.com. Her findes et fuldt

søgbart arkiv, der går tilbage til 1974, inklusive nyhedsudgivelser og særlige rapporter. Andre produkter fra EIR kan også findes her.

Det mest afgørende aspekt af EIR er deres fokus på at forstå nyheder ud fra et "top-down" perspektiv. Kun nyheder, der hjælper individer med bedre at forstå planetens tilstand og de udviklinger, der former historiens gang, er værd at læse. Denne tilgang blev tydeligt forklaret af LaRouche i en tale i 1995 og fortsætter med at guide deres arbejde og publikationer i dag.

<https://eir.news/#/portal/signup>

Foto: NASA / Unsplash

Intet problem i menneskets skæbne er uden for menneskets rækkevidde

Ikke korrekturlæst

31. maj 2024 .

Den seneste uges vellykkede indsats, ledet af LaRouche-organisationens daglige Emergency Alert Service, for at bringe historien om, at den økonomisk og moralsk bankerotte anglofæres krig mod Rusland er gået ind i en ny, vanvittig fase med »Ukraines« – læs »NATO's« – bombing af Ruslands tidlige advarselsradarsystem, er et vigtigt første skridt i retning af etableringen af en uafhængig, international efterretningsindsamlings- og evalueringskapacitet. En kombination af korte videopræsentationer, lange interviews,

»korte nyheder« og udvidede baggrundsrapporter kombineret med internationale konferencer i flere formater er alle yderligere komponenter i den daglige briefingproces i nødvarslingsystemet. Ved at distribuere samt læse/se disse materialer, elektroniske og fysiske, kan den engagerede borger hjælpe sin respektive nations befolkning med at etablere det konceptuelle grundlag for informeret, ikke-voldelig effektiv handling. Energiske sind, især hos nyligt opvågnede unge, der modsætter sig masseaffolkning og folkemord i alle former, kan nå frem til en ikke tvangspræget, men informeret vurdering af, hvad der rent faktisk skal gøres nu for at erstatte det allerede døde postkoloniale finans- og værdisystem, »geopolitik«, med virkelige, umiddelbare løsninger, såsom LaRouches Oase-plan.

Helga Zepp-LaRouches afsluttende erklæring, som blev leveret til de 300 personer og institutioner, der deltog i den Internationale Fredskoalitions 52. fredagsmøde i træk, udgør kernen i vores ledelse. Hendes afsluttende bemærkninger, hvor hun også svarede på spørgsmål og bidrag fra flere deltagere i løbet af de 2,5 timers intense drøftelser, blev leveret i skyggen af en truende, potentielt atomar verdenskrig. Mens konflikterne i Ukraine og Gaza og ustabiliteten i det bankerotte transatlantiske finanssystem er i fokus – og med rette – har de dybere årsager til denne eksistentielle krise for den menneskelige civilisation »gemt sig i det åbne«, ikke forårsaget af den 7. oktober 2023 eller den 24. februar 2022 eller endda siden den 11. september 2001. Det er snarere USA's manglende evne, især efter karaktermordet på og fængslingen af økonomien og statsmanden Lyndon LaRouche i 1986-89, til at gennemføre den vision om verdensfred, som præsident John F. Kennedy foreslog i sin tale på American University den 10. juni 1963: »Vores problemer er menneskeskabte – derfor kan de løses af mennesker. Og mennesket kan være så stort, som det vil. Intet problem i den menneskelige skæbne ligger uden for menneskets rækkevidde. Menneskets fornuft og ånd har ofte løst det tilsyneladende uløselige – og vi tror på, at de kan gøre

det igen.«

ZEPP-LAROUCHE: Først og fremmest vil jeg gerne takke både oplægsholderne, men også deltagerne, fordi jeg mener, at helheden af det, der blev præsenteret, virkelig er noget, som enhver ansvarlig politiker bør vide. Så jeg vil gerne tilføje til min tak en påtrængende appel om, at I hjælper os med at bringe referatet af denne IPC, som faktisk var et års jubilæumssession. Jeg er sikker på, at vi vil lave en kortere version på måske en halv time eller en time, men også det hele. Og prøv virkelig at få det ud til alle parlamentarikere i det land, du befinder dig i, andre folkevalgte og andre institutioner. Jeg tror, det er helt uvurderligt at høre det i den klare form. Så jeg vil virkelig opfordre jer til at forpligte jer til at få det ud. Og også formere jer. Jeg tror, vi var flere denne gang, men jeg tror stadig, vi er nødt til at række ud for at forbinde alle de forskellige grupperinger og virkelig få en massemobilisering i lyset af, hvad der virkelig kan komme ud af kontrol i løbet af meget kort tid.

Med hensyn til det spørgsmål, der blev rejst tidligere, om hvorfor europæerne er så underdanige og bøjer sig for det, spørgeren kaldte USA's imperialisme. I februar 2022 sagde kansler Scholz, at han ikke ville deltage i nogen form for oprustning eller lignende – det var endda før den særlige militære operation startede – fordi det ville føre til Tredje Verdenskrig. Han sagde det meget offentligt. Derefter, trin for trin, først ingen lette våben, kun hjelme; så lette våben; så ammunition; så Leopard-kampvogne; og nu er det dybest set at lade ukrainerne bruge alle disse våbensystemer. Så det er en optrapning: Skridt for skridt kommer vi tættere på at krydse de røde linjer. Ingen ved præcis, hvornår Rusland føler, at den sidste røde linje er overskredet, men jeg tror, at vi virkelig er i så stor fare, at jeg kun kan appellere til jer alle om at hjælpe os med at opbygge dette til en ægte fredsbevægelse internationalt.

Som professor Boyd-Barrett så rigtigt mindede os om, er det

ikke nok at have en ny europæisk sikkerhedsarkitektur, for det ville ikke løse den geopolitiske konfrontation. Jeg mener, at vi har brug for en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som faktisk tager hensyn til alle lande – Iran, Nordkorea, Israel, Palæstina, USA, Kina og Rusland. Hvis vi ikke tager det mentale spring og bliver enige om, at vi i betragtning af verdens kompleksitet i dag ikke kan finde en løsning på en sideordnet dagsorden. Den skal adressere helheden. Og jeg tror, det kan lade sig gøre. Konferencen om freden i Westfalen er en meget god historisk reference. Jeg har siden begyndelsen af denne krig foreslået ti principper, som absolut skal diskuteres og løses på en sådan konference, og der kan og vil naturligvis blive tilføjet mange andre punkter, efterhånden som forhandlingerne skrider frem.

Jeg vil også gerne takke især Ibrahim, for det, du sagde om det mentale udsyn, mentaliteten, er nøglen til, at det kan lykkes for os. Kun hvis vi erstatter dette dumme geopolitiske løb med hovedet mod muren ved at betragte andre lande som fjender, som ikke er det. Der er et tysk ordsprog, der siger: »Det kommer tilbage som et ekko fra skoven, på samme måde som du råber ind i skoven.« Det er præcis, hvad der sker. Alle landene i det Globale Syd er ikke aggressive, de er ikke imperialistiske. De ville meget nemt samarbejde med Vesten, hvis vi reagerede på tilbud fra dem som Lula lige nu og Kina om fredsplanen for Ukraine og mange andre forslag fra Xi Jinping om et Globalt Sikkerhedsinitiativ, et Globalt Udviklingsinitiativ og et Globalt Civilisatorisk Initiativ. Det er meget tæt på det, vi siger, for vi siger altid, at vi har brug for en ny økonomisk verdensorden, som giver mulighed for udvikling af alle lande og alle nationer. Men det skal kombineres med en renæssance for de bedste kulturer og traditioner i alle nationer på denne planet. Især din formulering om, at vi er et mikrokosmos, og at verden som helhed er et makrokosmos, som udelukkende kan fungere, hvis alle mikrokosmosser kan udvikle sig og anser det for at være i deres egen interesse at udvikle de andre. Det er den slags

verden, vi skal opbygge, og det kan lade sig gøre. Enhver, der siger, at dette er en utopisk forestilling, er enig i, at vi vil ende med at udslette civilisationen med en atomvinter efter en global atomkrig. Det er ikke et acceptabelt forslag, for det ville betyde, at alle menneskehedens anstrengelser i generationer og generationer ville have været forgæves. Og det kan jeg ikke acceptere som et resultat af historien.

Så jeg appellerer til jer; mobiliser al den agape, kristen næstekærlighed, kærlighed og passion for menneskeheden, som I kan mobilisere, og hjælp os med at få verden ind på et andet spor. Jeg og andre har allerede diskuteret ideen om en global sikkerheds- og udviklingsarkitektur med mange kræfter; internationale organisationer, universiteter, tænketanke. Jeg tror, at en række af sådanne diskussionsplatforme, hvor lærde og kloge mænd og kvinder fra hele verden mødes og diskuterer, hvordan vi kan skabe en orden, som gør det muligt for os at overleve på lang sigt som menneskehed, ville være en god idé. Jeg er helt sikker på, at det kan lade sig gøre, forudsat at tilstrækkeligt mange mennesker mobiliserer sig sammen med os.

Så gå ud og få dagens budskab så bredt ud, som muligt.

Om EIR Daily Alert og Executive Intelligence Review

EIR Daily Alert er en elektronisk publikation, der begyndte i 2014 for at levere en daglig international briefing om aktuelle økonomiske, politiske og kulturelle nyheder fra et strategisk perspektiv, der respekterer alle nationers interesser.

Formålet med Daily Alert er at supplere den dybdegående rapportering i den ugentlige Executive Intelligence Review (EIR), som blev grundlagt i 1974 af Lyndon H. LaRouche, Jr. (1922–2019). LaRouche var kendt som en af de mest succesfulde økonomiske prognosemagere i sin tid, og EIR fungerer som et uafhængigt nyhedsmagasin.

Hvis du abonnerer på EIR Daily Alert i dag, får du fuld adgang til hjemmesiden samt et dagligt e-mail nyhedsbrev. Abonnenter får også adgang til hele arkivet af tidligere udgivelser samt fremtidige publikationer.

Executive Intelligence Review (EIR) udkommer ugentligt og er tilgængelig på www.larouchepub.com. Her findes et fuldt søgbart arkiv, der går tilbage til 1974, inklusive nyhedsudgivelser og særlige rapporter. Andre produkter fra EIR kan også findes her.

Det mest afgørende aspekt af EIR er deres fokus på at forstå nyheder ud fra et "top-down" perspektiv. Kun nyheder, der hjælper individer med bedre at forstå planetens tilstand og de udviklinger, der former historiens gang, er værd at læse. Denne tilgang blev tydeligt forklaret af LaRouche i en tale i 1995 og fortsætter med at guide deres arbejde og publikationer i dag.

<https://eir.news/#/portal/signup>

Foto: Engin Yapici / Unsplash

Den Internationale Fredskoalition. Møde nr. 52

Den Internationale Fredskoalition Møde nr. 52, 31. maj 2024

ANASTASIA BATTLE: Hej, velkommen alle sammen! Dette er Den Internationale Fredskoalition. Dette er vores 52. møde, hvilket betyder, at vi officielt er gået ind i vores jubilæum. Det vil sige, at Den Internationale Fredskoalition har eksisteret i et helt år.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Lad mig hilse jer alle sammen velkommen. Det er åbenlyst, at vi har en ekstremt farlig, optrappende strategisk situation. Selv om vi ikke forsømmer den forfærdelige situation i Gaza, og vi får senere en video fra professor Boyle, vil vi i dag koncentrere os om optrapningen af krisen omkring Ukraine, fordi den har et umiddelbart potentiale til at komme ud af kontrol.

I midten af sidste uge, dvs. for næsten 8-10 dage siden, var der tre angreb på russiske radaranlæg til tidlig varsling. Et i Armavir, som blev beskadiget; derefter et andet i Armavir og også i Orsk, som begge kunne afvises af russiske forsvarssystemer. Men dette repræsenterer en meget alvorlig optrapning, da det er relateret til Ruslands strategiske atomforsvarssystemer. Så vi erkendte straks, at dette var en ekstraordinær optrapning, så vi rådførte os med et stort antal af de førende militære eksperter, alle med Ted Postol i spidsen, som har en meget lang historik med at have skrevet med størst ekspertise om dette emne. Og vi er meget glade for at byde jer velkommen her i dag, men også professor Schreiber, som er en markant tysk militærprofessor og -ekspert og forfatter til mange artikler om emnet, samt den schweiziske analytiker [oberstløjtnant (ret.)] Bosshard, som ligeledes er til stede her hos os i dag.

Dette repræsenterer en klar optrapning, og vi udsendte en pressemeddelelse med en forvarsel fra Schiller Institutet for at forsøge at mobilisere mange flere mennesker rundt om i verden, og til sidst brød den ind i de såkaldte mainstream-medier, men den får stadig ikke den opmærksomhed, den fortjener. Derfor vil vi høre eksperternes mening om dette emne i dag.

Dette blev efterfulgt af en anden yderst bekymrende udvikling, nemlig at præsident Biden tilsyneladende gav ukrainerne tilladelse til at bruge de våbensystemer, som USA har leveret til Ukraine, til at slå til på russisk territorium. Ikke for dybt ind på russisk territorium mod strategiske mål, men mod

de lufthavne, hvorfra flyene og raketterne, som rammer Ukraine, formodentlig bliver sendt af sted. Angiveligt er dette begrænset til området på den anden side af grænsen fra Kharkiv, men det er en absurd idé; for når man først starter denne proces, er det en optrapning hele vejen. Den grund, som {Politico} og andre aviser tilskrev Biden, var, at situationen for ukrainerne på slagmarken forværres.

Tænk lige over det et øjeblik. Ukraine er ved at tabe krigen, og derfor optrapper USA. Det giver ingen mening, og det er præcis den tilstand, som [general (ret.)] Harald Kujat advarede om allerede i august sidste år, da han sagde, at NATO snart bliver nødt til at træffe en beslutning om enten at gå efter en diplomatisk løsning eller optrapning. Det, vi har set, er en fuldstændig optrapning.

Desværre havde kansler Scholz, som efter pres fra Cameron og Macron og flere andre i Europa, til en vis grad holdt stand ved at modstå optrapningen. Ikke meget, men i det mindste en lille smule, ved ikke at acceptere leveringen af Taurus-krydsermissilerne og ved ikke at tillade ukrainerne at bruge de tyske våbensystemer til angreb mod Rusland. Torsdag, i går aftes, talte Scholz på den katolske kirkedag, som finder sted i Erfurt lige nu, den årlige begivenhed. I forbindelse med en borgerdialog i går aftes sagde han, at han ikke ville være enig i, at ukrainerne kunne bruge de tyskleverede systemer til at angribe Rusland. Her til morgen var han pludselig enig, fordi Biden var enig. Tyskland er ikke en del af det. Så tidligere præsident Medvedev kommenterede alt dette og sagde, at den måde, den ukrainske konflikt udvikler sig på, er det værst tænkelige scenarie. Vesten må forstå det; det militære isenkram og de såkaldte militære »rådgivere« i Ukraine, men også fra andre lande, hvor de er udsendt fra, vil alle blive elimineret, hvis angrebet kommer fra disse lande. Han bemærkede også, hvilket alle andre ved, at Kiev er kontrolleret af NATO-militærpersonale; at de ikke har den uafhængige kapacitet til at iværksætte sådanne angreb på Armavir og Orsk. Derfor er det, Medvedev udtrykker, at dette

ikke vil blive betragtet som »militær støtte«, men som krigsdeltagelse. Og det vil gøre de lande, der deltager i dette, underlagt en betingelse om {casus belli}.

Det forventes generelt, at med angrebene på radarsystemerne – og vi bringer her eksperterne for at invitere dem til at kommentere på dette – men den store fare er, at betingelsen for, at den russiske atomdoktrin vil træde i kraft, fordi den rammer mål, som er designet til at have en tidlig advarsel mod mulige angreb på Rusland, at betingelsen for, at den russiske atomdoktrin træder i kraft, derfor allerede er en realitet.

Da præsident Putin lige har besøgt Centralasien, holdt han en pressekonference i Tasjkent, hvor han reagerede på udtalelser fra ledere fra de baltiske lande som Estlands leder, Karis, der sagde, at NATO må handle for at tvinge Rusland i knæ. Det er et ret krigerisk sprog for et land, der har omkring 2-3 millioner indbyggere. Det var præcis det, Putin tog op på pressekonferencen i Tasjkent, hvor han sagde, at disse lande burde overveje, hvad det vil sige at tage kampen op mod en atommagt med en befolkning på 2 millioner.

Jeg mener, at vi befinder os i en ekstremt optrappet situation, og hvis man så dertil lægger, hvad der sker omkring Israels reaktion på ICJ og ICC-dommene – nemlig ingen – og man ser de fortsatte bestræbelser på at udvide til et globalt NATO i Stillehavet med konflikten med Kina truende forude, så er det meget tydeligt, at vi er på en kurs, der risikerer civilisationens eksistens, hvis vi ikke stopper den. Og derfor vil vi gerne gentage vores opfordring til absolut at stoppe denne optrapning og gå efter en diplomatisk løsning i alle tre tilfælde. Hvad angår Ukraine, er der i det mindste et forslag fra Kina og Brasilien på bordet, hvilket er et meget mere fornuftigt forslag end den schweiziske konference, som ikke engang inviterede Rusland. Vi er absolut nødt til at samle international støtte til en diplomatisk løsning, for hvis det her går galt, kan det blive ragnarok for hele civilisationen.

Jeg vil slutte med dette og give ordet tilbage til jer.

BATTLE: Mange tak, Helga. Det er utroligt vigtigt, at vi bringer alle sammen sammen i dag. Jeg er meget beæret over at kunne præsentere Dr. Theodore Postol, som er professor emeritus i videnskab, teknologi og national sikkerhed ved MIT. Han er, vil jeg sige, sandsynligvis den førende atomvåbenekspert i verden; en meget højtstående atomvåbenekspert. Jeg vil gerne invitere dig, Ted Postol, til at tale; værsgo.

DR. PROF. THEODORE POSTOL: Mange tak. Jeg vil selvfølgelig forsøge at fatte mig i korthed. Jeg forstår, at der er mange andre mennesker, der diskuterer tingene. Men samtidig vil jeg gerne give jer nogle meget grundlæggende oplysninger, som vil hjælpe jer med at visualisere situationen med hensyn til problemet med tidlig varsling. Som Helga påpegede, blev advarselsradarerne i Armavir og Orsk angrebet af ukrainske droner. Det ser ikke ud til, at Orsk-radaren led væsentlig skade, i hvert fald ikke så vidt vi kan vurdere. Men Armavir-radarerne – og der er to af dem – led betydelig skade. Forhåbentlig kan skaderne repareres hurtigt, så de radarer kan komme i drift igen. Hvis USA havde mistet en tidlig varslingsradar, der udfører den funktion, som radarerne i Armavir udfører, ville vi være i stand til at se ned fra rummet med de satellitter, vi har, og vi kunne se, om der blev affyret missiler fra et hvilket som helst sted i verden, som ville udnytte, at radaren var væk i det øjeblik. Desværre råder russerne ikke over en sådan kapacitet. Der er en lang og detaljeret historie om, hvordan jeg opdagede dette; det er blevet bekræftet mange gange. Og desværre har det endnu ikke ændret sig, selvom der er noget, der tyder på, at det muligvis vil ændre sig i løbet af de næste par år. At der endelig vil blive opsendt nogle satellitter, som måske kan klare opgaven. Vi ved ikke nok om dem endnu, men vi ved, at det er meningen, at de skal gå i det, der kaldes geosynkrone baner. Hvis de er designet til at kigge ned, hvilket vi endnu ikke er sikre på, så vil russerne have denne kapacitet, og hele verden vil være meget mere sikker. Jeg vil gerne understrege, at manglen på

russisk kapacitet på dette område bringer hele verdens sikkerhed i fare.

Radarerne i Armavir – der er to radarer; første slide, tak. De to radarer i Armavir, det dias, jeg viser dig, viser radarmasterne på tre radarer. Der er to radarmaster i venstre side af skærmen, som overlapper lidt i midten. Det er radarerne på Armavir. Hver kan se ind i en azimut på ca. 120 grader, så mellem de to radarer kan du dække en azimut på ca. 240 grader. Til højre er radarmasteren ved Orsk; det er også en 120-graders vifte. Som du kan se, er der det, jeg kalder en jordskygge under radarmasterne. Det viser dig simpelthen, hvor på jordens overflade, hvis en raket blev affyret mod for eksempel Moskva, ville den bryde radarmasteren. Husk, at radarmasterne nogle steder befinder sig hundredvis af kilometer over det sted på jorden, som jeg kalder jordskyggen. Så det vil tage dem tid at stige til en højde, hvor de bryder ind i radarernes dækningsområde.

Hvis man havde satellitter i rummet, lad os lige koncentrere os om Det Indiske Ocean, så kunne disse satellitter stort set med det samme – hvis de kiggede ned – kunne de stort set med det samme fortælle, at noget var blevet affyret mod Moskva, hvis russerne havde denne satellit. De har ikke denne kapacitet, så det bedste, de kan gøre, er at begynde at se objekter, når de stiger op i radarmasterne. Den afstand, der vises i radarmasterne, er simpelthen for at gøre grafikken lettere at forstå; de har faktisk længere rækkevidde end de vifter, der vises her.

Hvis vi ser på næste slide, kan man få en fornemmelse af de tidslinjer, som radarerne giver. Så hvis du for eksempel ser på radarmasteren, der er farvet gul, og derefter ser på banerne – det er rigtige baner; de er beregnet i henhold til fysikkens love – kan du se, at punkterne er med et minuts mellemrum. Så hvis du ser på den yderste venstre side, kan man se, at et, to, tre, fire, fem til seks minutter efter opsendelsen vil den begynde at bevæge sig gennem den

radarvifte, der ligger foran Moskva. Denne særlige radarmast er placeret ca. 1000 km foran Moskva. Det er ikke nøjagtigt i forhold til Armavir og Orsk, men det er generelt godt nok til at illustrere problemstillingerne. Så hvis man havde satellitterne i rummet, kunne man se affyringen af missilerne stort set ved grafens venstre udspring, fordi man straks kunne se raketens lyse udstødningsskærm, når man kiggede ned fra rummet. Og du ville vide i fem eller seks minutter, før radarmasteren opfangede de indkommende missiler, at du var under angreb. Og det er vigtigt; fem eller seks minutter er meget kort tid.

Hvis man mister disse radarmaster, har jeg vist en anden radarmast, som er rød. Det er antenner, der kommer fra radarer, der faktisk er i Moskva; meget store, langtrækkende radarer, der er i selve Moskva. Så du kan se, at tre eller fire minutter efter, at de fremskudte radarmaster i Armavir ser et indkommende sæt raketter, der angriber, så ser du dem fra radarerne i Moskva. Hvis den gule radarmaster ikke er der, fordi radaren ikke fungerer, bliver beslutningstiden eller advarselstiden selvfølgelig komprimeret med to eller tre minutter. Husk, at når et objekt kommer ind i radarmasten, som jeg har afbildet på skærmen, tager det noget tid – måske et sekund eller to – før radaren samler nok energi til at opdage de indkommende raketter. Derefter tager det endnu et par sekunder for den at spore objektet, så den kan tegne en lige linje gennem de forskellige punkter og vurdere, hvor objektet er på vej hen; at det faktisk er på vej til Moskva i dette tilfælde. Så der bruges tid på hvert trin i operationen.

Hvis jeg viser jer den tredje slide, har jeg lige sammensat en fiktiv tid for den tid, der er tilbage til beslutningstagning, som kræves af beslutningstagerne. I den øverste række siger jeg for eksempel, at det kan tage et minut for angribende missiler at stige op over horisonten og komme i synsfeltet for radaren til tidlig varslings. Det kan tage endnu et minut at karakterisere de missiler, der kommer ind, og vide, hvad de

er. Så der er brugt to minutter. Militær og civil kommandokonference; lad os ignorere det i øjeblikket, fordi det er en amerikansk proces, russerne vil have deres eget system. Tid for kommando- og enhedselementer i de silobaserede styrker til at reagere på en affyringsordre, to til fire minutter; det er igen et tal for et amerikansk system. Tid for missilbesætninger til at gennemgå hele affyringsproceduren, et til tre minutter; det vil være det samme for russere og amerikanere. Og så har vi tid til, at missilerne kan affyres fra deres siloer. De skal komme langt nok væk fra deres siloer – og det tager et minut eller to – for hvis sprænghoveder detonerer på ICBM-siloerne, vil trykbølgerne fra disse sprænghoveder, selv om de har et relativt lavt tryk, ødelægge ICBM'erne, hvis de rammer missilerne på himlen. Så de er nødt til at komme ud af luftatmosfæren over silofelterne.

Det er tidslinjer, som russerne helt sikkert vil have i tankerne. Så hvis du har brugt fem minutter – og det er meget mere sandsynligt, at det er syv eller otte minutter – kan tidslinjerne nemt være på højst syv eller otte minutter, hvis de kun bruger radarerne i Moskva. Det betyder, at den russiske politiske ledelse måske har mindre end et par minutter til at træffe en beslutning om, hvorvidt de skal sende deres styrker af sted eller ej. Vi ved ikke, hvad russerne – mange mennesker hævder at vide det, men jeg ved det ikke, og jeg ved, at andre mennesker ikke ved, hvad de hævder at vide. Vi ved virkelig ikke, hvad russerne har valgt at gøre for at håndtere denne situation. Det er meget sandsynligt, at russerne har lagt planer for at sikre, at affyringen af deres missiler sker på den ene eller anden måde. Det kan betyde det, der blev kaldt »forhåndsdelegeret myndighed«. Så under visse betingelser – og disse betingelser bestemmes af menneskelige beslutningstagere og omstændighederne – kunne disse affyringer ske på en automatiseret måde. Så tabet af to eller tre minutter i advarselssystemet er meget alvorligt og meget kritisk. Det er ikke noget, man skal tage let på.

Jeg vil ikke bruge for meget tid på det her. Vi har nogle meget kyndige militærfolk som oberst Black og andre til at tale. Så jeg vil ikke bruge mere tid her, selvom jeg meget gerne vil tale mere detaljeret om de militære spørgsmål, hvis der er en rolle for mig at spille her. Men jeg foretrækker, at de militære eksperter, selv om jeg kan tilføje vigtige tekniske detaljer, hvis folk gerne vil høre om dem. Og så overlader vi det til spørgsmål og svar og diskussion. Tak skal I have.

BATTLE: Mange tak, Ted Postol. Det var utroligt oplysende og understreger virkelig vigtigheden af, at vi får det her ud. Faktisk vil jeg foreslå, at vi tager dette klip af, hvad du lavede, hvis det er i orden med dig, og så kan vi distribuere det på de sociale medier.

POSTOL: Det er fint.

BATTLE: Tak skal du have.

POSTOL: Hvis folk vil have diasene, kan jeg sende dem til dem; bare send dem til postol@mit.edu. Sæt venligst en overskrift på, for jeg bliver oversvømmet med e-mails, hvor der står »Send venligst early warning slides«, så gør jeg det.

BATTLE: Tak for det. Jeg vil gerne spørge, om Helga har en kommentar til Ted Postol.

ZEPP-LAROUICHE: Nej, jeg synes, det er ekstremt vigtigt, at du giver os disse oplysninger, for det forbløffende spørgsmål er, hvordan politikere kan lege med noget, som jeg er sikker på, at mange europæiske ledere kender til, men de gør stadig de ting, der fører til en mulig katastrofe. Så hvis du kan hjælpe os med at vække disse beslutningstagere, ville det være en stor hjælp.

POSTOL: Ja, lad mig bare tilføje en meget vigtig pointe. Man skal ikke gå ud fra, at de politiske beslutningstagere forstår dette alvorlige problem med det russiske varslingsystem. Det er min erfaring med folk i Det Hvide Hus, at de ikke kender

til disse detaljer. De er næsten helt fokuserede på politik, og de har typisk begrænset teknisk uddannelse. Der er et reelt problem mellem efterretningsvæsenet og kommunikationen med folk på højeste niveau i Det Hvide Hus. Hver gang der sker en ændring i administrationen, eller folk skifter job, går alt, hvad nogen faktisk har lært på deres kontor, tabt. Jeg er ret sikker på, at det også er sådan i Europa. Så man skal ikke gå ud fra, at disse angiveligt kloge og velinformerede mennesker rent faktisk ved noget om det her. Det er et ekstremt vigtigt punkt, som jeg understreger på det kraftigste.

ZEPP-LAROUCHE: Tak skal du have. Vi vil forhåbentlig kunne trække på dine råd i forbindelse med den kommende mobilisering.

POSTOL: Jeg vil være til rådighed.

Afsluttende bemærkninger:

DENNIS SMALL: Vi er nu i den afsluttende del af vores program. Der var et eller to spørgsmål til Dr. Postol, og hvis de andre deltagere, som stadig er med os – Col. Broschard, Prof. Schreiber – også har yderligere kommentarer, så vil jeg give ordet til Helga for de afsluttende bemærkninger.

Det, jeg husker, Dr. Postol, af de kommentarer, der var rettet specifikt til dig, er et spørgsmål fra professor Boyd Barrett. Hvad med faren for utilsigtet krigsførelse? Og så var der også et andet bredere spørgsmål om biologisk og kemisk krigsførelse, hvis det er dit område. Værsgo.

POSTOL: Som Boyd Barrett forstår, har jeg overvejet muligheden for en utilsigtet atomkrig i stort set hele min karriere, også da jeg arbejdede i Pentagon som rådgiver for chefen for flådens operationer. Så det har været et spørgsmål, der har bekymret mig gennem hele min karriere.

Lad mig give dig et eksempel på en tanke, som jeg har haft i flere årtier. Hvis du fortalte mig, at USA og Sovjetunionen skulle have en kold krig af den slags, vi ved, vi har haft i årtier, og at det ikke resulterede i en atomkrig ved et uheld, ville jeg i betragtning af alle de historiske begivenheder

have fortalt dig, at der næsten helt sikkert ville have været en atomkrig. Med andre ord, hvis jeg skulle gætte ud fra at have fået at vide, at der ville komme denne konfrontation, hvor begge sider var på nakken af hinanden i årtier, ville jeg have konkluderet, at chancerne for ikke at få en atomkrig var meget små, fordi mulighederne er så store.

Grunden til, at jeg tror – jeg ved det selvfølgelig ikke – at vi ikke har haft en atomkrig, er, at alle politikere, jeg nogensinde har haft med at gøre, og alle politiske ledere eller militært ansvarlige personer – i dette tilfælde taler jeg om russere, amerikanere og kinesere, fordi jeg har arbejdet sammen med kineserne. Hver eneste af disse mennesker har været enormt bange for, hvad der kunne ske, hvis der blev brugt atomvåben; inklusive mig, selvfølgelig. Og jeg tror, at disse mennesker, som i modsætning til mig var i forskellige beslutningstagende roller, har en sådan reaktion mod konsekvensen af en atomkrig, at deres forsigtighedsniveau skævvred sandsynligheden for en ulykkeskurve langt væk fra beslutninger, der kunne have ført til ulykker og optrapning.

Det er ikke et argument for, at det ikke vil ske og ikke kan ske. Jeg siger bare, at hvis man antager den slags sandsynlighedshændelser, der typisk fører til ulykker, ville en atomkrig have fundet sted, så vidt jeg kan se. Men vi har indtil videre været heldige. Jeg ved ikke, om det vil fortsætte, og jeg har ingen mulighed for at forudsige, hvad der kan ske. Det, jeg er enormt bekymret over – og jeg må sige, at jeg er ude af mig selv over det – er den næsten afvisende holdning, folk har; visse mennesker i lederroller har, når muligheden for et atomangreb efterfulgt af optrapning bringes på bane. Det er, som om de ikke tænker sig om; det er, som om de slet ikke overvejer det. Og det er anderledes end det, jeg har set i årtierne op til nu. Folk har haft en usædvanlig sund frygt for, at noget skulle gå galt med hensyn til atomvåben. Og på nuværende tidspunkt har jeg en fornemmelse af, at den ikke er der og ikke er så stærk. Det

giver mig anledning til bekymring. Jeg vil ikke sige, at jeg ved det, men en bekymring for, at chancerne for en atomulykke er langt større nu, end de har været tidligere. Men forhåbentlig tager jeg fejl, for jeg ved det virkelig ikke.

Med hensyn til biologiske våben er det et overordentligt komplekst spørgsmål, som jeg ærligt talt ikke er parat til at tale om nu. Så jeg vil holde mig væk fra det emne, selvom jeg vil sige, at biologiske våben udgør et alvorligt potentielt problem. Og du bør måske overveje at få en person som Jeffrey Sachs til at beskæftige sig med COVID, fordi han opdagede nogle ting om, hvad der ser ud til at være laboratorieeksperimenter, der kan have ført til COVID-pandemien. Så Jeffrey ville være en god person at tale med, men jeg vil ikke gøre krav på ekspertisen. Tak for det.

SMALL: Mange tak. Faktisk har {EIR} interviewet Jeffrey Sachs om en række emner, og det er ganske relevant. Man kunne næsten sige om spørgsmålet om manglende bevidsthed om den ekstreme fare, den manglende vilje til at se, at en anden form for tidligt varslingsystem er det politiske tidlige varslingsystem med møder som dette og alt, hvad vi kan skabe og gøre for at sikre, at verden i det mindste er klar over, hvad der foregår. Jeg vil hævde, at det er mindst lige så vigtigt som det militærtekniske strategiske varslingsystem, for uden det vil det andet ikke have nogen effekt. Det ville være en af mine refleksioner over de meget skræmmende bemærkninger, som du lige har føjet til dine allerede meget skræmmende bemærkninger; hvilket forståeligt nok er din egentlige hensigt.

Helga, ordet er dit.

ZEPP-LAROUICHE: Først og fremmest vil jeg gerne takke både oplægsholderne, men også deltagerne, fordi jeg mener, at helheden af det, der blev præsenteret, virkelig er noget, som enhver ansvarlig politiker bør vide. Så jeg vil gerne tilføje til min tak en påtrængende appel om, at I hjælper os med at bringe referatet af denne IPC, som faktisk var et års

jubilæumssession. Jeg er sikker på, at vi vil lave en kortere version på måske en halv time eller en time, men også det samlede resultat. Og prøv virkelig at få det ud til alle parlamentarikere i det land, du befinder dig i, andre folkevalgte og andre institutioner. Jeg tror, det er helt uvurderligt at høre det i den klare form. Så jeg vil virkelig opfordre jer til at forpligte jer til at få det ud. Jeg tror, vi var flere denne gang, men jeg tror stadig, vi er nødt til at nå ud til alle de forskellige grupperinger og virkelig skabe en massemobilisering i lyset af, hvad der virkelig kan komme ud af kontrol i løbet af meget kort tid.

Med hensyn til det tidligere rejste spørgsmål om, hvorfor europæerne er så underdanige og bøjer sig for det, spørgeren kaldte USA's imperialisme. I februar 2022 sagde kansler Scholz, at han ikke ville deltage i nogen form for oprustning – det var endda før den særlige militære operation startede – fordi det ville føre til Tredje Verdenskrig. Han sagde det meget offentligt. Derefter, trin for trin, først ingen lette våben, kun hjelme; så lette våben, så ammunition; så Leopard-kampvogne; og nu er det dybest set at lade ukrainerne bruge alle disse våbensystemer. Så det er en optrapning; skridt for skridt kommer vi tættere på at krydse de røde linjer. Ingen ved præcis, hvornår Rusland føler, at den sidste røde linje er overskredet, men jeg tror, at vi virkelig er i så stor fare, at jeg kun kan appellere til jer alle om at hjælpe os med at opbygge dette til en reel fredsbevægelse internationalt.

Som professor Boyd Barrett så rigtigt mindede os om, er det ikke nok at have en ny europæisk sikkerhedsarkitektur, for det ville ikke løse den geopolitiske konfrontation. Jeg mener, at vi har brug for en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som faktisk tager hensyn til alle lande – Iran, Nordkorea, Israel, Palæstina, USA, Kina og Rusland. Hvis vi ikke tager det mentale spring og bliver enige om, at i betragtning af verdens kompleksitet i dag kan vi ikke finde en løsning på en sidelinje; den er nødt til at tage højde for

helheden. Og jeg tror, det kan lade sig gøre. Konferencen om freden i Westfalen er en meget god historisk reference. Jeg har siden begyndelsen af denne krig foreslået ti principper, som absolut skal diskuteres og løses på en sådan konference; og der kan og vil naturligvis blive tilføjet mange andre punkter, efterhånden som forhandlingerne skrider frem.

Jeg vil også gerne takke især Ibrahim, for det, du sagde om det mentale udsyn, mentaliteten, er nøglen til, at det kan lykkes for os. Kun hvis vi erstatter dette dumme geopolitiske ræs med hovedet ind i muren og betragter andre lande som fjender, som ikke er det. Der er et tysk ordsprog, der siger: »Det kommer tilbage som et ekko fra skoven på samme måde, som du råber ind i skoven.« Det er præcis, hvad der sker. Alle landene i det Globale Syd er ikke aggressive, de er ikke imperialistiske; de ville meget nemt samarbejde med Vesten, hvis vi reagerede på tilbuddene fra f.eks. Lula lige nu og Kina om fredsplanen for Ukraine og mange andre forslag fra Xi Jinping om et globalt sikkerhedsinitiativ, et globalt udviklingsinitiativ og et globalt civilisatorisk initiativ. Det er meget tæt på det, vi siger, for vi siger altid, at vi har brug for en ny økonomisk verdensorden, som giver mulighed for udvikling af alle lande og alle nationer. Men det skal kombineres med en renæssance for de bedste kulturer og traditioner i alle nationer på denne planet. Især din formulering om, at vi er et mikrokosmos, og verden som helhed er makrokosmos, som kun kan fungere, hvis alle mikrokosmoser kan udvikle sig og betragter det som deres egeninteresse at udvikle de andre.

Det er den slags verden, vi skal opbygge, og det kan lade sig gøre. Enhver, der siger, at dette er en utopisk forestilling, er enig i, at vi vil ende med at udslette civilisationen med en atomvinter efter en global atomkrig. Dette er ikke en acceptabel situation, for det ville betyde, at alle menneskehedsanstrengelser gennem generationer ville have været forgæves. Og det kan jeg ikke acceptere som et resultat

af historien.

Så jeg appellerer til jer; mobiliser al den agape, kristen næstekærlighed, kærlighed og passion for menneskeheden, som I kan mobilisere, og hjælp os med at få verden ind på et andet spor. Jeg og andre har allerede diskuteret ideen om en global sikkerheds- og udviklingsarkitektur med mange kræfter; internationale organisationer, universiteter, tænketanke. Jeg tror, at hvis vi blot havde en række af sådanne diskussionsplatforme, hvor lærde og kloge mænd og kvinder fra hele verden kunne mødes og diskutere, hvordan vi kan give os selv en orden, der gør det muligt for os at overleve på lang sigt som en menneskelig art, så er jeg helt sikker på, at det kan lade sig gøre, forudsat at nok mennesker mobiliserer sig sammen med os.

Så gå venligst ud og få dagens budskab så bredt ud, som du overhovedet kan.

Støt dynamikken for fred

Den 30. maj, 2024

De mange angreb fra Ukraine – støttet af vestlig logistik – ind i Rusland i de seneste dage, rettet mod dets atomare anti-missil-radar-infrastruktur, har optrappet verden til et ekstremt punkt med fare for atomkrig. Disse droneangreb, der var rettet mod steder i Krasnodar Krai og Orenburg, overskrider den røde linje for, hvad Rusland betragter som en eksistentiel trussel, som blev formuleret endeligt på skrift i 2020 af Ruslands regering, netop med det formål at forhindre sådanne overtrædelser og forhindre verdenskrig («Grundlæggende principper for Den russiske Føderations statspolitik om atomar Afskrækkelse«, 2. juni 2020).

Det er vigtigt for verden at vide dette. Det er også vigtigt at vide, at der er en dynamik i retning af fornuft og fred, som er ved at samle sig. Men en afgørende del af det, der gør faren så ekstrem, er forsøget på at mørklægge hvad der sker.

Derfor udsendte Schiller Instituttet den 25. maj en international meddelelse, »Red Alert: Ukrainian Strike on Russian Early Warning Radar Threatens To Unleash Nuclear World War«, som cirkulerer gennem mange netværk, især gennem platformen eir.news, og gennem Humanity for Peace-aktivister, som samarbejder med Den Internationale Fredskoalition, der blev dannet for præcis et år siden i denne uge. EIR.news rapporterer om analyser og advarsler fra mange internationale våben- og strategiekspertter.

Indtil videre er de store vestlige medier først blevet opmærksomme i går aftes, i Washington Post i en tilbageskuende artikel med overskriften: »USA bekymret over Ukraines angreb på russiske atomradarstationer«.

Med henvisning til de sædvanlige »unavngivne« kilder rapporterer artiklen, at »Washington har formidlet sin bekymring til Kiev om to forsøg på angreb i løbet af den sidste uge mod radarstationer, der leverer konventionelt luftforsvar samt advarer om atomaffyringer fra Vesten...« [fremhævelse tilføjet]

Samtidig har Washington Post og alle andre medier i det militær-finansielle kompleks heppet på Det Hvide Hus for at få Ukraine til at bruge amerikansk leverede våben til at slå til inde i Rusland, hvilket præsident Biden hidtil formelt har været imod.

Her til eftermiddag kom nyheden om, at Biden har godkendt Ukraines brug af amerikansk leverede våben til at angribe inde i Rusland. Politico rapporterede det først med henvisning til unavngivne embedsmænd; derefter gav CNN for eksempel denne beretning, at "Præsidenten har for nylig bedt sit team om at

sikre, at Ukraine er i stand til at bruge amerikansk leverede våben til modangreb i Kharkiv, så Ukraine kan slå tilbage på russiske styrker, der rammer dem eller forbereder sig på at ramme dem, sagde en af embedsmændene". Men bare rolig, rapporterer CNN og fortsætter: »Men det er begrænset til området omkring Kharkiv, og Ukraine har ikke bedt om tilladelse ud over det ... [og] de forventer ikke, at USA udvider det tilladte område.« Dette er mere af galskaben.

I modsætning hertil lyder der i stigende grad advarsler om faren for atomkrig i ekspertkredse og i de alternative medier. For eksempel bragte Pressenza International Press Agency, et flersproget nyhedsbureau, i dag Schiller Instituttets udgivelse »RØD ALARM: Ukrainsk angreb på russisk tidlig varslingsradar truer med at udløse atomar verdenskrig.«

Den globale dynamik for fred omfatter også mobilisering for at stoppe folkemordet i Gaza og skabe betingelser for maksimal humanitær hjælp og for en fremtid baseret på ægte udvikling for fuld sikkerhed. Situationen i Gaza er ubeskrivelig. Israels forsvarsstyrker (IDF) fortsætter ikke kun angreb og beskydning af Rafah, men Israel overtog også i går enekontrollen over den 14 km lange Philadelphi-korridor på grænsen mellem Egypten og Gaza, hvilket giver Israel kontrol over hver eneste centimeter af Gazas grænse og smadrer enhver form for forhold til Egypten.

De seneste initiativer mod dette kommer fra Kina i samarbejde med Egypten og Den Arabiske Liga. Kina var vært for China-Arab States Cooperation Forum (CASCF) i Beijing den 29.-30. maj og modtog desuden statsbesøg fra statsoverhovederne i Egypten, Bahrain, Tunesien og U.A.E. Præsident Xi Jinping opfordrede i sin hovedtale til forummet i dag til en »bredt funderet« konference for fred i Mellemøsten. Han udtalte: »Kina støtter fuldt ud etableringen af en uafhængig stat Palæstina med fuld suverænitet baseret på grænserne fra 1967 og med Østjerusalem som hovedstad. Det støtter Palæstinas fulde medlemskab af FN og støtter en mere bredt funderet,

autoritativ og effektiv international fredskonference.«

I FN's Sikkerhedsråd bliver disse tiltag bragt frem og viser USA's vedvarende modstand mod dem. I går fremsatte Algeriet på vegne af den Arabiske Gruppe en resolution i FN's Sikkerhedsråd om våbenhvile i Gaza og omfattende humanitær bistand. U.A.E.'s udsending meddelte også, at Emiraterne snart ville indgive en resolution.

Det er bemærkelsesværdigt, at Egypten og U.A.E. er BRIKS-medlemmer sammen med Kina, som også har været aktiv i denne uge sammen med Brasilien om et initiativ til ægte fredsforhandlinger i Ukraine. Initiativet fra Kina og Brasilien tilsidesætter de foregivne forhandlinger, der er planlagt til juni i Schweiz, hvor Rusland ikke er med, og som er baseret på Zelenskyjs såkaldte »fredsforslag«.

I denne spændte verdenssituation er en af de vigtigste begivenheder i denne uge for at stoppe nedtællingen til Harmagedon, at to magtfulde amerikanske anti-krigs talsmænd har ansøgt om at blive valgt i New York: Diane Sare til det amerikanske senat og Jose Vega til den amerikanske kongres i Bronx' CD 15. Som de selv siger på mange måder: »Vælg dig selv! Tag ansvar!«

Foto: U.S. Air Force photo by Senior Airman Haley Stevens

Nyt angreb på Ruslands varslingsradar i Armavir:

NATO's hvem-tør-blive-ved-længst-spil med atomvåben er i gang

Den 29. maj, 2024

Tre »ukrainske« drone-/missilangreb på en uge på Ruslands varslingsystem – det seneste tidligt om morgenen den 29. maj – har bragt verden på kanten af et sammenbrud i den globale strategiske sikkerhed og en atomkrig. Angrebene opfylder en af Ruslands erklærede politiske betingelser for at gå til modangreb med sine atomare missilstyrker. Uanset om NATO-magterne selv har beordret og leveret disse Harmagedon-lignende angreb fra Ukraine – hvilket virker mere end sandsynligt af både politiske og tekniske årsager – eller har undladt at stoppe Ukraines desperate ledelse i at iværksætte dem, er det deraf følgende »hvem-tør-blive-ved-længst-spil« med atomvåben i gang.

Natten mellem den 22. og 23. maj ramte et droneangreb med afsæt i Ukraine et af Ruslands 10 radarsystemer til tidlig varsling over horisonten – nær byen Armavir i det sydvestlige Rusland. Et andet angreb fandt sted mod et andet radaranlæg i Orsk den 26. maj, og et tredje droneangreb var rettet mod Armavir igen den 29. maj – de sidste to angreb forårsagede tilsyneladende ingen skade.

Disse angreb, som angiveligt er udført af ukrainske droner, er i virkeligheden NATO-sponsorerede angreb på Ruslands sofistikerede radarnetværk, som giver landet mulighed for at opdage indkommende ICBM-angreb med tilstrækkelig tid til at reagere. Ifølge førende eksperter på området sænker blanding af Rusland på et eller flere radarsteder tærsklen for atomkrig ved dramatisk at reducere Ruslands tilgængelige reaktionstid fra omkring 15 minutter fra opdagelse til omkring 10 minutter

eller deromkring – næppe nok tid til sikkert at afgøre, om en rapporteret affyring er en sikker falsk eller den ægte vare. Ruslands stående doktrin for atomkrigsførelse er at ignorere førstnævnte og reagere med fuld kernevåbenstyrke på sidstnævnte.

Det er toppen af strategisk vanvid at spille denne form for atomart »hvem-tør-blive-ved-længst-spil« med Rusland, den stærkeste kernevåbenmagt på planeten, især under forhold, hvor de allerede er i krig med NATO-styrker i Ukraine. Og alligevel er det præcis, hvad Washington og London gør, med det meste af NATO på slæb – alt imens de proklamerer, at »Putin bare bluffer«.

Det meste af det Globale Syd vil derimod ikke have noget at gøre med disse dødbringende krige, herunder det fortsatte blodbad i Gaza, eller med det kollapsende finansielle system, som giver næring til disse krige. Kina spiller en ledende rolle i at præsentere en alternativ tilgang: gennem sin rolle i BRIKS; sin dybtgående strategiske tilknytning til Rusland; sit arbejde med arabiske nationer om en fælles tilgang til udvikling; og senest i samarbejdet med BRIKS-medlemmet Brasilien om at præsentere en levedygtig fælles fredsplan for Ukraine, baseret på gensidig sikkerhed og udvikling for alle parter – præcis den slags tilgang, der også vil fungere i Mellemøsten, som bedst eksemplificeret ved LaRouches Oaseplan.

Schiller Instituttet lancerede en verdensomspændende »Red Alert«-pressemeldelse og mobilisering umiddelbart efter at have hørt om angrebet på Armavir den 22. maj og tog initiativ til at organisere sig for at stoppe den hurtige optrapning af krigen mellem NATO og Rusland i Europa. Den påtrængende mobilisering vil blive optrappet yderligere mod den stigende krigsfare på det kommende møde fredag den 31. maj i Den Internationale Fredskoalition (IPC), det 52. fredagsmøde i træk i denne gruppering.

Vi beder dig indtrængende om at være en del af den proces og tage andre med til IPC-mødet.

Foto: EIR

Alle videoer: Verden på afgrundens rand: For en ny westfalsk fred! Online-konference 15.-16. juni 2024 eller senere. Nu med talerlisten.

Verden på afgrundens rand: For en ny westfalsk fred!

Online-konference på www.schillerinstitute.com

15.-16. juni 2024 – Panel 1, kl. 14 dansk tid; Panel 2, kl. 18 dansk tid
eller senere

Se alle videoer nedenunder.

Tilmeld dig her for at modtage linkene, opdateringer og talerlisten.

Du kan også se konferencen her: [The World on the Brink: For a New Peace of Westphalia!](#)

Schiller Instituttets foreløbige program for den

internationale konference den 15.-16. juni

Den 11. juni 2024 (EIRNS) – Schiller Institutet offentliggjorde i dag det foreløbige program for sin internationale online-konference den 15.-16. juni, »Verden på afgrundens rand: For en ny westfalsk fred!»

Foreløbigt program OPDATERET 14-06-2024

LØRDAG den 15. juni

Panel I: Europa efter valget til Europa-Parlamentet (14:00-17:00; 08:00 ET)

Ordstyrer, Dennis Speed

- Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Institutet (Tyskland)
- Chas Freeman, forsker i USA og Kina og diplomat (pensioneret) fra USA's udenrigstjeneste (USA)
- Dr. Olga Lazorkina, leder af udenrigspolitisk afdeling ved Belarusian Institute of Strategic Research (BISR), (Belarus)
- Prof. Georgy Toloraya, Direktør, Center for Asian Strategy, Institute of Economics of the Russian Academy of Sciences (Rusland)
- Caroline Galactéros, politolog (Frankrig)
- Oberstløjtnant (pensioneret) Ralph Bosshard, de schweiziske væbnede styrker; konsulent, militærstrategiske anliggender (Schweiz)
- Volker Tschapke, grundlægger og ærespræsident for det preussiske selskab Berlin-Brandenburg e.V. (Tyskland)
- Oberst (pens.) Alain Corvez, konsulent i internationale anliggender, tidligere rådgiver for det franske

indenrigsministerium (Frankrig)

**Panel II: Den Globale Majoritets forventninger til udvikling
(18.00-21.00 CET; 12:00 ET)**

Ordstyrer, Dennis Speed

- Jacques Cheminade, formand for Solidarité et Progrès, tidligere fransk præsidentkandidat (Frankrig)
- H.E. Donald Ramotar, tidligere præsident for Guyana (Guyana)
- Michele Geraci, tidligere statssekretær, det italienske ministerium for økonomisk udvikling (Italien)
- Folker Hellmeyer, cheføkonom i Netfonds AG (Tyskland)
- H.E. Ambassadør Prof. Dr. Manuel Hassassian, Den Palæstinensiske Myndigheds ambassadør i Danmark (Palæstina)
- Prof. Dr. László Ungvári, tidligere præsident for Wildau University of Technology (Ungarn)
- Tre repræsentanter fra det Globale Syd, som endnu ikke er annonceret

SØNDAG den 16. juni

**Panel III: Konsekvenserne af den igangværende videnskabelige
revolution (14:00-17:00; 08:00 ET)**

Ordstyrer, Claudio Celani

- Francois Mellet, industrial engineer, Director of Operations at Stratek Global (Sydafrika)

- Prof. Sergey Pulinets, ledende forsker, Det russiske videnskabsakademis Rumforskningsinstitut (Rusland)
- Prof. Gennady Aksenov, S.I. Vavilov Institut for Videnskabs- og Teknologihistorie ved Det Russiske Videnskabsakademi, Afdeling for jordvidenskabernes Historie (Rusland)

Panel IV: Menneskehedens rige kulturer og den kommende gyldne renæssance (18.00-21.00; 12:00 ET)

Ordstyrer, Megan Dobrodt

- Jacques Cheminade, formand for Solidarité et Progrès, tidligere fransk præsidentkandidat; »The Culture of Peace« (Frankrig)
- Harley Schlanger, næstformand for bestyrelsen, Schiller Instituttet – USA; »Hvordan den offentlige mening manipuleres« (Tyskland)
- Sophie Tanapura, Maestra-sopran, grundlægger af Metropolitan Opera of Bangkok (Thailand)
- Karel Vereycken, maler og gravør, kunsthistoriker, Schiller Instituttet-Frankrig; »Samarbejde om verdens kulturarv: en vigtig nøgle til verdensfred« (Frankrig)

Man kan også se den på denne side.

Alle tegn peger på en storm! Vestens kollektive forsøg på at forfægte det neoliberale systems globale dominans efter afslutningen af Den kolde Krig har været en rungende fiasko. Størstedelen af nationerne var på ingen måde parate til at acceptere den »historiens afslutning«, som Francis Fukuyama havde annonceret for tidligt, og som landene i det Globale Syd blot opfattede som en fortsættelse af den kolonialistiske

politik. De måder, hvorpå man forsøgte at cementere den unipolære verdensorden, fra farvede revolutioner, interventionskrige eller ensidige sanktioner med henblik på regimeskift, til brug af dollaren som våben, havde en enorm boomerang-effekt. I stedet for at acceptere vestlige neoliberale værdier vendte nationerne i Asien, Afrika og Latinamerika sig mod deres egne kulturelle traditioner og er nu, hjulpet af Kinas økonomiske fremgang, i gang med at opbygge deres egne økonomiske systemer baseret på suverænitet og lighed.

Men i stedet for at støtte det Globale Syds bestræbelser, som for længst er blevet den Globale Majoritet, på at overvinde fattigdom og underudvikling gennem industriel udvikling (hvilket også ville løse flygtningekrisen på den eneste humane måde), insisterer det såkaldte kollektive Vesten på »fortællingen« om, at det er en kamp mellem »demokratierne« og de »autoritære diktaturer«, at Rusland fører en »uprovokeret angrebskrig« mod Ukraine, og at Israel blot udøver sin »ret til selvforsvar« i Gaza. For at forsvare disse »fortællinger« undermineres forfatningsmæssige rettigheder som retten til ytringsfrihed, forbuddet mod censur og retten til forsamlingsfrihed.

Det er forbløffende at se, hvor fuldstændig ude af stand etablissementet i det kollektive Vesten er til at erkende fiaskoen i deres politik og foretage de nødvendige korrektioner! Efter mere end et dusin sanktionspakker er Rusland ikke »ruineret«, men den europæiske økonomi er ved at kollapse, især Tyskland! Efter stadig mere omfattende våbenleverancer, som for længst har bragt Vesten op på eller forbi det punkt, hvor de er en del af krigen, står det klart, at Ukraine ikke kan vinde. Rusland har nu gennemført sin første militærøvelse med sine taktiske atomvåben som en reaktion på den franske præsident Emmanuel Macrons trussel om at sende NATO-tropper til Ukraine og på den britiske udenrigsminister David Camerons og den amerikanske

udenrigsminister Antony Blinkens anbefaling om, at Ukraine skal bruge vestligt leverede missiler til at angribe Rusland. Efter at Vesten i otte måneder har set på krigsforbrydelserne i Gaza, har ICJ og ICC nu grebet ind for at stoppe det igangværende folkemord, fordi det synes at være blevet klart for nogle kræfter, at de dobbeltstandarder, der hidtil er blevet tolereret, ødelægger hele den internationale ordens legitimitet.

I dag står vi på randen af den potentielt største katastrofe i menneskehedens historie. Hvis vi ikke overvinder den geopolitiske konfrontation mellem Vesten og Rusland og Kina, er der en meget kort afstand til optrapning til en ny verdenskrig, hvor den sikre brug af atomvåben vil resultere i en atomvinter og udryddelse af den menneskelige art.

Det tektoniske skift, der er forårsaget af den absolutte beslutsomhed hos nationerne i det Globale Syd om at forfægte deres ret til suveræn udvikling, repræsenterer også en monumental mulighed for at overvinde krisen. Først må vi sikre, at folk i Europa og USA lærer om den nye »Bandung-ånd«, der inspirerer nationerne i det Globale Syd, og derefter må vi påvise de enorme muligheder, der byder sig til, hvis vi samarbejder med disse stater om deres udvikling.

De næste seks måneder vil være af allerstørste betydning for menneskehedens fortsatte eksistens: NATO- og SCO-topmøderne i juli, BRIKS-topmødet i Rusland i oktober, det amerikanske præsidentvalg i november. I løbet af denne tid må det lykkes os at sætte idéen om en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur på den internationale dagsorden, som tager hensyn til alle planetens nationers interesser, hvis vi skal forhindre den ekstreme polarisering af verdensordenen i to adskilte og urokkelige blokke, så den bryder helt sammen.

Schiller Instituttets kommende konference vil derfor samle talere og kræfter, der er forenet i intentionen om at finde en vej ud af krisen ved at præsentere et nyt paradigme for den

næste æra i den menneskelige udvikling.

Panel 1: Den største forandring i verdenshistorien

Panel 2: Den Globale Majoritets forventninger til udvikling

Panel 3: Betydningen af den igangværende videnskabelige revolution

Panel 4: Rigdommen i menneskehedens kulturer og den kommende gyldne renæssance

Tilmeld dig her for at modtage linkene, opdateringer og talerlisten.

Den atomare optrapning fortsætter

Den 27. maj 2024

Kampagnen mod Ruslands atomare varslingsssystem ser ud til at fortsætte. I går kom der rapporter om et forsøg på droneangreb rettet mod endnu en russisk radarstation, denne gang i Orenburg-regionen der grænser op til Kasakhstan, omkring 1.500 km øst og nord for Armavir-stationen, som blev beskadiget af et droneangreb natten mellem den 22. og 23. maj. Ifølge topwar.ru, et pro-russisk militært nyhedssite, faldt en drone angiveligt ned over landsbyen Gorkovskoye, ca. 6 km øst for radarstationen. Ifølge southfront.org bekræfter satellitbilleder, at der ikke er sket skade på radaranlægget.

Ukraines militære efterretningstjeneste, GUR, tager æren for dette langtrækkende angreb, som tilbagelagde »rekordhøje« 1.800 km, og fortæller ukrainske medier gennem en unavngiven

kilde, at den var ansvarlig for angrebet i Orenburg såvel som i Armavir. Den militære efterretningskilde fortalte Kyiv Independent, at konsekvenserne af angrebet den 26. maj stadig er ved at blive afklaret.

Ifølge en rapport i gårsdagens London Sunday Telegraph giver Armavir-angrebet anledning til »alarm« i Vesten. The Telegraph citerer Mauro Gilli, seniorforsker ved Center for Security Studies ved ETH Zürich, som udtalte, at droneangrebet havde været en taktisk succes, fordi det vil tvinge Rusland til at omplacere luftforsvarssystemer, og det markerede også, at ingen russiske militæranlæg var urørlige. »Vi kan diskutere effektiviteten og fordelene, men strategisk set er der logik i det,« sagde han.

Andre vestlige analytikere var dog mere tøvende og sagde, at Ukraine burde undgå at angribe Ruslands nukleare infrastruktur, fortsætter The Telegraph.

»Det er ikke en klog beslutning fra Ukraines side«, sagde Hans Kristensen, direktør for Nuclear Information Project hos Federation of American Scientists. »Bombefly og militære anlæg generelt er anderledes, fordi de bruges til at angribe Ukraine.«

Thord Are Iversen, en norsk militæranalytiker, sagde, at det ikke var »en særlig god idé at ramme en del af Ruslands atomare varslingsystem ... især ikke i en tid med spændinger.«

»Det er i alles interesse, at Ruslands varslingsystem for ballistiske missiler fungerer korrekt,« sagde han.

Radarangreb opfylder Ruslands betingelser for brug af atomvåben

Den 27. maj 2024

Betingelserne for at Rusland kan bruge atomvåben er beskrevet

tydeligt i »Grundlæggende principper for Den Russiske Føderations statspolitik om atomar Afskrækkelse«, en bekendtgørelse, der blev underskrevet af præsident Vladimir Putin den 2. juni 2020 og er aktiv i dag.

Afsnit III, »Betingelser for Den Russiske Føderations overgang til brug af af atomvåben« opstiller følgende betingelser under punkt 19:

»a) ankomst af pålidelige data om en affyring af ballistiske missiler, der angriber Den Russiske Føderations og/eller dens allieredes territorium;

»b) en modstanders brug af atomvåben eller andre typer masseødelæggelsesvåben mod Den Russiske Føderation og/eller dens allierede;

»c) angreb fra en modstander mod kritiske statslige eller militære anlæg i Den Russiske Føderation, hvis afbrydelse ville underminere atomstyrkernes reaktionshandlinger;

»d) aggression mod Den Russiske Føderation med brug af konventionelle våben, når selve statens eksistens er i fare.«

Angrebene på russiske strategiske radarstationer kan anses for at falde ind under punkt c, da disse angreb kan forårsage forstyrrelser, »som vil underminere atomstyrkernes reaktionshandlinger.«

Foto: kremlin.ru

Politisk orientering den 28.

maj 2024 med formand Tom Gillesberg Ukrainsk angreb på russisk varslingsradar truer med at udløse nuklear verdenskrig

Politisk orientering den 28. maj 2024 med formand Tom
Gillesberg

Læs og del pressemeddelelsen: RØD ALARM: Ukrainsk angreb på
russisk varslingsradar truer med at udløse en global atomkrig

<https://schillerinstitut.dk/si/2024/0...>

Kontakt os: +45 53 57 00 51; si@schillerinstitut.dk

Dansk: www.schillerinstitut.dk

Præsentationsvideo: Schiller Instituttet: Fred Gennem

Udvikling: • Schiller Institut trailer: Fred genne...

Andre vigtige hjemmesider: English: www.schillerinstitute.com

www.laroucheorganization.com

www.larouchepub.com

www.larouchepub.com/eiw

eir.news

Ingen vinder et atomart hvem-tør-blive-ved-længst-spil: Menneskelighed, ikke brutalitet, må sejre

Den 27, maj 2024

Uforsvarlige angreb på de russiske strategiske styrkers varslingsystemer for missilangreb risikerer at ødelægge menneskeliv på verdensplan. Ruslands politik om brug af atomvåben omfatter som en af betingelserne et "angreb fra en modstander mod kritiske statslige eller militære anlæg i Den Russiske Føderation, hvis afbrydelse ville underminere atomstyrkernes reaktionshandlinger [fremhævelse tilføjet]." Det er vanvittigt at angribe det system, der er designet til at advare om affyring af atommissiler; der kan nu opstå en situation, hvor russiske strategiske styrker opfatter et atomangreb og har et ekstremt kort tidsvindue til at beslutte sig for at undlade at iværksætte det modangreb, der ligger i atomafskrækkelsen.

Ukraines militære "efterretningstjeneste" har taget æren for et forsøg på at angribe en anden radarinstallation, 1.800 km inde i Rusland, tæt på Kasakhstan. Hvis interesser er der tale om? Bestemt ikke Ukraines befolkning, som lever under Zelenskyjs luner, hvis præsidentperiode allerede er udløbet. Er han bekymret for, at de rædsler, der påføres Rafah, vil aflede opmærksomheden fra hans tabende, håbløse konflikt?

Forstår de, der leger atomart hvem-tør-blive-ved-længst, hvad der står på spil?

Den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonovs, svar på spørgsmål fra Newsweek den 5. maj 2022 giver et stadig relevant svar:

“Den nuværende generation af NATO-politikere tager tydeligvis ikke atomtruslen alvorligt. I den forbindelse vil jeg gerne citere de sovjetiske og amerikanske ledere, som gennemlevede Anden Verdenskrig og af egen erfaring vidste, hvad millioner af menneskers blod og pinsler er.

“I marskal Rodion Malinovskys notesbog, [som var] forsvarsminister i U.S.S.R. (1957-1967), står der: ‘Vi har et stort behov for militære intellektuelle. Ikke bare højtuddannede officerer, men folk, der mestrer avanceret kultur i hjerte og ånd, et humanistisk livssyn. [Det] moderne våben med en så destruktiv kraft kan ikke overlades til en dygtig person, der udelukkende har et fast greb. For at håndtere det har man brug for et klart hoved, der er i stand til at forudse konsekvenserne, samt et sindigt hjerte – det vil sige et kraftfuldt moralsk instinkt.

“John F. Kennedy, USA’s daværende præsident, kommenterede på sin side forholdet til Sovjetunionen efter den caribiske krise: “Hvis vi ikke kan afslutte vores uoverensstemmelser nu, kan vi i det mindste hjælpe med at gøre verden sikker for mangfoldighed. For når alt kommer til alt, er vores mest grundlæggende fællesnævner, at vi alle bor på denne lille planet. Vi indånder alle den samme luft. Vi værner alle om vores børns fremtid. Og vi er alle dødelige.”

Denne publikations bestræbelser på at udbrede kendskabet til den eksistentielle fare i øjeblikket gennem artiklen: “Ukrainian Strike on Russian Early Warning Radar Threatens To Unleash Nuclear World War” må forstærkes internationalt, og nye visioner for verden skal gennemføres, før tiden løber ud. Helga Zepp-LaRouche havde mulighed for at udtrykke en sådan vision i sit interview i Global Times, der blev offentliggjort den 22. maj.

Foto: John F. Kennedy and Nikita Khrushchev

Hvilket lederskab er der for fred i den tiltagende skygge af verdenskrig?

26. maj 2024

Schiller Instituttet har med sin verdensomspændende udgivelse søndag morgen taget initiativ til at udfordre og stoppe en pludselig og hurtig optrapning af krigen mellem NATO og Rusland i Europa i retning af en atomkrig.

Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet mobiliserede straks, da de blev opmærksomme på et angreb, tilsyneladende natten mellem den 22. og 23. maj, på et af de russiske radarsystemer til overvågning af horisonten, som er bygget til at give tidlig advarsel om indkommende ballistiske missiler. Det er ikke klart, hvor meget systemet blev beskadiget, og Rusland har ikke reageret offentligt, hverken fra officielt hold eller i medierne. Det betyder heller ikke noget, om angrebet angiveligt blev udført af droner eller missiler fra Ukraine.

Angreb på en atommagts tidlige varslingsradarer eller overvågningssatellitter, eller andre forsøg på at forringe en sådan magts evne til at "se" missilangreb, er midler til en potentiel atomkrig. Og dette angreb den 22.-23. maj var tydeligvis det andet inden for en måned, der var rettet mod varslingsradarer.

Schiller Instituttets umiddelbare "plovfure" til at ændre situationen vil være mødet fredag den 31. maj i International Peace Coalition (IPC); det mobiliserer for at bringe så mange som 500 lokale ledere for fred fra hele verden til det yderst

vigtige møde for at afsløre, hvad der sker, og drøfte de nødvendige løsninger. Dette er IPC's 52. fredagsmøde i træk; det har koncentreret sig om at afslutte den forfærdelige krig i Gaza. Men også her er truslen om at bruge atomvåben mod Hamas og Iran blevet rejst af en israelsk minister – og støttet af en amerikansk senator. Begge krige udgør en trussel om en verdenskrig.

Militær- og våbeneksperter, som bidrog til Schiller Instituttets offentlige advarsel den 26. maj, insisterer på, at dette forsøg på at deaktivere Ruslands varslingsystem ikke har nogen betydning for konflikten mellem Rusland og Ukraine, men snarere er en udløser for en krig mellem NATO og USA direkte mod Rusland. Hvis det blev udført på ordre fra Volodymyr Zelenskyj – som ikke længere er Ukraines valgte præsident, men regerer under undtagelsestilstand – må Biden-administrationen lægge bånd på ham og ophøre med at bevæbne ham til sådanne vilde handlinger. Derfor er det særlige fokus på IPC-mødet den 31. maj at mobilisere fornuftige ledere i USA til at indstille støtten til begge krige.

Schiller Instituttets "Oase-plan"-strategi bruger udviklingsprojekter og investeringer i hele Eurasien som løftestang mod krigene. Den åbner op for en ny international strategisk og udviklingsmæssig arkitektur, som anerkender alle nationers udviklingsinteresser.

Hvis vi nu står over for en ny "Cubakrise" uden ledere som JFK og Khrusjtjov til at forhandle os ud af den, har vi strategien om fred gennem udvikling og arven fra Lyndon LaRouches lederskab, som designede den oprindelige "Oase-plan" for halvtreds år siden. Og vi har lederskabet fra borgeraktivister, som med ordene fra den uafhængige LaRouche-kandidat til Kongressen, Jose Vega, "vælger sig selv" til at lede.

Foto: X

Schiller Instituttets pressemeddelelse: RØD ALARM: Ukrainsk angreb på russisk varslingsradar truer med at udløse global atomkrig

Den 25. maj 2024 – I løbet af onsdag aften og torsdag morgen [22.-23. maj] ramte ukrainske droner Armavir-radarstationen i Ruslands sydvestlige Krasnodar Krai-region, en del af Ruslands tidlige advarselsradarsystem, der er konstrueret til at opdage et indkommende ICBM-angreb. Denne radar er en af søjlerne i Ruslands atomare beredskabssystem, som sammen med andre lignende installationer spiller en eksistentiel rolle i den russiske føderations strategiske sikkerhed. Langt ud over optrapningen af spændingerne med Ukraine alene har dette angreb nu bragt verden endnu et skridt tættere på randen af en atomar krig.

Den russiske senator og tidligere Roscosmos-chef Dmitry Rogozin reagerede på denne udvikling ved at bemærke, at selvom man kunne forestille sig, at en ukrainer stod bag, så er det i virkeligheden Washington, der har "hyret en uansvarlig bandit" til at udføre sit beskidte arbejde. "Således står vi ikke kun på afgrunden, men på selve kanten, ud over hvilken, hvis fjenden ikke stoppes i sådanne handlinger, et uigenkaldeligt sammenbrud af atommagternes strategiske sikkerhed vil begynde," skrev Rogozin på sin Telegram-kanal.

Dette vanvid må stoppes nu. Armavir-angrebet fandt sted kun få dage efter, at Rusland havde gennemført højt profilerede taktiske militærøvelser med atomvåben, som om de ville erklære over for præsident Putin: "Du bluffer." At spille et atomart hvem-tør-blive-ved-længst-spil og samtidig true med at ødelægge en atom-supermagt, som allerede er i krig, truer med at udslette hele den menneskelige art.

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche henledte i sin tale til et møde i Den Internationale Fredskoalition den 24. maj folks opmærksomhed på løsningerne på krisen. Hun insisterede på, at vi må gøre op med Vestens tro på geopolitik, som har fået folk til at tro, at Rusland og Kina er vores fjender, og i stedet etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der respekterer alle nationers interesser. "Hvis det ikke kan overvindes, er jeg bange for, at chancen for at vi ender i tredje verdenskrig, nærmer sig 100 %," udtalte hun.

Talrige militær- og efterretningsspecialister, som Schiller Instituttet har rådført sig med, har udtrykt alvorlig bekymring over betydningen af Armavir-angrebet og dets konsekvenser:

"Det russiske satellitbaserede varslingsystem er meget begrænset og kan ikke bruges til at dække de blinde vinkler, der er skabt af skader på radaren. Radarvarslingskorridorerne i Atlanterhavet, Stillehavet og det nordlige område er vigtigere, og russerne har også radarer i Moskva. Men radarerne i Moskva vil først opfange trusler på et senere tidspunkt, hvilket resulterer i endnu kortere advarsels- og beslutningstid – og dermed øger risikoen for en katastrofal ulykke.

"Kommandørerne for de strategiske raketstyrker, som tjener de politiske ledere, vil være meget, meget bekymrede, og de vil ikke have andet valg end at behandle denne situation som meget alvorlig. De vil næsten helt sikkert vælge at operere deres

atomsflagstyrker på et højere beredskabsniveau, hvilket yderligere vil øge risikoen for ulykker, der kan føre til en utilsigtet global atomkrig.” – Dr. Theodore Postol, professor emeritus i videnskab, teknologi og national sikkerhed ved Massachusetts Institute of Technology, atomvåbenekspert:

“USA er begyndt at rette missilangreb mod det russiske atomare tidlige varslingsystem (EWS), som består af en række jordbaserede radarer og satellitter ... ALLE sådanne angreb mod disse EWS-systemer kan udløse det russiske atomare reaktionssystem. Så dette USA-rettede angreb er vanvittigt farligt. Washington leger atomar ”tøsedreng” med Rusland.

“Det angrebne sted var inden for rækkevidde af det amerikanske ATACMS; jeg ved ikke, om andre lignende russiske anlæg er inden for rækkevidde af ATACMS eller måske endda de tyske Taurus-missiler, som har en længere rækkevidde end ATACMS og de britiske Storm Shadow-missiler. Desværre finder vi måske snart ud af det, da galningene i Washington, Kiev og Bruxelles synes fast besluttet på at starte 3. verdenskrig.”

– Steven Starr, professor, University of Missouri, ekspert i atomkrig

“Der er tydeligvis kræfter i Ukraine og også i NATO, som er parate til at tage risikoen for en direkte militær konfrontation mellem NATO og Rusland. Tyske politikere ville gøre klogt i at tage russernes advarsler om en ny verdenskrig alvorligt og sikre, at de sidste røde linjer ikke overskrides. Som et moderne industriland i hjertet af Europa er Tyskland uegnet til krig i en større europæisk konflikt – selv uden atomvåben. Tyske politikere må gøre alt, hvad der står i deres magt, for at nedtrappe den stigende militære konfrontation og forpligte sig til en diplomatisk løsning på konflikten.”

– Oberst (ret.) Prof. Dr. Wilfried Schreiber, Senior Research Fellow ved WeltTrends Institute for International Politics, Potsdam, Tyskland

“Dette er en fortsættelse af det mønster, hvor NATO-styrkerne erkender, at de er ved at tabe krigen i Ukraine, hvor de skrøbelige forsvarslinjer bryder sammen, og NATO’s svar er at optrappe. Det er ikke tilfældigt, men meget bevidst. Det er ikke det første angreb på den russiske atomtriade. De ideologiske folk ser deres verden smuldre, efter at de har hejst regnbueflaget over konservative lande og [ført] evige krige. De er paniske og kunne finde på at optrappe til atomkrig for at komme ud af kniben. De tager en række små skridt og svarer, at “de ikke gør noget ved det”, og så bliver de ved med at tage små skridt, indtil en af dem træder på en landmine, og vi er i tredje verdenskrig. Jeg har sagt det, Helga [Zepp-LaRouche] har sagt det. Putin er meget opmærksom på den manglende sammenhæng i Vesten, som bliver ved med at påstå, at han bare rasler med sablen, men det gør han ikke – han informerer Vesten om den farlige virkelighed.”

– Oberst (ret.) Richard H. Black, tidligere delstatssenator fra Virginia

“Jeg forventer, at det amerikanske militær, som står i en afgørende situation, vil opføre sig mere fornuftigt og bevidst end de civile.”

– General (pens.) Dominique Delawarde, efterretningsekspert, Frankrig

“Dette kunne helt klart ikke være sket uden fuld amerikansk støtte. Jeg kan ikke udtale mig fyldestgørende, før jeg ved mere, men det er tydeligvis en optrapning, og jeg vil se nærmere på det.”

– Graham Fuller, tidligere diplomat, CIA-officer og næstformand for National Intelligence Council

“De er på en optrappende trædemølle, især efter det Blinken sagde til Ukraine – at de kunne ‘gøre, hvad de vil med deres missiler’. Det demonstrerer det uansvarlige amerikanske lederskab. Vi er på vej mod den atomare optrapning. Vesten

står over for et nederlag i Ukraine, og derfor optrapper de for at undgå et nederlag.”

– Prof. Richard Sakwa, professor emeritus i russisk og europæisk politik, Kent University (UK); uhyre produktiv forfatter om Rusland og Ukraine.

Foto: Roger H. Goun. CC3.0

Den Internationale Fredskoalition Møde nr. 51 med Helga Zepp-LaRouche, fredag den 24. maj 2024

Ikke korrekturlæst

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Tak. Lad mig først sige ” Goddag” til jer alle. Siden vi startede dette ugentlige opkald, har man faktisk haft en fornemmelse af, at historien bliver stadig mere fortættet. Det, jeg mener med det, er, at rytmen i udviklingen bliver mere intens, så det virkelig ser ud til, at historien på en eller anden måde gennemgår en faseændring. Jeg tror også, at det er det, der sker.

Det seneste eksempel på det er, at vi lige har fået nyheden, som du nævnte Anastasia, om, at Den Internationale Domstol i dag gennem sin præsident Nawaf Salam beordrede Israel til at stoppe angrebet på Rafah i Gaza og sagde, at betingelserne for en ny nødretsordre var opfyldt. Dette var domstolens reaktion på en anmodning fra Sydafrika på grund af det igangværende angreb på Rafah og den helt utrolige forværring af forholdene

i øjeblikket. Det skaber et meget interessant problem, for spørgsmålet er, om det vil blive håndhævet, og i så fald hvordan? For indtil videre er alle beslutninger fra enten ICJ eller ICC blevet blokeret i FN's Sikkerhedsråd på grund af vetoer – hovedsageligt fra USA. Så spørgsmålet er nu, hvad der vil ske med denne absolutte nødsituation, hvor mennesker bliver slagtet for øjnene af hele verden?

Det er meget interessant, fordi ICC for blot et par dage eller en uge siden udstedte arrestordrer på tre eller fire Hamas-ledere, men også på Israels premierminister Netanyahu og forsvarsminister Gallant, hvilket naturligvis blev blankt afvist af Israel og USA. Men interessant nok sagde selv Tyskland – som indtil da havde været helt på Israels og USA's side – gennem deres talsmand, at de ville acceptere ICC's afgørelse. Det er en meget interessant udvikling, fordi Tyskland befandt sig i et ægte paradoks mellem sin egen forpligtelse til at stå på Israels side uanset hvad på grund af Holocaust, som for længst havde mistet sin betydning i betragtning af, at der var et nyt folkemord i gang. Men det er klart, at presset fra det internationale samfund, hvor langt størstedelen af nationerne i FN's generalforsamling havde stemt for en palæstinensisk stat, og det faktum, at den sympati, der måtte have været for Israel efter angrebet den 7. oktober, på grund af den fortsatte brutalitet uge efter uge, måned efter måned, var fuldstændig forsvundet. Så derfor har den offentlige mening i verden ændret sig fuldstændigt. Og det ser ud til at gå op for nogle mennesker i det vestlige etablissement, at hvis man anvender en dobbeltmoral ved at fordømme afrikanske ledere og Putin, men ikke Israel og muligvis andre sager, så var det, der var i fare, ikke bare den konkrete sag, men systemets lovlighed er der måske stadig, men det var og er ved at miste sin legitimitet. Det er en meget vigtig forskel, for når et system mister sin legitimitet, så falder alt fra hinanden.

Det er en meget interessant situation, for også fra europæisk

side har Irland, Spanien og Norge for nylig stemt for Palæstina som stat, og de var ikke de første. Før det var der allerede Island, Sverige, Serbien, Albanien, Tjekkiet, Slovakiet, Hviderusland, Ukraine, Rumænien, Bulgarien og Rusland i de foregående år. Så det skaber nu en meget interessant situation. Hvis FN's Sikkerhedsråd ikke kan håndhæve ICJ's kendelse, kan den gå videre til FN's Generalforsamling. Og på grund af alt det, der er sket i den seneste tid, har der allerede været drøftelser om, at hvis Israel fortsætter med ikke at respektere alle ordrer, kan landet risikere at blive suspenderet med hensyn til deltagelse i FN's Generalforsamling. Det er kun en diskussion indtil videre, men så dramatisk er situationen.

Den anden store udvikling, som jeg mener, vi er nødt til at forholde os til, er det heldigvis mislykkede mordforsøg på Slovakiets premierminister, Robert Fico. Der er nu en efterforskning i gang i Slovakiet [for at afgøre], om det ikke var en enlig morder, men om han havde samarbejdspartnere – denne skytte Cintula – fordi hans kommunikation på de sociale medier blev fjernet to timer efter, at han var blevet arresteret, og hans kone havde ikke adgang til computeren. Dette er ikke kun Slovakiet. Der er en utrolig polarisering på grund af den store pengestrøm til Slovakiet, som går til NGO'er, der fremmer vestlige liberale værdier mod de meget traditionelle slaviske traditioner, som premierministeren og præsidenten er fortalere for.

En lignende situation findes i Serbien, i Ungarn og ikke mindst i Georgien, hvor den georgiske regering har forsøgt at vedtage en lov om gennemsigtighed, som ville tvinge ngo'erne til at afsløre deres finansieringskilde, hvis mere end 20 % af pengene kommer fra udlandet. Det er nu et stort problem, fordi den georgiske premierminister Kobakhidze i går skrev på X (tidligere Twitter), at han havde modtaget en trussel fra en EU-kommissær, som fortalte ham, at han skulle passe på, og at Bruxelles ville være nødt til at indføre en hel masse

foranstaltninger, hvis han ikke ophævede denne lovgivning. Og han burde se, hvad der skete med Fico, og være meget forsigtig. Det lød virkelig som en fuldstændig trussel. Han afslørede ikke navnet på kommissæren.

I mellemtiden afslørede kommissæren sin identitet, sandsynligvis fordi han troede, at det ville komme ud alligevel, og han forsøgte på en eller anden måde at sige, at det ikke var en trussel, men at det var ment som en venlighed, bla, bla. Men det er utroligt. Efterfølgende udsendte premierminister Kobakhidze andre erklæringer, hvor han sagde, at hele denne hændelse afslører, hvor utroligt farligt det globale krigsparti er; at det er en ekstremt farlig kraft, og at de forsøger at skabe et Maidan-lignende kaos i Georgien.

Det er helt utroligt! Her er en igangværende destabilisering af flere østeuropæiske lande, som alle er kritiske over for krigen i Ukraine og imod at sende våben til Ukraine. Ungarns premierminister Orbán har netop sagt, at Ungarn ikke vil deltage i nogen NATO-udstationering i Ukraine. Fico var naturligvis berømt for at have udtalt sig meget stærkt imod det; Serbiens præsident Vučić ligeså. Så det er en utrolig situation. Efter mordforsøget på Fico udtaler disse ledere sig faktisk og afslører, hvem der står bag denne destabiliseringsoperation. Det er uhørt, og det kan få EU til at bryde helt sammen, for det er en skandale af allerstørste betydning.

Situationen i Ukraine bliver naturligvis også mere og mere optrappet for hver dag, der går. For et par dage siden gjorde Putin alvor af sin udmelding om, at han for første gang nogensinde havde en militærmanøvre med de russiske taktiske atomvåbenstyrker i det sydlige militærdistrikt. Ikke som en rutineøvelse, men som en udtrykkelig reaktion på det, han kaldte provokationerne fra Vesten; såsom Macron, der truer med at sende NATO-tropper til Ukraine, Cameron, der fortæller ukrainerne, at de kan bruge britiske våben til at angribe dybt inde på Ruslands territorium. Og for nylig har en gruppe

kongresmedlemmer også skrevet et brev til den amerikanske forsvarsminister Austin og bedt om tilladelse til, at ukrainerne kan ramme dybt ind i Ruslands territorium, hvilket blev bakket op af udenrigsminister Blinken. Dette blev naturligvis fordømt af Rusland på det kraftigste; den russiske ambassadør i USA, Antonov, kaldte det "provokerende" og "ekstremt farligt og hensynsløst".

Så situationen på stedet for Ukraine bliver værre dag for dag. De er tydeligvis ved at tabe udmattelseskrigen, hvor de hverken har mandskab eller materiel. Så situationen er tydeligvis ved at nå det punkt, som [den tyske general (ret.) Harald] Kujat sagde for næsten et år siden, nemlig at valget står mellem forhandlinger og optrapning. Og indtil videre har vi kun set optrapning fra NATO's side.

Jeg vil gerne tilføje den tredje scene for en sådan geopolitisk konfrontation, som er Indo-Stillehavet, hvor den nye præsident i Taiwan, Lai Ching-te, efter sin valgsejr holdt en tale, som lød som en retfærdiggørelse af Taiwans uafhængighed. Det var så den udløsende faktor for, at den kinesiske flåde og det kinesiske luftvåben gennemførte øvelser omkring øen som et klart signal og en demonstration af, at de ikke vil tolerere Taiwans uafhængighed. Der skal jeg lige bemærke, at siden 1972 (måske tager jeg fejl af datoen, men jeg mener '72) har det været en international aftale, der er bekræftet af en FN-resolution om ét Kina-politikken. At man ikke har to uafhængige, ligeværdige stater, men at Taiwan er en provins i Kina. Det har været grundlaget for den internationale politik i alle disse år. Nu, hvor fortællingen har ændret sig, lader alle, som om Taiwan har ret til uafhængighed, men det er bestemt ikke tilfældet.

Så hvis man ser på alle disse situationer, som jeg kun kan komme ind på i grove træk, tror jeg, det er klart, at det næste halve år efter al sandsynlighed bliver den afgørende periode, som historien vil afgøre. Går vi ind i en tredje verdenskrig, eller går vi ind i et nyt paradigme, hvor vi

overvinder geopolitikken, så alle nationer kan leve sammen?

Markørerne i denne periode er: Mellem den 6. og 9. juni er der valg til Europa-Parlamentet, og det bliver meget turbulent. Det forventes, at de højreorienterede partier vil gå markant frem. Naturligvis vil det, jeg sagde om Slovakiet og Georgien, være en faktor i denne situation. I juli er der to store topmøder. Det ene er NATO-topmødet, og der vil NATO få meget svært ved at nå frem til noget. For efter at Afghanistan er tabt, er Ukraine nu også tabt, så de vil få meget svært ved at fastholde deres fortælling om selvidentitet osv. Så faren for en optrapning allerede før det, tror jeg, er stor. I juli er der også topmøde i Shanghai Cooperation Organization. Og så er der naturligvis optrapningen af den finansielle krigsførelse, fordi Janet Yellen lige har lagt pres på EU – jeg ved ikke, om de havde brug for det, men det gjorde hun i hvert fald. Og nu konfiskerer EU også rentegevinsterne fra de stjålne russiske aktiver, som for det meste befinder sig i europæiske banker. Putin har allerede annonceret, at Rusland vil gå imod det; at de vil konfiskere amerikanske og europæiske aktiver. Det vil have en utrolig destabiliserende effekt på det internationale finansielle system. Der var endda personer i IMF, som advarede om, at det er fuldstændig tåbeligt at gøre det, fordi det vil bringe hele systemet i dybe vanskeligheder.

Så vil det naturligvis udspille sig i efteråret, hvor man i oktober har det næste BRIKS-topmøde i Rusland. Man må forvente, at flere andre lande fra det Globale Syd vil tilslutte sig BRIKS. Det vil netop etablere det faktum, at der er et nyt fremvoksende system på vej, før det amerikanske valg. Jeg er meget bekymret for, hvem der bliver USA's næste præsident, i betragtning af at begge de store kandidater har udtalt sig imod Kina, og også de mindre kandidater har udtalt sig imod Kina. Så det tyder ikke på, at de er villige til at indgå i en dialog, som ellers kunne være meget nem.

Det betyder, at i denne periode, de næste seks måneder, må vi som IPC sammen med andre ligesindede kræfter gøre alt, hvad vi

kan, for at sætte et andet paradigme på dagsordenen; et, der overvinder geopolitik. En ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til interesserne i hvert eneste land på planeten i traditionen fra Den Westfalske Fred. Vi må absolut optrappe vores kampagne for Oase-planen i Sydvestasien som et vigtigt springbræt for en sådan ny arkitektur på globalt plan. Det er det, vi virkelig bør definere som den opgave, vi skal udføre i den næste periode, hvis verdensfreden skal reddes. Tak skal I have.

Sindet er en frygtelig ting at miste

23. maj 2024

Gårsdagens angreb på de slovakiske embedsmænds igangværende undersøgelse af mordforsøget på premierminister Robert Fico den 15. maj skulle opnå det, som mordet ikke formåede at gøre – fryse alle fornuftige, nationale impulser i Europa, der står i opposition til en fremtid med permanente geopolitiske krige mod Rusland og Kina. Det er ikke, fordi Slovakiet og Ungarn er så magtfulde, men EU har ikke knust dem – og jo længere de holder stand, jo større er faren for et længe ventet “slaveoprør” fra Europas større lande. I Slovakiets tilfælde tyder sidste års valg af Fico og præsidentvalget den 6. april af hans kollega Peter Pellegrini på, at befolkningerne kunne vælge en mere uafhængig retning.

Den 19. maj meddelte de slovakiske myndigheder, at de var i gang med at undersøge, hvem der samarbejdede med den bevåbnede mand Juraj Cintula – et spor, der truer med at afsløre den beskidte skyggeside af den behageligt klingende proces med “farvede revolutioner”. Alt tyder på, at vestlig skabelse og

finansiering af "utilfredse" borgere, måske provokeret af nogle faktiske klager, men domineret af emner, der er valgt til dem, designet til at holde dem i en evig tilstand af raseri, er centralt for det fænomen, der fremstår som den formodede "ensomme ulv"-skytte. Og meget udemokratiske attentater har alt for ofte været musklerne bag disciplineringen af politikere.

I går meddelte Meta/Facebook mærkeligt nok, at de slovakiske myndigheder tager fejl, at Cintula ikke har nogen samarbejdspartnere – men deres klodsede fortælling blev let miskrediteret, og man kan undre sig over, hvor stor desperationen er i disse kredse. Bloomberg har "afvejet" "russisk desinformation", og moralen i historien er, at der ikke er noget bevis for, at attentatmanden handlede for Ukraine – som om den bevæbnede mand ikke allerede var blevet fanget på kamera, hvor han kaldte Fico en forræder og krævede flere våben til Ukraine.

I dag sagde Georgiens premierminister Irakli Kobakhidze – geopolitikernes primære mål for et kup – at en EU-kommissær havde fortalt ham, at han skulle følge programmet, ellers ville han få "Fico-behandlingen". (Formuleringen var: "Du har set, hvad der skete med Fico, og du bør være meget forsigtig.") Programmet gik ud på, at Georgien skulle opgive dets bestræbelser på gennemsigtighed for at få NGO'er med mindst 20 % udenlandsk finansiering til at registrere sig som en "organisation, der varetager en fremmed magts interesser". I mellemtiden leder de udenlandsk finansierede organisationer protesterne og optøjerne for at bevare hemmeligholdelsen af deres finansiering! Kobakhidze gik videre: "Parallellen til mordforsøget på Robert Fico minder os om, at vi, i form af Det Globale Krigsparti, har at gøre med en ekstremt farlig kraft..." Forestil dig for eksempel, at John F. Kennedy havde overlevet kuglerne, og at der var en chance for at samle nationer om at rydde ud i sådanne udsatte netværk.

I Iran i dag – ud over at 3 millioner mennesker deltog i

begravelsen af deres afdøde præsident Ebrahim Raisi og delegationer fra 68 nationer, herunder 10 statsoverhoveder – var der også en kortfattet præsentation af Jason Ross, Schiller Instituttets videnskabelige rådgiver om LaRouches “Oaseplan”, til en gruppe ledere af Irans “Organisation til forsvar af Voldsofre”. At gøre de store ørkenområder grønne, centreret om rigelig atomenergi og massiv afsaltning af havvand, var lige så usædvanlig og fuldstændig ligetil som Georgiens premierministers indgriben i dag.

En del af rapporten om begivenheden forklarede, at “det første spørgsmål i spørgerunden kom fra en ung, livlig kvinde: “Da jeg først fik links til denne plan, fandt jeg den så attraktiv, at jeg begyndte at undersøge den og kom til min egen konklusion, at det er en inkluderende, omfattende plan”, sagde hun. “Og alle nabolandene vil få gavn af den. Så mit spørgsmål er: Hvad er forhindringerne ud over USA, som du nævnte? Ross nævnte tre vigtige: 1) briternes historiske rolle i at manipulere konflikter i regionen som et middel til kontrol for at forhindre landforbindelser i denne korsvej i verden; 2) vestlige landes modstand mod infrastruktur og vækst generelt; og 3) forestillingen om ‘knaphed’ eller miljøforkæmpernes afvisning af det menneskelige sinds kreativitet til at skabe nye ressourcer.”

Det er sandt, at sindet er en frygtelig ting at miste, og det er også sandt, at USA’s befolkning mistede fatningen, da de tillod, at en præsident blev myrdet i 1963, og hvad værre var, at de vidste, at de gik med til en løgn. Det er også sandt, at et stort øjeblik i historien i dag ville være en forfærdelig ting at spille.

Det er et bevidst valg at indgyde optimisme i denne lidende verden – men uansvarligt at give folk forhåbninger uden at være i stand til at levere varen. Så tag den bevidste beslutning at mestre “Oase-planen”, som om dit liv afhang af den. Eller endnu bedre, som om din nabos liv afhang af det.

Krigens tåge sænker sig over Iran, men visse ting står helt klart

Ikke korrekturlæst

19. maj 2024. Nedstyrtningen af den iranske præsident Ebrahim Raisis helikopter søndag den 19. maj har sat verden på den anden ende. Tidligt mandag morgen (20. maj), Teheran-tid, meddelte iranske statsmedier, at præsident Raisi, udenrigsminister Amir-Abdollahian og alle andre i helikopteren var døde. Nyheden kom efter en timelang eftersøgning i regn og tåge, som omfattede dusinvis af eftersøgningshold fra flere nationer.

Der er mange spørgsmål omkring denne situation, og næsten alle er ubesvarede. Kun få dage efter mordforsøget på den slovakiske premierminister Robert Fico, en stor modstander af NATO's krig i nabolandet Ukraine, er det indlysende spørgsmål, om dette også var et mordforsøg i håb om at opnå noget mere skummelt. Der er ingen tvivl om, at der er mange, som gerne så Raisi dræbt og Iran – sammen med resten af regionen – kastet ud i kaos.

Men først skal vi zoome ud og overveje, hvad vi ved om den nuværende situation. Helga Zepp-LaRouche understregede i sine bemærkninger til Den Internationale Fredskoalitions møde den 17. maj, at verden befinder sig i en "førkrigssituation", der er kendetegnet ved de vestlige elitors stigende desperation efter at holde fast i deres kollapsende og miskrediterede

“regelbaserede orden”. I en sådan situation kan visse begivenheder potentielt blive store brændpunkter for optrapning langt ud over, hvad der ellers ville være forventet.

Helt centralt i denne situation er det igangværende kollaps af NATO's stedfortræderkrig i Ukraine og den tilsyneladende rationalitet hos dens fortalere. I strid med alle tidligere normer nægtede Pentagons talsmand i sidste uge at sige, at USA er imod Ukraines brug af amerikanske våben til at angribe dybt inde på russisk territorium. Der er endda rapporter om, at USA overvejer at hjælpe Ukraine med at angribe russisk territorium fra før 2014, hvilket implicit ville gøre landet til en direkte deltager i krigen. Dette sker, mens selv Ukraines mest standhaftige forsvarere indrømmer, at Kiev-regimet er på vej mod et uskønt nederlag.

Og efter mere end seks måneders folkemordskrig mod palæstinenserne er Israel begyndt at krakelere i fugerne. Benny Gantz, en af koalitionsministrene i premierminister Benjamin Netanyahu's regering, truede med at trække sig fra koalitionen, hvis der ikke blev vedtaget en egentlig plan for “dagen derpå” – et træk, som sandsynligvis ville kaste regeringen ud i kaos. Det følger efter lignende udtalelser fra forsvarsminister Yoav Gallant tidligere på ugen. Og samme aften som Gantz' udtalelse gik titusinder af israelske borgere på gaden i Tel Aviv for at kræve Netanyahu's afgang.

Det er også værd at bemærke den overdrevne indsats fra nogle i Vesten for at presse på for endnu en “farvet revolution” i Georgien, hvor Det Hvide Hus endda truer med at sanktionere georgiske parlamentsmedlemmer, som stemmer for et lovforslag, der kræver gennemsigtighed i den udenlandske finansiering af NGO'er. Når man tænker på, at dagens ukrainske krise har sine rødder i Maidan-protesterne i 2013-2014, er det en vigtig udvikling at holde sig for øje.

Samtidig fortsætter et nyt paradigme for relationer mellem

nationer med at blomstre, illustreret ved det tætte forhold mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping under deres møder den 16.-17. maj i sidste uge. Det seneste tiltag i denne retning er KazanForum, som finder sted den 14.-20. maj i Kazan, Tatarstan, en republik i Rusland, med 11.000 deltagere fra 80 nationer. Russia-Islamic World Strategic Vision Group, der mødtes som en del af begivenheden, gav deres topmøde den passende titel: "Den russisk-islamiske verden: En fair multipolær verdensorden og sikker udvikling."

Som man kan se, er der en umiskendelig virkelighed i verden i dag, som kun vil blive løst, hvis nok ledende stemmer i Vesten kan træde frem for at ændre denne underliggende dynamik, der driver verden mod et atomart opgør. Der er brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager højde for, at der findes en fælles interesse blandt alle nationer, og som kan danne grundlag for fred og stabile relationer.

Indtil da står vi på randen af en total krig, hvor tilsyneladende isolerede begivenheder, som det var tilfældet med mordet på ærkehertug Franz Ferdinand i 1914, nogle gange udløser enorme og ukontrollerbare konsekvenser. Og uanset hvad der kommer frem eller ikke kommer frem om omstændighederne omkring den iranske præsident Raisis død, er det sandsynligt, at verden netop er kommet meget tættere på et sådant udbrud.

Foto: X/Sulaiman Ahmed

Verdens 'før-krigs'-fase vil

ikke vare længe

Ikke korrekturlæst.

18. maj 2024

Der er ingen tvivl om, at verden nu befinder sig i en "førkrigsfase", hvor der er fare for total krigsførelse og atomar udslettelse, medmindre den bliver bragt tilbage fra afgrunden. Hvor længe vil "førkrigsfasen" vare?

De farligste, men ikke de eneste, krisezoner involverer det vanvid, der er sat i værk mod Rusland via Ukraine, Kinas fremfærd i Stillehavet og Netanyahus Israels folkemorderiske handlinger mod Palæstina. Disse konflikter kommer direkte fra det dødelige kulturelle og ledelsesmæssige forfald i Vesten.

Samtidig er verdens positive dynamik, som ses i det nyligt bekræftede samarbejde mellem Rusland og Kina, det voksende lederskab af den antikolonialistiske, udviklingsvenlige Globale Majoritet. Det er bydende nødvendigt for os alle at stoppe vanviddet med krig og økonomisk sammenbrud.

Schiller Instituttets og de samarbejdende netværks intervention for fred gennem udvikling, især Den Internationale Fredskoalition (IPC), er afgørende for at vinde over faren for verdenskrig og folkedrab. Ved at skabe en fælles vision og en aktiv dialog om alle udviklingselementer – som i Lyndon LaRouches Oase-plan – skabes rammerne for tilsyneladende umulige "politiske" løsninger på ellers tilsyneladende håbløse evindelige klagepunkter. Dette universelle fredsprincip kommer til udtryk i fælles fordele fra vand- og elsystemer, rigelig mad til alle, forebyggelse og helbredelse af sygdomme, kulturel respekt og fremskridt.

Allerede nu diskuteres detaljer fra ekspertpanelerne på Schiller Instituttets internationale konference om "Oase-planen" den 13. april i hele netværk, lige fra vandeksperter i

Tyrkiet, et førende center for hydrauliske styringssystemer, til eksperter i politik og atomkraft på ministerniveau i det sydlige Afrika. EIR Daily Alert på EIR.news fremmer det umiddelbare engagement i sådanne internationale netværk.

I dag ved demonstrationen i Washington D.C. til minde om Nakba i 1948 og for at afslutte folkemordet på palæstinenserne i Gaza, proklamerede et stort banner fra Schiller Instituttet: "Fred gennem udvikling: Byg LaRouches Oase-plan". Det smukke kort på banneret illustrerer de nødvendige elementer – vandtransport, afsaltning, atomkraft, transport, nye byer. Tusinder demonstrerede i London i dag, og demonstrationer og protester har fundet sted over hele verden hele ugen.

I modsætning hertil tager USA's nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan i weekenden til Israel for at tale med premierminister Benjamin Netanyahu og i realiteten bede om en lille smule begrænsning af de israelske forsvarsstyrkers folkemord på Gaza. Sullivan vil sige: Prøv at gennemføre et målrettet folkemord, ikke et omfattende folkemord.

Sullivan er i Saudi-Arabien i dag, inden han tager til Israel i morgen. Rejsen er Biden-administrationens ynkelige svar på præsident Bidens advarsel fra de sidste par uger om, at Israel ikke skulle foretage et masseangreb på Rafah, for så ville USA reagere. Faktisk er IDF's angreb på Rafah allerede i fuld gang.

Der er voldsomme IDF-bombardementer mod Rafah i syd, mod Jabalia-flygtningelejren i nord og mange andre steder i Gazastriben. Hundredtusinder af mennesker er flygtet fra Rafah, men de er ikke i sikkerhed nogen steder, og de er desperate og i nød. Det officielle dødstal er 35.400. På Vestbredden gennemførte IDF et luftangreb på et mål i Jenin.

I Ukraine er den seneste snak fokuseret på, hvordan og hvornår man yderligere kan give Kiev-regimet mulighed for at slå til inde i Rusland og udstationere NATO-tropper direkte i Ukraine

under et hvilket som helst spinkelt påskud. Dette kom op i og omkring mødet den 16. maj mellem NATO-medlemmernes militære ledere i Bruxelles. Hvad med USA's accept af Kievs anmodning om at sende tropper ind for at træne ukrainske soldater på tæt hold? Den amerikanske stabschef, general Charles Q. Brown, sagde ikke ligefrem nej. Han sagde: "Vi skal nok nå dertil med tiden," fortalte han til journalister om bord på flyet på vej til NATO-mødet den 16. maj.

Tidligere NATO-generalsekretær Anders Fogh Rasmussen heppede fra sidelinjen og sagde til CNN, at alle restriktioner på Ukraines brug af vestlige våben, hvor som helst de ønsker det, dvs. inde i Rusland, skal ophæves. "Ukraine skal vinde, ikke bare overleve."

Hvad har USA at tilbyde ud over våben og krigsførelse? Valgfri medicin, valgfrit køn og andre "rettigheder", alt sammen undtagen en nations suveræne ret til at kultivere sin befolkning, som den finder det bedst. Understatssekretær for civil sikkerhed, demokrati og menneskerettigheder Uzra Zeya tager på en rundrejse i Centralasien 19.-23. maj for at fremme det, hun kalder "værdier". I mellemtiden udsendte det amerikanske udenrigsministerium den 17. maj, den internationale LGBTQI+-dag, en "verdensomspændende advarsel" til alle amerikanske borgere, der rejser, fordi de kan støde på terrorisme, og de skal især "være opmærksomme på det øgede potentiale for vold mod LGBTQI+-personer og -begivenheder, der er inspireret af udenlandske terrororganisationer."

På den menneskelige side kommer der opfølgende meddelelser fra møderne mellem den russiske og den kinesiske præsident den 16.-17. maj og den kinesisk-russiske udstilling i Harbin den 16.-21. maj. For eksempel vil eksporten af sojabønner, som allerede er i gang fra det østlige Sibirien til Kina, blive intensiveret så hurtigt som muligt.

Alle menneskers og nationers stemme for fred gennem udvikling vil gøre hele forskellen, og den skal høres nu. Gør "Oase-

planen" til et kampråb for menneskeheden. Der er ingen tid at spille.

Foto: EIRNS/Stuart Lewis

Helga Zepp-LaRouche holder tale til Den Internationale Fredskoalition Nr. 50, fredag den 17. maj 2024

Ikke korrekturlæst

{{Anastasia Battle:}} Velkommen alle sammen. Når du deltager, skal du sørge for at vælge tolkning i bunden af din skærm... Vi har engelsk, spansk, tysk og fransk: Vi er faktisk den Internationale Fredskoalition, med folk til stede fra hele verden. ...

Velkommen alle sammen: Dette er Den Internationale Fredskoalition, og dette er uge 50, og tak fordi I er med. Jeg kan se nogle nye ansigter, tak. Sørg for at præsentere jer selv i løbet af den generelle diskussionsperiode. Det kommer til at foregå på den måde, at vi har nogle oplægsholdere til at begynde med, som vil give præsentationer, rapporter og analyser af, hvad der sker i verden, og så har vi en generel diskussion, som er åben for alle, 3 minutter til hver.

Vi har tydeligvis haft en meget intens uge med mordforsøget i Slovakiet. Og som I så i den besked, der blev sendt ud, er vi nødt til at gøre meget mere for at undersøge dette, og hvad der virkelig foregår. Men det står ret klart for mig, og andre kan bidrage med deres analyser, at dette var planlagt som et

generelt angreb på alle, der ønsker at afslutte krigen mellem Ukraine og Rusland, og sandsynligvis mere end det. Vi bør også se på, hvad potentialet er andre steder.

Jeg vil gerne placere det i forhold til, hvad der foregår i verden, og det, vi gør som Den Internationale Fredskoalition, og som bringer folk sammen fra så mange lande som muligt for faktisk at organisere sig for ægte fred, er utroligt vigtigt, og vi vil helt sikkert blive ved med at fremhæve Oaseplanen som en kerne af et udtryk for dette, for fred i Sydvestasien. Vi vil have mere diskussion om det, og jeg vil også inkludere dagsordenen i chatten om et øjeblik, så folk kan se alle de forskellige talere, vi har linet op i dag.

Og dermed går vi i gang med Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger af Schiller Institutet og også initiativtager til Den Internationale Fredskoalition.

{{Helga Zepp-LaRouche:}} Ja, goddag. Lad mig først og fremmest hilse på jer alle sammen. Den store begivenhed i de seneste dage er naturligvis mordforsøget mod Slovakiets premierminister Robert Fico. Da Ungarns premierminister Viktor Orbán kommenterede det, sagde han, at han mener, at det skal ses i sammenhæng med forberedelserne til en krig mod Rusland. Jeg tror desværre, at det ser meget sandsynligt ud.

Nu bringer det mindet om Sarajevo frem, som også var et såkaldt attentat, men det var ikke en isoleret begivenhed, men en del af en lang, lang forberedelse til Første Verdenskrig, og det bør derfor på en måde ikke være overraskende, at der var en opfølgning: En serbisk statsborger blev arresteret, fordi han udsendte en dødstrussel mod [Serbiens] præsident Vucic, og også en radio ordstyrer i Belgien lavede en ekstremt usmagelig joke ved at sige i radioen: "Se, det er muligt at skyde premierminister De Croo – gør det bare. Gør det bare." Han blev naturligvis straks smidt ud, men ikke desto mindre.

Naturligvis er de vestlige mainstream-medier fortsat med at

bagtale Fico og sige, at det var hans egen skyld, fordi han polariserede folk, selvom han kun sagde, hvad de fleste mennesker i Slovakiet tænker; og at han endda blev bagtalt for at være russisk agent, at det var hans egen skyld. Under alle omstændigheder, hvad var den såkaldte polarisering af premierminister Fico? Jo, han sagde, at sanktionerne mod Rusland viste sig at være nytteløse. Han var stærkt imod Ukraines integration i NATO; han blokerede for våbenleverancer fra Slovakiet til Ukraine, som den tidligere regering havde aftalt, og han sagde, at krigen opstod, fordi nazisterne terroriserede folk i Donbass, og det brødte løfte om, at NATO "ikke ville bevæge sig en tomme mod øst" efter Tysklands genforening. Så det er alt sammen ting, som deles af omkring 70 % af den slovakiske befolkning, og derfor var det ikke polariserende, men han sagde det, som de mennesker, der valgte ham, ønskede, at han skulle sige, hvilket er en sjælden egenskab nu om dage, fordi de fleste valgte mennesker ikke længere repræsenterer de mennesker, der har valgt dem.

Så selvfølgelig er konteksten for dette mordforsøg – på dette tidspunkt er han stadig i livstruende tilstand ifølge de seneste rapporter, og den 71-årige mand, der skød, tilhørte en organisation ved navn "Progressive Slovakia": Det er dem, der går ind for EU's værdier, og det er faktisk dem, der polariserer Slovakiet, kan man sige. Men det skal naturligvis undersøges nærmere, for spørgsmålet er, om han virkelig var en "ensom morder"? Blev han opmuntret? Alt det bliver undersøgt lige nu.

Konteksten for dette er, og selvom jeg mener, at Orbáns karakteristisk, at det skal ses som en del af forberedelserne til en krig med Rusland, er en meget hurtig forværring af den strategiske situation i Europa; der sker en hurtig degenerering af demokratiet i mange europæiske stater, hvor ytringsfriheden bliver stadig mere vanskelig. Naturligvis alle de forskellige provokationer, som vi allerede behandlede i sidste uge: Macrons ønske om at sende tropper til Ukraine;

Camerons besked til ukrainerne om, at de kan bruge krydsermissiler til at nå dybt ind på russisk territorium – dette i øvrigt på trods af, at præsident Putin i mellemtiden havde svaret på alle disse provokationer ved at annoncere manøvrer med de taktiske atomvåben for første gang, som reaktion på vestlige provokationer, dvs. uden for rutinemæssige manøvrer. Og det til trods for, at udenrigsminister Blinken bekræftede, at ukrainerne kan gøre med de våben, som USA har leveret, hvad de vil, hvilket i bund og grund er at skrue bissen på.

Så naturligvis er der ingen andre end Orbán og Fico, der taler seriøst om en diplomatisk løsning. Alle de andre taler dybest set om at gøre Tyskland "krigsklar", ligesom Pistorius; eller fortsætter snakken om, at Rusland skal besejres, hvilket bliver mere og mere absurd i betragtning af, at alle er enige om, at Ukraine ikke kan vinde denne krig, simpelthen fordi alle våben i verden ikke vil kompensere for det faktum, at de er ved at løbe tør for soldater, fordi der allerede er blevet dræbt for mange i denne krig. Jeg tror, det er den klare sammenhæng i situationen.

Sammenlign det nu med Putins vigtige, hvis ikke historiske, statsbesøg i Kina. Både Putin og Xi Jinping bekræftede samarbejdet på mange, mange områder, uddybning af venskabet, strategisk partnerskab osv., hvilket fik Michael Pillsbury, en kendt amerikansk strateg (jeg tror, han arbejder for Heritage Foundation), til at kommentere dette Putin-besøg og det strategiske partnerskab mellem Rusland og Kina og sige, at det er den største fejltagelse i min levetid at lade dette ske. Det hænger naturligvis sammen med idéen om, at der kun er én hegemon, og at man ikke kan tillade, at der opstår andre partnerskaber og anden multipolaritet. Jeg ved, at vi snart vil høre nogle meget, meget afslørende ord fra Jeffrey Sachs, som jeg synes er meget skræmmende, i betragtning af at han helt sikkert er en person, der kender magtstrukturen i USA meget godt.

Jeg kunne nævne en masse andre ting, men jeg tror, jeg vil lade det blive her: Jeg tror, at vi med mordforsøget mod Fico og endda antydninger med hensyn til Vucic og nu også Belgiens premierminister De Cross, at vi tydeligvis befinder os i en førkrigssituation, som vi absolut må finde måder at komme ud af på. For hvis dette fortsætter, kan det være et spørgsmål om meget kort tid, før det er for sent.

Vi skal huske på, at Alex Karp fra Palantir ses på en video, hvor han siger, at studenterprotesterne i USA og andre steder, men især i USA, som reaktion på det, der sker i Gaza, truer fortællingen, og at Vesten er ved at miste kontrollen over fortællingen, og at det er det, spillet drejer sig om.

Nu talte Fico naturligvis ikke om fortællingen/narrativet. Jeg tror, man er nødt til at se en forbindelse til alle disse ting, så derfor er det ekstremt vigtigt, at den sydafrikanske regering igen griber ind over for Den Internationale Domstol for at gøre opmærksom på, at ingen af Den Internationale Domstols tidligere kendelser eller anbefalinger er blevet fulgt af Israel, og de kræver, at domstolen omgående griber ind i den igangværende, helt utrolige situation, som nu finder sted med IDF's angreb på Rafah.

Så jeg tror, det er hovedpunkterne i det, jeg ville sige. Men vi skal selvfølgelig være klar over, at vi helt klart kommer centimeter for centimeter tættere på et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage. Det kræver naturligvis, at vi virkelig rusker op i de mennesker, som stadig tror, at dette er en normal periode: Vi er på vej mod et beslutningspunkt, og vi er nødt til at katalysere de vestlige lande, på trods af alle odds, ind i ideen om, at vi er nødt til at samarbejde med Rusland, med Kina; at disse lande ikke er fjenden, at der er en ny økonomisk verdensorden på vej med den Globale Majoritet. Den eneste måde, jeg forstår det på, er, at vi får folk i Vesten til at forstå, at der ikke er nogen nødt til at have alt det, at vi er nødt til at have en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til hvert eneste lands

interesser på planeten, og at det nye navn for fred er udvikling, og derfor er Oase-planen et gigantisk skridt i denne retning.

Så jeg vil lade det blive ved det, som en introduktion. ...

{{I diskussion}}

{{Battle:}} Tak til [navn tilbageholdt] for at slutte sig til os. Jeg vil inkludere linket til Nonviolence International i chatten. Jeg ville også høre, om Helga Zepp-LaRouche, om du havde et svar til [navn tilbageholdt] eller til nogen anden, der har talt indtil videre i dag?

{Zepp-LaRouche:}} Jeg vil bare sige, at spørgsmålet om, hvorfor det internationale samfund står og ser på dette, i virkeligheden fører os til kernespørgsmålet: Nemlig om vi stadig har den moralske evne til at overleve? For hvis vi ikke kan gribe ind, når der foregår et folkedrab for øjnene af hele verden, så giver det en dom over os! Så jeg kan kun appellere til jer alle, lyttere og seere: Hjælp os med virkelig at få budskabet ud, at vi virkelig er nødt til at ændre paradigmet. Og det eneste lille tegn på håb, jeg kan give [navn tilbageholdt], er, at de reaktioner, vi fik på Oase-planen fra de mennesker, der faktisk begyndte at studere den, var ekstremt positive og optimistiske. Vi har flere lande, som gennem deres ambassadører allerede har støttet Oase-planen, og mange andre, som ikke er diplomater, men bare almindelige mennesker, har også gjort det.

Så det, vi ønsker at gøre, er absolut at øge denne kampagne, indtil vi får en håndfuld regeringer fra Sydvestasien, men støttet af nogle af de store naboer og ethvert andet land, der ønsker at være en del af det, til at sætte denne Oase-plan på den internationale dagsorden for alvor, hvilket sandsynligvis skal tage form af at organisere en stor international konference, helst på stedet i Mellemøsten, og gøre den så kendt, at den bliver en inspiration for alle: Israelere, palæstinensere, men også folk fra Yemen, Libanon, Syrien,

Irak, Afghanistan – alle disse lande har enorme økonomiske behov, lider under humanitære kriser, og de har brug for en udformning af en Oase-plan for deres egne lande.

Så jeg kan kun sige: Udrust dig med det materiale, vi har produceret indtil videre, som er den 14 minutter lange video af Jason Ross; så har vi de 6 eller 7 timer fra konferencen den 13. april; vi har forskellige kortere videoer og introduktioner og vi har naturligvis [den skrevne tekst]; og vi opfordrer folk til at give deres underskrift for at godkende planen. Udstyr dig selv med alt dette, og hjælp os med virkelig at sprede det. For jeg er overbevist om, at hvis folk vidste, at der findes en løsning, en løsning, som kunne ændre folkets holdning – måske ikke den herskende elite i hvert enkelt tilfælde, men folket ville blive inspireret, så er en positiv fremtid mulig.

Det er mit svar til dig [navn tilbageholdt]. ...

{{Q:}} Mange tak, det vil vi gøre.

{{Battle:}} Tak [navn tilbageholdt] og tak, Helga. ...

Afsluttende bemærkninger

{{Dennis Speed:}} Jeg tror, at Helga nu er klar til at svare ...
Hvorfor går du ikke i gang?

{{Zepp-LaRouche:}} Der er kommet meget på bordet, og jeg vil gerne kommentere et par ting. Den ene er, at vi skal prioritere at stoppe folkemordet i Palæstina og Gaza, men vi må ikke glemme det større billede, som den palæstinensiske situation kun er en del af. For forsøget på at myrde Slovakiets premierminister Robert Fico er faktisk en del af – og jeg er enig med Ungarns premierminister Viktor Orbán – det er en del af forberedelserne til, hvad der skal ske mod Rusland. Og det er en del af den store geopolitiske indsats fra det kollapsende neoliberale imperium for at forsøge at stoppe fremkomsten af en anden model.

Det, der sker i både Slovakiet og Georgien lige nu, og vi vil

offentliggøre dette i den næste periode, når vi har afsluttet vores undersøgelse, men der er faktisk nøjagtig den samme farvede revolution i gang i Georgien, i Ungarn, den er forsøgt mod Serbien og i Slovakiet; og alle modtager massive mængder penge fra USA og også andre lande, men især fra USA, med det specifikke formål (citat) "at nå målene og intentionerne i amerikansk udenrigspolitik." Og med den målsætning bliver dusinvis af NGO'er finansieret af de sædvanlige, National Endowment for Democracy, Freedom House og de sædvanlige syndere, som har været involveret i farvede revolutioner over hele verden.

I Georgien er den formodede årsag, at regeringen er ved at gennemføre en lovgivning, der tvinger til åbenhed om udenlandsk finansiering af NGO'er, og som siger, at hvis en NGO modtager mere end 20 % af sin finansiering fra udlandet, skal den registreres. Nu kalder mainstream-medierne det straks for "den russiske lov". De kunne lige så godt have kaldt det den "amerikanske lov", for i USA har man "Foreign Agents Registration Act", som tvinger folk, hvis de modtager økonomisk støtte fra udlandet, til at registrere sig som agent for en fremmed magt.

Så dette er et typisk eksempel – dette er en løbende ting, og jeg kan kun bede dig om at abonnere på vores {Daily Alert}, fordi du skal følge den daglige udvikling, som lige nu sker med en accelereret hastighed, for at vide præcis, hvor du skal sætte ind med din prioriterede indsats. Vi er faktisk nødt til at være involveret i det hele, ikke kun i et aspekt.

Jeg vil også gerne kommentere meget kort, og jeg tror, Dennis, at du måske har en god idé ved at tænke, at vi er nødt til at have en taskforce til at diskutere ikke-vold eller vold, for jeg vil gerne svare på det, som [navn tilbageholdt] sagde: Jeg ved, at selv Sankt Augustin argumenterede for legitimiteten af "retfærdig krig". Men på Augustins tid havde man endnu ikke atomvåben. Jeg tror, at på det seneste, med fremkomsten af termonukleare våben, kan krig ikke længere være et middel til

at løse konflikter, og for den sags skyld bør vold ikke være et middel til at løse konflikter, fordi det ikke svarer til menneskets ædle karakter. Vi er ikke nogle dyr, der kæmper for at få noget mad, og som dræber hinanden i et legitimt forsøg på at skaffe os noget at spise. Vold er en form for manglende udvikling af menneskers karakter. Vi er mennesker! Og vi er nødt til at have en idé om, at vi skal forædle vores sjæl, vores identitet, hvor vi er i stand til at løse enhver konflikt gennem dialog, gennem diskussion, gennem diplomati og statskunst. Det er en absolut forudsætning for, at vi kan komme ud af denne utrolige historiske periode, og derfor er jeg meget glad for, at Jeffrey Sachs tidligere nævnte encyklikaen [Fratelli Tutti], der henviser til den [barmhjertige samaritaner]. For hvis du husker det, var det i Schillers {Æstetiske breve}, faktisk hedder de [Kallias breve], han beskriver den barmhjertige samaritan som værende den smukke sjæls egenskab, den person, der gør det gode uden nogen henvisning til sin egen fordel eller hvad han måtte have som ulempe, bare at se, når nogen er i nød, at træde frem og gøre det, der skal gøres, er den menneskelige kvalitet, som vi alle, hver især, skal forsøge at opnå. For hvis vi ikke ændrer os selv, hvis vi ikke ændrer os individuelt til at blive bedre mennesker, vil vi ikke være i stand til at overvinde denne ondskab i verden. Og jeg tror, det hænger sammen med alle vores bestræbelser.

Hvad angår Jose og idéen om en ny konference, så er jeg faktisk allerede i gang med at diskutere med flere mennesker om at afholde en sådan internetkonference, og vi vil afslutte denne diskussion og sandsynligvis offentliggøre det om et par dage, som du kan finde på chatten og på internettet og på vores hjemmeside, og vi vil informere dig. Vi vil helt sikkert optrappe denne organisering, for hvis vi ikke får et flertal af mennesker til at stoppe disse handlinger, våben til Israel, våben til Ukraine, alle de ting, som gør dette – at fodre NGO'erne til nye Maidan-kup i flere lande – mener jeg: Vi er tættere på Tredje Verdenskrig, end folk måske er klar over. Og

jeg sympatiserer med [navn tilbageholdt] og [navn tilbageholdt] før: Jeg synes, vi skal være bange. Når jeg tænker på situationen, synes jeg absolut, at det er den værste situation, menneskeheden nogensinde har befundet sig i. Men vi er nødt til at omdanne den følelse til energi for at forsøge at ændre den, for det nytter ikke noget bare at være følelsesmæssigt oprørt. Vi er nødt til at bruge den energi, der kommer fra bekymringen, til at blive mere aktive og katalysere flere mennesker til at gøre det samme.

Så vær venlig at abonnere på {Daily Alert}, for man er nødt til at følge disse begivenheder dag for dag og også holde øje med, hvordan løsningerne ser ud. Jeg tror, vi skal få folk til at forstå, at vi er nødt til at alliere os med den Globale Majoritet og ikke betragte Rusland og Kina som fjender, hvor krig er uundgåelig. Det er en helt forkert idé, som vil føre til ødelæggelse af hele civilisationen. Men på den anden side, hvis USA og de europæiske nationer ville strække deres hænder eller arme ud og sige: "OK, lad os prøve at afhjælpe de største problemer i verden, herunder sult, underudvikling, mangel på medicin, mangel på ferskvand, mangel på energi, og lad os samarbejde om at løse disse problemer, f.eks. i en global Oase-plan."

Det ville være meget, meget nemt at gøre! Men vi har brug for en ændring i folks tankegang, og folk skal have den idé, at vi hver især skal blive en barmhjertig samaritaner, en smuk sjæl, og hvis vi katalyserer den følelse, tror jeg absolut, at vi kan gøre en ende på imperiets tyranni.

Politisk orientering den 17. maj 2024 med formand Tom Gillesberg

Verden efter vores diplomatseminar i KBH: Stop drabene og genopbyg Gaza og regionen med Oase-planen

Se videoerne fra Schiller Instituttets diplomatiske seminar:
Se de tre videoer: Schiller Instituttets diplomatseminar i København den 8. maj 2024:

Stop drabene og begynd at genopbygge Gaza og regionen med Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling:
<https://schillerinstitut.dk/si/?p=37038>

Uddrag fra rapporten om seminaret:

Helga Zepp-LaRouche, via videolink fra Tyskland, grundlægger og leder af Schiller Institutet og har i årtier samarbejdet med sin mand, Lyndon LaRouche (1922-2019), om udviklingsdiplomati.

H.E. Ambassadør Prof. Dr. Manuel Hassassian, Den Palæstinensiske Myndigheds ambassadør i Danmark. Disse to fortsatte i dialog deres udvekslinger, der blev indledt på den tidligere internationale Schiller Institut-konference den 13. april, herunder om det presserende spørgsmål om, hvorvidt "politiske" forskelle skal løses, før "økonomisk" udvikling kan gennemføres.

Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien, som er medforfatter til Schiller Instituttets bog fra 2017: Extending the New Silk Road to Southwest Asia

and Africa, og har lavet den arabiske oversættelse af EIR-bogen: The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge.

Helga begyndte sin præsentation med titlen: "Oase-planen: Fred kan kun opnås gennem udvikling" med de forfærdelige nyheder om starten på det israelske angreb på Rafah. Hun gav en global strategisk analyse af faren for regional og global krigsførelse og beskrev truslen om endog atomkrig fra optrapningen i Sydvestasien og som en udløber af NATO-Ukraine-Rusland-konflikten.

Hun opfordrede diplomaterne til at samarbejde om at fremme "Oase-planen" som en løftestang for at nå frem til et nyt paradigme og en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, den eneste vej ud af den eksistentielle krise, som verden gennemgår. Hun beskrev sine ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som hun udsendte til international diskussion i 2022. Udskriften af hendes bemærkninger i deres helhed er tilgængelig i dette nummer af EIR.

Stop drabene, begynd genopbygningen

H.E. Amb. Prof. Dr. Hassassian talte om temaet "Stop drabene og start genopbygningen". Han holdt en meget skarp tale om den igangværende tragedie for det palæstinensiske folk, konfliktens historie og hvad der er nødvendigt for at stoppe folkedrabet. Ambassadøren opfordrede de 12 lande, der var repræsenteret på seminaret, og det internationale samfund til at handle for at stoppe drabene, og han understregede behovet for en politisk løsning baseret på palæstinensisk suverænitet og understøttet af økonomisk udvikling. Diskussionen omfattede spørgsmålet om en to-statsløsning for Israel og Palæstina.

Ambassadør Hassassian taler ud fra lang erfaring og engagement. Han er tidligere ambassadør i Storbritannien og Ungarn. Han var vicepræsident for Bethlehem University på Vestbredden og professor ved University of Maryland, hvor han udviklede et kursus i konfliktløsning mellem Israel og

Palæstina. Han var PLO's chefrådgiver i spørgsmålet om Jerusalems status. Han har en kandidatgrad i internationale relationer fra University of Toledo, Ohio, og en ph.d. i statskundskab fra University of Cincinnati, Ohio.

Se hans interview 15. marts 2024 med Schiller Instituttet.

LaRouches Oase-plan

Hussein Askary præsenterede konkrete områder af den økonomiske geografi og udviklingsprincipperne i Oase-planens tilgang under emnet "Det umulige er selvpålagt: Fred gennem økonomisk udvikling er den eneste vej frem i Vestasien." Han udfordrede især aksiomerne bag nulvækstbevægelsen og dens politiske udtryk. Han forklarede, at udviklingsprincipper er baseret på den virkelighed, at menneskehedens kreativitet forvandler naturen.

Askary brugte eksempler fra sin nylige rejse til Xinjiang for at vise den kinesiske udviklingspolitik for at gøre ørkenen grøn. Diskussionen inkl. om verden er overbefolkede, og om terrorisme i Vestafrika, hvor han understregede behovet for økon. udvikling..

Et konkret forslag blandt debattørerne er, at Oase-planen skal være på dagsordenen på nogle af de symposier om sikkerhed, der hvert år afholdes af fonde og nationer. Palæstinensiske stemmer kunne formelt anmode om dette. H.E. Ambassadør Prof. Dr. Hassassian tilføjede at få diskussionen i gang på universiteterne og understregede vigtigheden af Oase-planen som en katalysator for økonomisk udvikling og Schiller Instituttets og LaRouche-bevægelsens arbejde med at fremme den...

Helga sagde efter mødet: "Det var et ekstremt vigtigt opfølgingsmøde på diplomat- og ambassadørniveau, og ud af dette møde kom en fuldstændig forpligtelse til at fortsætte organiseringen, løfte den op på et højere niveau ved at forsøge at få en stor international konference med deltagelse af stater om behovet for alvor at sætte Oase-planen,

udviklingsplanen for hele regionen Sydvestasien, på dagsordenen.”

Kontakt os: +4 53 57 00 51 si@schillerinstitut.dk

Dansk: www.schillerinstitut.dk

Vejen frem er klar – hvorfor ikke tage den?

16. maj 2024

En ny verdensorden er ved at blive skabt, som “Vesten” gør klogt i at tilslutte sig i stedet for at modarbejde.

Ruslands præsident Vladimir Putin er i Kina på sin første internationale rejse, siden han den 7. maj blev indsat i sin nye periode som præsident. Det er 75-årsdagen for etableringen af diplomatiske forbindelser mellem Rusland og Kina, og lederne af de to permanente medlemmer af FN’s Sikkerhedsråd underskrev aftaler og en fælles erklæring om at uddybe deres partnerskab i den nye æra. Mens han er i Kina, vil Putin deltage i den ottende Kina-Rusland-udstilling, som finder sted i Harbin den 16.-21. maj. Tusindvis af erhvervsfolk vil deltage.

På deres fælles pressekonference understregede de to præsidenter vigtigheden af Ruslands BRIKS-formandskab i år og Kinas overtagelse af formandskabet for Shanghai Cooperation Organization i juli. De opfordrede til politiske løsninger på konflikter, til at respektere FN’s resolutioner og til en to-statsløsning for Israel og Palæstina. Udviklingen af båndene mellem Rusland og Kina skyldes ikke bekvemmelighed og er heller ikke rettet mod nogen tredjepart, sagde Putin og

understregede, at det gavner den internationale strategiske stabilitet.

Xi sagde, at kernen i hans Globale Sikkerhedsinitiativ er visionen om fælles, omfattende, samarbejdende og bæredygtig sikkerhed. Den grundlæggende løsning på krigen i Ukraine er at fremme etableringen af en ny afbalanceret, effektiv og bæredygtig sikkerhedsarkitektur, der tager hensyn til både Ukraines og Ruslands interesser.

Den bilaterale handel vokser, herunder store stigninger i russiske køb af kinesiske teknologiske varer.

Mens de to ledere mødtes, talte det stiftende BRIKS-medlem Sydafrika ved Den Internationale Domstol om dets presserende anmodning fra 10. maj om, at domstolen skulle beordre Israel til at trække sig tilbage fra Rafah, indstille sine militære operationer i hele Gaza og tillade humanitær hjælp og FN-adgang. Den sydafrikanske ambassadør i Holland indledte med at sammenligne scenerne i Rafah, hvor folk desperat flygter i sikkerhed, med Nakba i 1948. Gaza er næsten blevet slettet fra landkortet, sagde han til domstolen. Israel udviser total foragt for palæstinensiske liv.

De jurister, der fremlagde Sydafrikas holdning, sagde klart og tydeligt, at domstolens tidligere kendelser ikke beskytter palæstinenserne. Israel, som hævder at have verdens mest moralske hær, har raseret det meste af Gaza. Hvis ødelæggelserne ikke stoppes, vil det være umuligt at genoprette forholdene for palæstinenserne, hævdede de, i hvert fald så længe de, der overlever blodbadet, lever.

Intet kan nogensinde retfærdiggøre folkedrab. Og i 2004 fastslog ICJ, at retten til selvforsvar ikke gælder for en besættelsesmagt mod et besat folk. Domstolen blev opfordret til at hævde sin autoritet og dermed selve folkerettens autoritet, som Israel håner.

Sydafrika var meget direkte, da de sagde, at de israelske

myndigheders hensigt er at foretage etnisk udrensning og fjerne palæstinenserne. De har allerede tvunget 1,2 millioner palæstinensere til at evakuere Gaza by, en by med en kvart million indbyggere for et år siden. Og nu er dette sidste tilflugtssted genstand for angreb og evakueringsordrer.

I stedet for at handle beslutsomt for at modsætte sig denne grusomhed, har Det Hvide Hus taget nogle ynkelige symbolske skridt ved at forbyde eksport af nogle få våben til Israel, mens man fortsætter komediespillet med at bygge en midlertidig anløbsbro til levering af humanitær hjælp ad søvejen, som nemt kunne komme frem via den landovergang, som de israelske styrker blokerer.

I mellemtiden arbejder EU på sin 14. (!) sanktionspakke mod Rusland, herunder et forbud mod yderligere fire russiske medievirksomheder. Udenrigsminister Blinken har i praksis givet Ukraine lov til at angribe Rusland med langtrækkende våben.

Mordforsøget på Slovakiets premierminister Robert Fico ses som en trussel mod alle, der vil modsætte sig NATO. Landets indenrigsminister siger, at skytten var imod Ficos stop for våbenleverancer til Ukraine. Men hvem var det, der skød? Overvej beskederne fra London.

I Georgien opildner amerikansk og europæisk finansiering og andre støttekilder til protester mod den demokratisk vedtagne lov, der kræver registrering af ngo'er, som modtager mere end 20 % af deres finansiering fra udlandet. Georgien får at vide, at loven og behandlingen af demonstranterne bringer landets potentielle medlemskab af EU i fare og er i strid med amerikanske principper. Loven ville afsløre, hvem der finansierer netop sådanne protester. Men i et markant eksempel på hykleri planlægger EU at sanktionere yderligere fire russiske medier og forbyde al russisk økonomisk støtte til NGO'er.

I stedet for at støtte Israels barbariske handlinger i Gaza, kræve at Ukraine besejrer Rusland militært, og modsætte sig Kinas fremgang, bør de angloamerikanske NATO-lande se på, hvad de kan bidrage med af varig, positiv værdi for menneskeheden.

Et eksempel er det nylige gennembrud i WEST-tokamakken i Frankrig, som er søster til EAST-tokamakken i Kina. Fusionsreaktoren med magnetisk indeslutning viser fremskridt i retning af at udnytte denne højere form for kernekraft til kommerciel brug.

At bruge den menneskelige arts kreativitet til at øge vores magt over naturen er nøglen til økonomisk fremskridt – og menneskelig lykke! Det er grundlaget for Lyndon LaRouches Oase-plan.

Foto: kremlin.ru